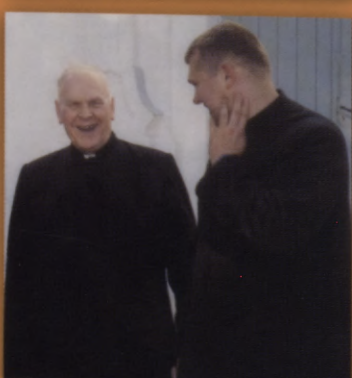
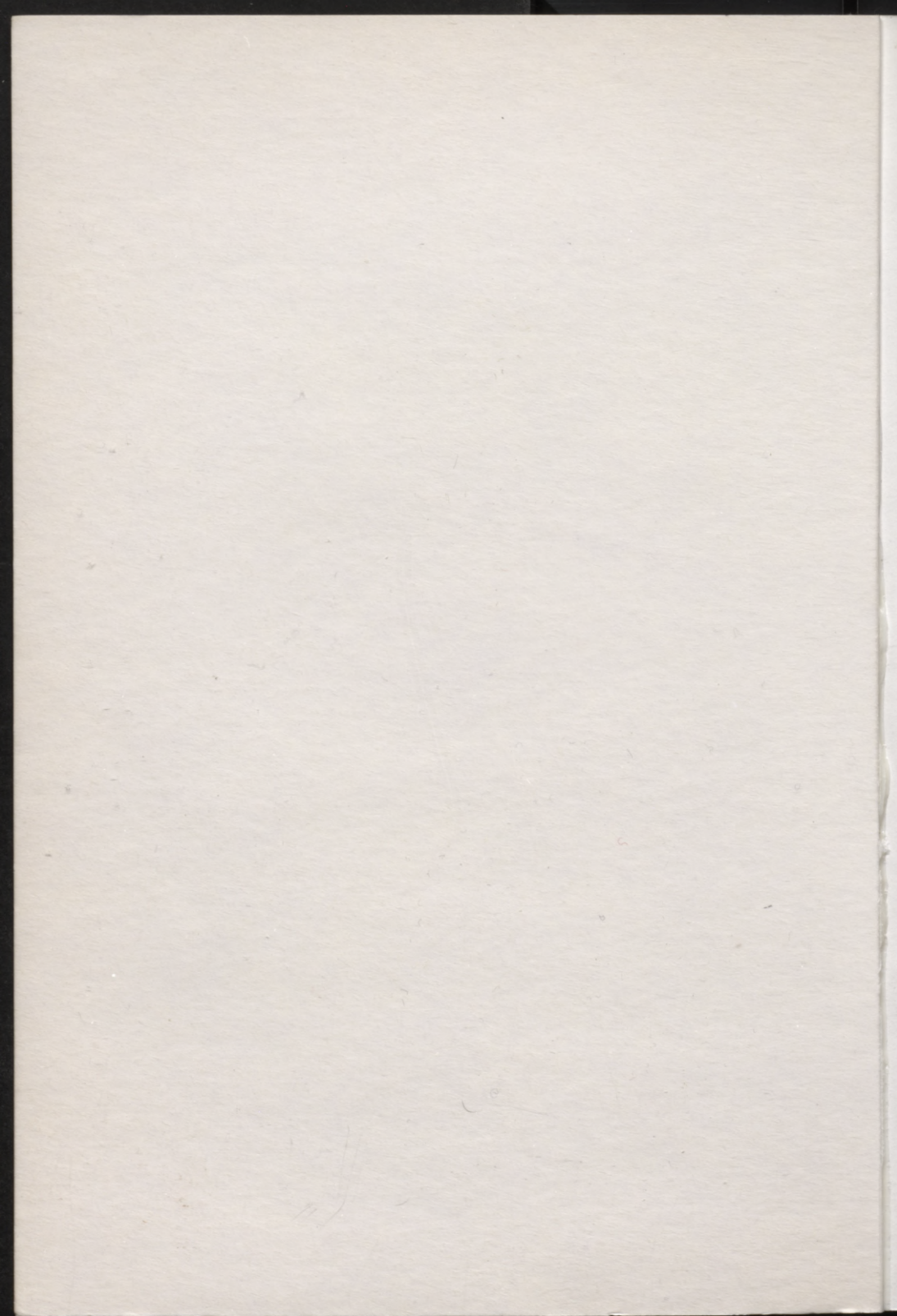

Baznīca darbībā

Latvija

2003-3
357

Latvijas Nacionālā
bibliotēka

UDK 2(03)
Ba 982

L
2

Baznīca darbībā

Latvija

LATVIJAS ROMAS KATOLU BAZNĪCAS
INFORMĀCIJAS CENTRS

2003

UDK 2(03)
Ba 986

Latvijas Nacionālā
bibliotēka

0303039132

Pateicība ikvienam, kurš līdzdarbojās un palīdzēja šī izdevuma tapšanā!

IMPRIMATUR

+ Arhibīskaps-metropolīts kardināls Jānis Pujats
2003. gada 19. martā

Materiālu apkopēja: Agnese Kazlovska
Redaktore: Klāra Andersone
Vāka noformējums un makets: Daina Girgensone

Izdevējs: Latvijas Romas katoļu Baznīcas informācijas centrs, 2003
Katoļu iela 14, Rīga, LV-1003
E-pasts: info@catholic.lv
Mob. tālr. 9444171
www.catholic.lv

ISBN 9984-19-411-6

SATURS

IEVADVĀRDI	5
------------------	---

VĪRIEŠU ORDENI

Brāļu dominikāņu (sprediķotāju) ordenis	7
Jezuītu ordenis.....	10
Mazāko brāļu kapucīnu ordenis.....	12
Neatkarīgais Maltas bruņinieku ordenis	16
Paulīniešu ordenis jeb Svētā Pāvila pirmā vientuļnieka ordenis.....	19
Priesteru mariāņu kongregācija.....	22

SIEVIEŠU KONGREGĀCIJAS

Bērniņa Jēzus māsu karmelišu kongregācija	27
Betānijas dominikāņu māsu kongregācija.....	30
Bezvainīgās Jaunavas Marijas māsu kongregācija	34
Bezvainīgās Jaunavas Marijas Sirds mazo māsu kongregācija	36
Bezvainīgās Vissvētākās Jaunavas Marijas māsu kalpoņu kongregācija	39
Dominikāņu Jēzus un Marijas māsas misionāres	42
Euharistiskā Jēzus māsu kongregācija.....	45
Māsu palīdzētāju dvēselēm šķīstītavā kongregācija	48
Nabadzīgā Bērņa Jēzus māsu kongregācija.....	50
Mātes Terēzes tuvākmīlestības ordeņa Žēlsirdības misionāres.....	53
Māsu kalpoņu Jēzum Euharistijā kongregācija	57

SEKULĀRORDENI

Baskāju karmelītu sekulārordenis.....	60
Franciskāņu sekulārordenis.....	63
Dominikāņu sekulārordenis.....	66

SEKULĀRINSTITŪTI

Apustuliskās oblātes "Pro Sanctitate"	68
Dzīvības Mātes institūts	72
"Caritas Christi"	74

RELIGISKĀS KOPIENAS

Kalna svētību kopiena	77
Kopiena "Chemin Neuf"	79
Kopiena "Emmanuel"	83
Kopiena "Klints"	87
"Neokatehumenālais ceļš"	89
Svētā Egīdija kopiena	93

APUSTULISKĀS LAJU APVIENĪBAS, KUSTĪBAS, BRĀLĪBAS

Kustība "Fokolare"	94
Katoļu gaidu un skautu organizācija	97
Katoļu laju apvienība "Effata"	100
Kānas brālība	103
Kustība "Laulāto tikšanās"	105
Katoliskā kustība "Par dzīvību!"	108
Latvijas katoļu studentu un akadēmiķu apvienība "Dzintars"	112
"Marijas leģions"	114
Misija "Es esmu"	118
Starptautiskā ekumeniskā brālība "Net for God"	120
"Rožukronis"	122

LABDARĪBAS ORGANIZĀCIJAS

"Caritas"	123
"Grašu bērnu ciemats"	124
Kristīgais Kultūras institūts. Edītes Šteinas forums	125

KATOLISKĀS IZGLĪTĪBAS IESTĀDES127

TERMINU SKAIDROJUMS.....128

WEB SAITES VĪRIEŠU UN SIEVIEŠU RELIĢISKAJIEM ORDEŅIEM133

IEVADVĀRDI

"Ir dažādas dāvanas, bet viens pats *Gars*;
Ir dažādas kalpošanas, bet viens pats *Kungs*;
Ir dažādi spēki, bet viens pats *Dievs*, kas dod visas spējas visiem;
Bet *ikvienam* ir dota *Gara* izpausme, lai nestu svētību..."

(1 Kor 12,4-7)

Informatīvajā izdevumā "*Baznīca darbībā. Latvija*" ir apzināta un apkopota informācija par Romas katoļu Baznīcas atzītajām organizācijām (religiskajiem ordeņiem, kongregācijām, sekulārordeņiem, sekulārinstitūtiem, reliģiskajām kopienām, apustuliskajām laju apvienībām, kustībām, brālībām, katoliskās izglītības iestādēm, labdarības organizācijām), kuras jau darbojas vai vēl tikai attīsta savu darbību Latvijā.

Ar informatīvā izdevuma nosaukumā ietvertu vārdu "darbība" tā veidotāji saprot gan reālās aktivitātes, gan kontemplatīvo dzīvi. Noslēgumā tiek sniegti paskaidrojumi par terminiem, kas lasītājam, kurš iepriekš nav bijis ciešākā saskarsmē ar Romas katoļu Baznīcu, varētu kalpot kā izziņas līdzeklis, vienlaicīgi veidojot arī labāku izpratni par Baznīcā notiekošo. Paskaidrojumos ir izmantotas *Kanonisko tiesību* normas un *Katoliskās Baznīcas katehisms*.

Tāpat šī izdevuma mērķis ir veicināt savstarpējos kontaktus, kā arī sniegt plašāku ieskatu Baznīcas kopienas darbībā, lai mēs tuvāk iepazītu viens otru un apzinātos tās Svētā Gara dāvanas, kas dotas Baznīcai un mums visiem – gan katram atsevišķi, gan visai sabiedrībai kopumā: *Baznīcas vienotībai* un *apustulātam* (kalpošanai, misijām).

Svētais Gars ir radījis Baznīcu, kas ir ticīgo cilvēku kopiena, lai tā kopīgi veidotu un celtu Dieva valstību virs zemes – valstību, kas balstās uz Evaņģēlija principiem savstarpējās attiecībās un saskarsmē, lai kopīgi celtu "mīlestības civilizāciju". Pats Dievs ir apveltījis savus ticīgos arī ar dažādām, pat atšķirīgām Svētā Gara dāvanām, talantiem, aicinājumiem, kas palīdz vai var palīdzēt konkrētajā vēsturiskajā situācijā un laikā.

Svētais Gars, kurš nodibināja Baznīcu, ir Tēva un Dēla sūtīts, tāpēc arī tā ir *sūtīta vēstīt* un liecināt par Dieva žēlsirdību, mīlestību un patiesību pasaulei –

cilvēkiem, kas Viņu aizmirsuši vai vienkārši nepazīst. Svētais Gars caur Baznīcu turpina Jēzus aizsākto darbu – “mīlestības civilizācijas” veidošanu.

Svētā Terēze no Bērna Jēzus ir teikusi: *“Es sapratu, ka Baznīcai ir sirds un ka šī sirds deg mīlestībā. Es sapratu, ka vienīgi mīlestība liek darboties Baznīcas locekļiem. Es sapratu, ka mīlestība sevī ietver visus aicinājumus.”*

Baznīcas kopiena ir dāvana, liela Svētā Gara dāvana¹. Un arī mēs esam svētība un dāvana viens otram. Mūsu grūtību un izaicinājumu pilnajā laikā mums nemitīgi palīdz pats Dievs caur visiem savas mīlestības žestiem un tās apliecinājumiem ikdienā. Viss, kas ir radīts, ir Dieva mīlestības dāvana katram no mums, tas ir Viņa “mīlestības uzplaiksnījums”, Viņa mīlestības apliecinājums. Tāda pati Dāvana ir arī šajā izdevumā apkopotās organizācijas un cilvēki, kuri tās veido.

Baznīcā kā vienā veselā un vienotā organismā sadzīvo dažādi aicinājumi un stāvokļi, noslēpumi, harizmas un uzdevumi, kuri, neraugoties uz savām atšķirībām, savstarpēji papildina viens otru. “Viens un tas pats Gars” ir vienotības un daudzveidības dinamiskais princips Baznīcā.²

Mēs novēlam, lai ikviens no mums ieraudzītu un novērtētu pateicībā to Svētā Gara palīdzību un dāvanas, kas mums ir dotas šim laikam. Lai šī Dieva Svētā Gara dāvanu dažādības apzināšanās un skaistums palīdz mums katram atrast savu vietu Viņa dibinātajā un veidotajā Baznīcā, lai mēs, pateicoties personiskai izaugsmei un svēttapšanai, spētu līdzdarboties Baznīcas sūtībā, dažādu misiju darbos “mīlestības civilizācijas” veidošanā – dažkārt pat pavisam vienkāršā un ikdienišķā veidā.

Lai Dievs mums visiem palīdz!

Latvijas Romas katoļu Baznīcas informācijas centra vārdā

Agnese Kazlovska

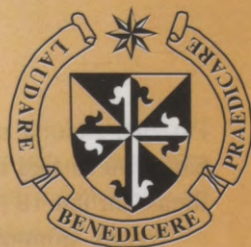
1 Svētā tēva Jāņa Pāvila II apustuliskais pamudinājums “Kristieši pasaule”.

Izdevniecība “Effata”, Rīga, 2002. – 41., 42. lpp.

2 Turpat, 42. lpp.

Brāļu dominikāņu (sprediķotāju) ordenis

Ordo Fratrum Praedicatorum – OP

*Pamatdevīze: **Contemplare et contemplata aliis tradere** – Pārdomāt (par dievišķām lietām) un pārdomu augļus nodot citiem.*

*Otrā devīze: **Veritas** – patiesība*

DIBINĀŠANA

Ordeņa pirmsākumi meklējami 1207.-1217. gadā pie Osma diecēzes kanoniķiem Spānijā. Šis diecēzes kanoniķi, kuru vidū bija arī Dominiks Guzmans, veica tautas evaņģelizāciju, sludinot Dieva Vārdu.

Dominiks Guzmans, ordeņa dibinātājs, beidza Palencas universitātes dabaszinātņu un teoloģijas nodaļas, tika iesvētīts par priesteri un 1197. gadā ieskaitīts Osma kanoniķu kopienā (Spānijā). Ap 1206. gadu Tulūzas ap-

kaimē Dominiks uzsāka savas apustuliskās gaitas, apstaigājot ciemus un sludinot evaņģēlisko mācību, lai atgrieztu albiģiešus un valdiešus. 1215. gadā Dominika uzticīgākie sekotāji viņa klātbūtnē salika svētsolījumus.

1216. gada 22. decembrī pāvests Honorijs III apstiprināja Dominika izveidoto kopienu.

Latvijā pirmie dominikāņi ieradās 1234. gadā un apmetās Rīgā. Blakus sv. Pētera baznīcai viņi uzcēla sv. Jāņa Kristītāja klosteri un baznīcu. 1524. gada Lielajā piektdienā dominikāņi (saukti arī par *melnajiem mūkiem*) bija spiesti atstāt klosteri Rīgā un līdz pat 1543. gadam sludināt Dieva Vārdu ārpus pilsētām.

Dominikāņi vēlreiz atgriezās Latvijā 17. gadsimta beigās un apmetās

Tērps: Balta tunika ar skapulāru un kapuci, pārsieta ar ādas jostu, pie kura piestiprināts rožukronis. Virs baltā habita velk melnu apmetni ar melnu kapuci.

Pasienē, Aglonā un Rušonā. 1822. gadā tie atgriezās arī Rīgā, lai kalpotu Sāpju Dievmātes baznīcā. 1868. gadā dominikāņu brāļi atkal tiek padzīti no Rīgas, un jau 1893. gadā Aglonā ir palicis tikai viens dominikānis.

Trešais dominikāņu ordeņa vēstures posms Latvijā sākās 1985. gada augustā, kad toreizējais *Rīgas Garīgā semināra* audzēknis, tagadējais Liepājas bīskaps Vilhelms Lapelis salika savus pirmos svētsolījumus.

ACINĀJUMS (HARIZMA) UN GARĪGUMS

Ordeņa apustuliskā sūtība Baznīcā ir *Dieva Vārda sludināšana*.

Dominiku, kā arī viņa sekotājus, raksturo *līdzjūtība*, kas tiek izrādīta konkrētam cilvēkam, kurš ir nomaldījies Dieva meklējumos vai vispār Viņu nepazīst. Šī līdzjūtība izpaužas kā Evaņģēlija sludināšana jeb sprediķošana, kas ir dominikāņu galvenais mērķis un harizma. Devīze *Contemplare et contemplata aliis tradere* uzliek par pienākumu katram dominikānim, pirms tas sludina Dieva Vārdu, to pārdomāt personīgā lūgšanā un kontemplācijā.

Dominikāņiem rūp patiesība un tās sludināšana, tāpēc tie savā formācijā lielu uzmanību pievērš studijām. Nepārtraukto zināšanu padziļināšanu dominikāņu ordenī ierosina *kalpošana Baznīcai*, sludinot tās mācību, kā arī katra cilvēka prāta attīstības nepieciešamība.

Dominikāņu garīgumam piemīt *teocentriski kristocentrisks raksturs*. Īpašu vietu tajā ieņem krustā sistā Jēzus un Dievmātes kults. Garīguma pamatā ir apziņa, ka jebkuras apustuliskās darbības mērķis ir *Dieva goda vairošana un dvēseļu pestīšana*.

Brāļu dominikāņu dzīvi raksturo dzīve kopienā, nabadzības, šķīstības un paklausības solījumu uzticīga ievērošana, kopēja liturģija, jo īpaši Euharistija un breviāra lūgšanas, centīgas studijas un stingra klostera iekšējo likumu ievērošana.

SASTĀVS

Dominikāņu ordeni veido *apustuliskās vīriešu kopienas, klauzūras māsas, apustuliskās māsas un dominikāņu laji*. Ordeni tā plašākajā nozīmē dēvē par *dominikāņu ģimeni*, kurā līdzās augstāk minētajām ietilpst vēl citas dažāda veida kopienas, kurās tās locekļi dzīvo saskaņā ar dominikāņu garīgumu.

KANONISKAIS STATUSS

Brāļu priesteru ordenis.

DARBĪBA LATVIJĀ

Dominikāņu ordenis veic apustulisko darbību gan laju, gan garīdznieku vidū. Tā izpaužas kā sprediķošana, grēksūdžu uzklausišana, rekolekciju un misiju dienu vadīšana, lekciju lasīšana mācību iestādēs, sadarbība ar plašsaziņas līdzekļi un draudžu vadīšana. Apustuliskajā darbā tiek iesaistītas gan klauzūras māsas, kuras atbalsta brāļus ar lūgšanu un garīgajiem upuriem, gan apustuliskās māsas un laji, kuri tajā aktīvi piedalās.

IESTĀŠANĀS

Ordenī var iestāties ticību praktizējoši, katoļticīgi virieši, kas nav jaunāki par 17 gadiem. Kandidātiem, kuri vēlas kalpot ordenī kā brāļi priesteri, ir jābūt pabeigtai vidējai izglītībai, lai varētu uzsākt sešus gadus ilgās teoloģijas studijas. Kandidātiem, kas vēlas kļūt par klosterbrāļiem, vēlama vismaz arodizglītība. Pēc sīkākas informācijas lūdzam griezties klosterī pie atbildīgā par aicinājumiem un formāciju.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Adrese:

Liepājas sv. Dominika klosteris,
Jelgavas iela 17,
Liepāja, LV-3401

Tālrs: 34 80051

Fakss: 34 80038

E-pasts: op@mailbox.riga.lv

www.op.org

Jeziūtu ordenis

Societas Jesu – SJ

Devīze: *Ad maiorem Dei gloriam* – [Viss] lielākam Dieva godam

DIBINĀŠANA

Jeziūtu ordeņa dibinātājs ir Ignācijs Lojola (1491–1556)¹. Studēdams Parīzē, viņš pulcināja draugus, kas, izvēlējušies Jēzu Kristu par paraugu un vadītāju savā dzīvē un darbos, nolēma palikt kopā, lai kalpotu “jo lielākam Dieva godam”. Jau pirms ordeņa dibināšanas pirmie Ignācija Lojolas līdzgaitnieki uzskatīja sevi par “draugiem Kungā”. Šādi radās ordeņa nosaukums *Jēzus Sadraudzība* (lat. *Societas Jesu*).

AICINĀJUMS

Sadraudzības locekļu mērķis ir “ar Dieva žēlastības palīdzību ne vien tiekies pēc savas dvēseles pestīšanas un pilnības, bet ar šīs žēlastības palīdzību neatlaidīgi darboties arī savu tuvāko dvēseļu pestīšanas un pilnības labā” (no dokumenta “Eksāmens”, kurā raksturotas *Jēzus Sadraudzības* pamatiezīmes).

Kā redzams, jeziūtu ordenis nav dibināts darbībai kādā konkrētā jomā. Atkarībā no laikmeta iezīmēm un prasībām viņi darbojas *tur, kur tas visvairāk ir nepieciešams*. *Jēzus Sadraudzības* pēdējā XXXIV Ģenerālā kongregācija (1995) formulēja četrus darbības pamatprincipus, pēc kuriem jeziūti vadās mūsdienās:

1) kalpot ticībai, 2) cīnīties par taisnīgumu, 3) risināt dialogu ar dažādām kristīgajām baznīcām un citām reliģijām, 4) darboties laikmeta kultūras kontekstā.

¹ Par ordeņa dibināšanu stāsta Ignācijs Lojola savā autobiogrāfijā, kas latviešu valodā ir publicēta ar nosaukumu “Svētceļnieka piezīmes”. *Svētceļnieka piezīmes. Ignācija Lojolas autobiogrāfija*. – KDI, Rīga, 2002, 95. lpp.

SASTĀVS

Jezuītu ordenis ir vīriešu ordenis, kurā daļa locekļu pēc filosofijas un teoloģijas studijām tiek iesvētīti par priesteriem, bet daļa, beiguši studijas un apguvuši profesiju, dzīvo un strādā ordenī kā brāļi.

GARĪGUMS

Pamatformāciju *Sadraudzības* locekļi gūst *Garīgajos vingrinājumos*, kur jezuīti smeļas bagātīgu lūgšanas pieredzi un mācās atrast Dievu ik brīdī – gan darbā, gan atpūtā. *Personīgā lūgšana* un *Svētā Mīse* ir dienas svarīgākie notikumi, pateicoties kuriem jezuīti gūst spēku daudzajiem darbiem, kas, savukārt, atbalsojas garīgajā dzīvē. Varam teikt, ka jezuītu dzīvi raksturo *apcere (kontemplācija), kas izpaužas darbībā.*

IESTĀŠANĀS ORDENĪ

Jēzus Sadraudzībā var iestāties jebkurš fiziski un psihiski vesels neprecējies vīrietis, kas ir katoliskās Baznīcas loceklis un spēj iekļauties jezuītu kopienas dzīvē.

DARBĪBA

Lietuvas un Latvijas jezuītu provincē īpaši iezīmējas divas darbības jomas, proti, *kristīgās izglītības sekmēšana* un *sv. Ignācijam raksturīgā garīguma iedzīvināšana*. Viļņā un Kauņā darbojas divas jezuītu ģimnāzijas. Jezuīti vada rekolekcijas, organizē seminārus un nometnes, izplata Labo vēsti, izmantojot plašsaziņas līdzekļu un interneta starpniecību.

KANONISKAIS STATUSS

Jezuītu ordeņa darbības pamatprincipus atzina un apstiprināja pāvests Pāvils III bullā *Regimini militantis ecclesiae* 1540. gada 27. septembrī, ko mēdz uzskatīt par *Jēzus Sadraudzības* dibināšanas dienu. Ordeņa locekļus vieno īpašs paklausības solījums pāvestam. Jezuīti darbojas visos sabiedrības slāņos – gan akadēmiskajā vidē, gan nabadzīgo un trūkcumcietēju vidū.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Lietuvas un Latvijas jezuītu
provincēs centrs:
Didžioji gatve 34,
LT-2001, Vilnius, Lietuva
Tālr: 00 370 5 22 17 15
Fakss: 00 370 5 22 18 76

Jezuītu noviciāts:
Vilniaus g. 247b
LT-5400, Šiauliai, Lietuva
Tālr/Fakss: 00 370 41 52 57 15
E-pasts: jesuit_lv@catholic.org

www.jesuit.lt/lv, www.jesuit.org

Mazāko brāļu kapucīnu ordenis

Ordo Fratrum Minorum Capuccinorum - OFM Cap

DIBINĀŠANA

Mazāko brāļu kapucīnu ordenis ir trešais sv. Franciska no Asīzes¹ dibinātā Mazāko brāļu ordeņa² reformētais zars³. Dedzīgi un ideālu pārņemti, sv.

1 Sv. Francisks piedzima Itālijas pilsētā Asīzē 1181. vai 1182. gadā, viņš bija tirgotāja Pjetro di Bernardones dēls. 25 gadu vecumā sv. Francisks sajuta, ka Dieva žēlastība ir viņu pārveidojusi, uzskatot, ka šī pārvērtība notikusi, pateicoties sevis pārvarēšanai un veltīties kalpošanai spītāligajiem, pie kuriem viņu "atvedis Kungs". Reiz, lūdzoties Krusta priekšā *San Damiano* baznīcīnā, viņš izdzirdēja Kristus balsi: "Francisk, ej un atjauno manu Baznīcu!" Šim notikumam sekoja attiecību saraušana ar tēvu un pilnīga atteikšanās no visa pasaulīgā bīskapa priekšā. Trīs gadus, ubagojot iztikai, uzskatīts par ārprātīgu, viņš nodevās baznīcu atjaunošanai Asīzes apkārtnē. Kādā 1208. gada dienā, noklausījies Evaņģēlija vārdus par mācekļu sūtišanu, Francisks atklāja savu īsto aicinājumu – "dzīvot saskaņā ar svēto Evaņģēliju". Viņš atmeta līdz šim brīdim izmantoto svētceļnieka habitu un sāka ģērbties vienkāršā tunikā, apjotā ar virvi, basām kājām, sāka sludināt Dieva valstību un aicināt uz atgriešanos.

2 Sv. Franciskam pievienojās Bernards no Kvintavalles, Pjetro di Katani un Egīdijs no Asīzes, kuri vēlējās sekot Jēzum līdzīgā veidā. Kad brāļu skaits sasniedza divpadsmit, Francisks uzrakstīja viņiem pirmo regulu. Tās saturs īsumā ir šāds: apņemšanās dzīvot saskaņā ar Evaņģēliju, pilnīga nabadzība, nemitīgas misijas pasaulē, atteikšanās no jebkāda materiālā nodrošinājuma, darbs un ubagošana iztikas līdzekļu iegūšanai. Lai šo regulu apstiprinātu Baznīca, brāļi devās uz Romu. Pāvests Inocents III 1210. gada pavasarī (pēc citiem avotiem 1209. gadā) apstiprināja jauno ordeni. Sākotnēji šīs grupas locekļi pieņēma nosaukumu *gandarītāji no Asīzes*. Pēc tam Francisks nolēma pieņemt nosaukumu *mazākie brāļi*. Jēdzieni *brālība* un *mazums* (*fraternitas, minoritas*) labi izteica evaņģēlisko ideālu. Tā radās *Mazāko brāļu ordeņa* nosaukums. Jau pirmajā desmitgadē strauji pieauga ordenī iestājušos skaits. Sākotnējā regula izrādījās nepietiekama, un radās nepieciešamība uzrakstīt jaunu regulu. Francisks devās uz Fontekolombo vientuļnieku mītni. Veselām dienām lūdzoties un gavējot, viņš diktēja tekstu brāļim Leonam. 1223. gada 29. novembrī pāvests Honorijs III apstiprināja jaunās regulas tekstu. Tā ir saglabājusī būtisko "pirmatnējās regulas" saturu, kas vēl spēcīgāk apstiprina ordeņa evaņģēlisko aicinājumu.

Franciska ordeņa brāļi darīja visu, lai dzīvo-
tu, pilnībā sekojot viņa norādītajam ideā-
lam: galējā nabadzībā, gandarišanas un
kontemplatīvas lūgšanas garā, vienkāršībā
un brālīgā mīlestībā. Šī ideāla ietekmē 1525.
gadā iesākās *kapucīnu* reforma. To aizsāka
brālis Matejs no Bašo, kuram pievienojās
brāļi Ludviķis un Rafaels no Fossombrones.
Ievērojot Katrīnas Cibo lūgumu, pēc pa-
matīgas lietas izpētes, pāvests Klements VII
1528. gada 3. jūlijā izdeva bullu "Religionis
zelus", kas likumīgi pamatoja jaunās brāļu
kopienas pastāvēšanu. Bulla ietvēra seko-
jošus punktus: tiesības dzīvot "vientuļnieku
dzīvi", ievērojot sv. Franciska regulu; bārdas
un habita ar konusveida kapuci nēsāšanu;
sprediķošanu tautai; tiesības uzņemt novi-
ciātā gan garīdzniekus, gan lajus. Pirmais ordeņa oficiālais nosaukums bija
"Vientuļnieku dzīves mazākie brāļi". Drīzumā tomēr nosaukums mainījās.
Kad brāļi ar garajām bārdām un jaunajā habitā pirmo reizi parādījās Kamerī-
nas ielās, zēni, domājot, ka tie ir ceļojoši eremīti, sauca: "Scapuccini! Sca-
puccini! Romiti! Romiti!" (*kapucieši, vientuļnieki*). Tāpēc brāļus sāka saukt
šajā vārdā, kas saistījās ar viņu habitu, pareizāk, ar tā lielo kapuci. No 1534. ga-
da nosaukums *kapucīni* figurē arī pāvestu dokumentos. Tā radās nosaukums
"Mazāko brāļu kapucīnu ordenis". 1608. gadā pāvests Pāvils V izdeva *apus-
tulisko konstitūciju*, kurā pasludināja kapucīnus par "patiesiem mazākajiem
brāļiem" un "sv. Franciska garīgajiem dēliem", uzsverot, ka tiem uz šo ap-
zīmējumu ir tādas pašas tiesības kā citiem brāļiem no lielās franciskāņu
saimes. 1619. gada 23. janvārī ar tā paša pāvesta lēmumu *kapucīni* kļuva par
atsevišķu sv. Franciska ordeņa atzaru. Kopš šī brīža augstākais priekšnieks
tiek saukts par "ģenerālo ministru" un tiek uzskatīts par likumīgo sv. Fran-
ciska pēcteci.

*Tērps: brūns habits ar spicu
kapuci, apjozts ar baltu auklu,
kurā iesieti trīs mezgli (mezgli
simbolizē svētsolījumus: šķīstību,
nabadzību un paklausību).*

- 3 Ir trīs *Mazāko brāļu ordeņa* zari: 1. *Mazāko brāļu ordenis* (OFM) – 1210. gads;
2. *Mazāko brāļu konventuāļu ordenis* (OFMConv) – 1517. gads; 3. *Mazāko brāļu
kapucīnu ordenis* (OFMCap) – 1528. gads.

AICINĀJUMS (HARIZMA)

Mazāko brāļu kapucīnu ordeņa locekļu pamatuzdevums ir sv. Franciska regulas un dzīves pirmatnējo ideālu ievērošana, dodot priekšroku lūgšanai, īpaši kontemplatīvajai; sekojot "mazuma" (*minoritas*) garam, rūpēties par personīgo un kopienas nabadzību; mīlestībā uz Kunga Krustu censties īstenot dzīves stingrību un veikt gandarīšanu ar prieku; veidot savstarpējās attiecības brālīgas atvērtības garā; ar prieku uzturēties starp nabadzīgajiem, kroplajiem un slimajiem cilvēkiem; kalpošanas garā attīstīt daudzveidīgu, dinamisku apustulisko darbību, sevišķi evaņģelizāciju. Mūsdienās brāļu darbībai ir visai daudzveidīgas formas, starp tām arī misijas visos pasaules kontinentos dažādos sabiedrības slāņos, īpaši tur, kur ir sabiedrības atstumtie, ieslodzītie, slimie un vientuļie. Kapucīnu pastorālā darba harizma ir sprediķošana un grēksūdžu uzklaušanās – īpaši spilgti šis aicinājums ir atklājies sv. Leopolda Mandiča, sv. tēva Pio un svētīgā Honorāta Kožmiņska dzīvēs.

SASTĀVS

2002. gada sākumā bija gandrīz 11 tūkstoši ordeņa locekļu. Kapucīnu ordenis ir ceturtais lielākais vīriešu ordenis pasaulē, brāļi strādā 96 pasaules valstīs. Lidz 1997. gadam pastāvēja *Latvijas un Igaunijas kapucīnu ģenerālais komisariāts*, tomēr nepieciešamā locekļu skaita trūkuma dēļ komisariāts tika likvidēts, un ģenerālais ministrs rūpes par kapucīnu kopienas atjaunotni uzticēja Varšavas kapucīnu provincei no Polijas.

IESTĀŠANĀS

Brāļu kapucīnu ordenis ir vīriešu ordenis. Lai iestātos ordenī, pirmkārt, ir jāsaņem Dieva aicinājums; jābūt dabiskai spējai dzīvot evaņģēlisku dzīvi brāļu kopienā, kā arī atbilstoši fiziskai un psihiskai veselībai; jātic un jāievēro tas, ko māca katoļu Baznīca. Kandidātam jābūt nobriedušam, ar noteiktu gribu un dedzīgam. Bez tam ordenī var stāties tikai ar tīru nodomu kalpot Dievam un cilvēku pestīšanai. Sīkāku informāciju var iegūt, personīgi sazinoties ar brāļiem.

DARBĪBA

Pēc Pirmā pasaules kara, V.E. Rīgas metropolīta Antonija Springoviča aicināti, Latvijā ieradās kapucīnu brāļi no Bavārijas. 1929. gadā tika nodibināts pirmais klosteris Skaistkalnē. 1933. gadā metropolīts Antonijs Springovičs uzticēja kapucīniem pastorālās rūpes par sv. Alberta baznīcu Rīgā. Vēl pirms Otrā pasaules kara 1936. gadā kapucīni uzcēla klosteri Viļakā. Šajā klosterī strādāja

Latvijā ļoti pazīstamais un mīlētais kapucīns tēvs Toms, kas nomira Aktjubinskā, Kazahstānā 1984. gadā, sasniedzis svētuma slavu. 1937. gadā trīs latviešu kapucīni saņēma priesterības svētības. Diemžēl Otrais pasaules karš un padomju režīma gadi daudz ko sagrāva tik cerīgajā kapucīnu klātbūtnē Latvijā. Padomju vara, cīnīdamās pret reliģiskajām organizācijām, aizliedza ordeņa darbību, un brāļi tika izkaisīti. Visi, kuriem neizdevās izbraukt uz Rietumiem, tika apcietināti un izvesti uz lēģeriem Kazahstānā. Tomēr visur, kur brāļi uzturējās, viņi varonīgi apliecināja uzticību Dievam, Baznīcai un cilvēkiem, kuriem kalpo. Latvijas kapucīni strādāja Igaunijā un Kazahstānā. Šāda situācija turpinājās līdz pat 1991. gadam, kad kapucīni atgriezās Rīgā, sv. Alberta baznīcā, bet 1996. gadā – arī Viļākā. Patlaban kapucīni no sv. Alberta baznīcas aprūpē ticīgos Ķekavā, strādā Olaines un Pēternieku draudzēs, kalpo arī svētā Jāzepa draudzē Rīgā. Tiek apkalpotas divas slimnīcas Rīgā, pansionāti un ieslodzījuma vietas. Viļākā dzīvojošie brāļi apkalpo arī Kupravas un Liepnas draudzes.

KANONISKAIS STATUSS

Mazāko brāļu kapucīnu ordenis atrodas tiešā Apustuliskā Krēsla pakļautībā; savās iekšējās lietās tas ir neatkarīgs, savukārt pastorālo darbu veic, saskaņojot to ar diecēzes bīskapu. Ordenis pieder pie kontemplatīvi aktīvajiem ordeņiem. Saskaņā ar apustuliskā pamudinājuma *Vita consecrata* 61. numuru tas pieder pie ordeņu institūtiem, sauktiem par "jauktajiem". Tas sastāv no brāļiem, kas ir priesteri, un no brāļiem, kas tādi nav. Ordenis visiem brāļiem dod vienādas tiesības un uztic vienādus pienākumus, izņemot tos, kuru avots ir svētību sakramentā (priesterībā).

KONTAKTINFORMĀCIJA

Mazākie brāļi kapucīni

Adrese:

Sv. Alberta Romas katoļu baznīca,
Liepājas iela 38–4/5, Rīga, LV-1002,

Tālr: 7613630

E-pasts: ofmcap@catholic.lv

Kontaktpersona:

brālis Aldis Ziemelis OFMCap,

Mob. tel: 6821774

www.ofmcap.org

www.kapucyni.franciszkanie.pl

www.kapucyni.pl

Neatkarīgais Maltas bruņinieku ordenis

*Maltas ordeņa palīdzības dienests –
MOPD*

Devīze: Aizstāvēt ticību un kalpot cietējiem!

DIBINĀŠANA

Neatkarīgo Maltas bruņinieku ordeni nodibināja svētigais Gerards 1099. gadā Jeruzalemē. Sākumā svētigais Gerards kopā ar saviem benediktīniešu brāļiem dibināja Sv. Jāņa Kristītāja hospitāli, kurā patvērās svētceļotāji. Tā bija starptautiska kopiena, kuras locekļi *pilnībā sevi ziedoja kalpošanai slimajiem, bet vēlāk arī to kristiešu, kuri apmeklēja Svēto Zemi, aizsardzībai no musulmaņiem*. Par sava ordeņa patronu svētigais Gerards izvēlējās sv. Jāni Kristītāju, bet par tā simbolu – astoņstūru krustu, kas *simbolizē astoņas svētības, kuras ir arī kopienas garīgais vēstījums*. Par devīzi izvēlējās vārdus: “Aizstāvēt ticību un kalpot cietējiem!”. Ordeņa locekļi dzīvoja pēc sv. Augustīna un sv. Benedikta regulas.

Pāvests apstiprināja ordeni 1113. gadā. Par galveno uzdevumu ordenis izvirzīja *rūpes par slimajiem un trūkcietējiem, kā arī ticības aizstāvēšanu*.

Maltas bruņinieku ordenis vēstures gaitā ir izstrādājis bruņinieku ordeņa modeli, popularizējis svētceļojumus, cīnījies, lai atgūtu svētās vietas Palestīnā, aizstāvējis ticību un Jeruzalemes karalisti. Ordeņa darbība ir ietekmējusi tikumības paraugu veidošanos, mākslas, kultūras un izglītības, arhitektūras, medicīnas, zinātnes par kara mākslu, inženierzinātnes, navigācijas metožu, kuģu un prāmju būves attīstību. Īpaši nopelni ordenim ir bruņniecības tradīciju izkopšanā. Maltas bruņinieku ordeņa locekļu jeb hospitāliešu darbība vēl nesena pagātnē iedvesmoja Sarkanā Krusta kustības organizatorus. Otrais ordeņa lielmestrs Raimonds de Puī ir atstājis pirmos rakstītos ordeņa noteikumus, un tajos ir teikts: “Mūsu Kunga nabagie, par kuru kalpotājiem mēs esam kļuvuši, staigā kaili, tāpēc nicināmi un ļauni ir tas, ja kalpotāji ir augstprātīgi; mūsu Kungs ir pazemīgs, un Viņš, kurš dzīvo savos svētajos, lai pasargā mūs no tā.”

Neatkarīgais Maltas bruņinieku ordenis ir *suverēna valsts*, un pasaulē tas tiek atzīts par *starptautisko tiesību subjektu*. Maltas ordenim ir tiesības

piešķirt pilsonību, ir sava prese, tas uztur diplomātiskās attiecības ar gandrīz 90 valstīm, tam ir sava nauda (līdzīga Vatikāna vai Sanmarino naudai), bet ordenim nav savas teritorijas, vienīgi Romā pieder divas pils: Aventīna kalnā un Kondoti ielā pilsētas centrā.

AICINĀJUMS (HARIZMA)

Maltas bruņinieku ordeņa aicinājums jeb apustuliskā sūtība ir vienmēr *palikt uzticīgam Baznīcai un kalpot grūtībās nonākušiem cilvēkiem.*

Lai šis darbs notiktu praktiski, katrā valstī, ar kuru ir nodibinātas diplomātiskās attiecības vai kurā ir Maltas ordeņa (turpmāk tekstā MO) asociācija, tiek dibināts *Maltas ordeņa palīdzības dienests (MOPD).*

SASTĀVS, IESTĀŠANĀS

Maltas ordeņa palīdzības dienests sastāv no attiecīgās valsts iedzīvotājiem, kuri vislabāk pārzina savu līdzcilvēku vajadzības un kopā ar MO palīdz šīs vajadzības apmierināt.

MOPD ir *pamatgrupa* un *jauniešu grupa*. MOPD var iestāties jebkurš labas gribas cilvēks neatkarīgi no konfesionālās piederības, kurš atbalsta Romas katoļu Baznīcu, Maltas ordeņa aicinājumu un vēlas palīdzēt saviem līdzcilvēkiem. Ja kandidāts to pieņem, tad var pieteikties sava reģiona vienībā.

Lai kļūtu par Neatkarīgā Maltas bruņinieku ordeņa kavalieri, ir jāsaņem uzaicinājums no diviem ordeņa kavalieriem un ieteikums Lielajam maģistrātam. Pamatā Maltas ordeņa kavalieri un dāmas ir no dižciltīgo ģimenēm, bet tiek uzņemti arī citi.

Baltijas valstīs ir tikai divi Maltas ordeņa locekļi: Lietuvā kardināls Bačkis un Latvijā Viduskurzemes dekāns Gatis Bezdelīga. Vairākas reizes gadā Latvijā ierodas MO vēstnieks Latvijā dr. Peters Barons fon Firstenberg.

DARBĪBA

MOPD rīko dažādus pasākumus: nometnes un ekskursijas invalīdiem, jauniešiem, ielas bērniem. Apmāca pirmās neatliekamās palīdzības sniegšanā, organizē invalīdu transportu, zupas virtuves, drēbju sadales punktus, slimnieku transportēšanu, nodarbojas ar invalīdu integrāciju sabiedrībā, naktspatversmes uzturēšanu, mātes-bērņa krīzes centra uzturēšanu, vada darbnīcas invalīdiem un no ieslodzījuma atbrīvotajiem cilvēkiem. Notiek veco ļaužu pansionāta izveide Gulbenes pilī, darbojas mājas aprūpes projekts – tā apmācība un organizēšana, alternatīvais dienests.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Neatkarīgā Maltas bruņinieku ordeņa vēstniecība un Maltas ordeņa palīdzības dienesta ģenerālsekretariāts,
ģenerālsekretārs *Norberts Snarskis*
Adrese:

11. Novembra krastmala 29,
Rīga, LV-1050

Tālr: 7222753

Fakss: 7821070

Mob.tel: 9227306

E-pasts: maltalat@parks.lv

Maltas ordeņa palīdzības dienesta prezidents, Saldus vienības vadītājs, Neatkarīgā Maltas bruņinieku ordeņa maģistrāta kapelāns *Gatis Bezdelīga*
Adrese:

Lielā iela 49, Saldus, LV-3801

Tālr: 3881081

Mob.tel: 9296712

E-pasts: gatisb@apollo.lv

Maltas ordeņa palīdzības dienesta kapelāns, Gulbenes vienības vadītājs pr. *Vjačeslavs Bogdanovs*
Adrese:

Gaitnieku iela 14, Gulbene,
LV-4401

Tālr: 44 71595

E-pasts: pr.ceslavs@one.lv

Auces vienības vadītāja
Ligita Vernere
Adrese:

Raiņa iela 12, Auce, Dobeles raj.,
LV-3708

Tālr: 37 45244

E-pasts: smakse@auce.lv

Zirņu vienības vadītāja
Benita Kārklīņa
Adrese:

Bērzu iela 4, Zirņu pag., Saldus raj.,
LV-3853

Tālr: 38 30259

www.apgads.lv/maltasordenis

Paulīniešu ordenis jeb Svētā Pāvila pirmā vientuļnieka ordenis

Ordo Sancti Pauli Primi Eremitae – OSPPE

Devīze: *Solus cum Deo solo* – viens ar vienīgo Dievu

DIBINĀŠANA

Paulīniešu ordeņa pilns nosaukums ir “Svētā Pāvila pirmā vientuļnieka ordenis” (*Ordo Sancti Pauli Primi Eremitae*). Šis nosaukums tika aizgūts no sv. Pāvila, vientuļnieka no Tēbām, vārda, kurš dzīvoja Dienvidēģiptē no 228. līdz 341. gadam un kuru Baznīca 491. gadā Romā pāvesta *Gelāsija I* pontifikāta laikā svinīgi atzina par pirmo vientuļnieku.

Paulīniešu ordenis tika nodibināts Ungārijā. Bartolomejs, *Pacs* bīskaps, benediktīnietis no Klini abatijas, vēlējās nodibināt vientuļnieku klosteri, kurš būtu patiesa lūgšanas un gandaros oāze. Starp 1215. un 1225. gadu *Pacs* kalnā tika izbūvēts šāds klosteris – vientuļnieku mītne par godu sv. Jēkabam. Bīskaps Bartolomejs tur dzīvojošajiem vientuļniekiem piešķīra savu regulu. Tomēr par paulīniešu ordeņa īsto dibinātāju un tēvu uzskata sv. Eisēbiju no Ostrihomas, kurš pēc atklāsmes, kuras laikā redzēja, kā daudzas mazas uguntiņas savienojas vienā lielā liesmā, kopā ar saviem mācekļiem Stefanu un Benediktu nodibināja sv. Krusta klosteri *Pilis* kalnā, kur sāka dzīvot pēc sv. Pāvila, pirmā vientuļnieka, piemēra, īpaši godinot Dievmāti. Abi klosteri 1250. gadā sv. Eisēbija vadībā apvienojās. 1262. gadā, izmantojot sv. Toma no Akvīnas aizbildniecību, ordenis saņēma pāvesta Urbāna IV svētību. Tikai 1308. gadā pāvests Klements

Tērps: Balta tunika, pārsieta ar platu baltu auduma jostu, pie kuras piestiprināta rožukroņa daļa. Uz tunikas balts skapulārs un balta kapuce, galvā balta piuska. Pēc mūža svētsolījumiem svinīgos liturģiskos svētkos tiek vilkts balts procesijas apmetnis ar kapuci.

V apstiprināja ordenim sv. Augustīna regulu, bet gadu vēlāk – pirmās ordeņa konstitūcijas.

No Ungārijas pauliniešu ordenis izplatījās Horvātijā, kur nodibinājās ap 50 klosteru, bet Remetē ordenim tika uzcelta pirmā Marijas svētnīca. Horvātijā izdeva arī pirmo *pauliniešu breviāru* un *misāli*. Pauliniešiem bija savas skolas un arī universitāte. No pauliniešiem cēlušies daudzi bīskapi, kā arī viens kardināls, kurš miris kā moceklis.

Uz Poliju pauliniešus uzaicināja Šļonskas kņazs Vladislavs Opolskis 1382. gadā, kurš par godu Melnās Madonnas brīnumdarītājai ikonai, kas tika atvesta no Krievijas, uzcēla pirmo pauliniešu klosteri Čenstohovā *Jasna Gorā* (Gaišajā Kalnā).

Savas attīstības augstāko punktu pauliniešu ordenis sasniedza XVI gadsimtā, kad Eiropas valstīs un pat Palestīnā un Ēģiptē 8 provincēs bija apmēram 300 klosteru. Ungārijas karaspēka sakāve pie *Mohačas* 1526. gadā atnesa ordenim lielu postu. Turki iznīcināja desmitiem klosteru, sadega arhīvi un bibliotēkas, mūki mira mocekļa nāvē. Pārējos postījumus izdarīja reformācija.

Ordeņa atjaunošana notika līdz ar tā darbības veida maiņu, proti, pārejot no *vientuļnieciski-kontemplatīvās* (t.i., apcerošās) uz *kontemplatīvi-apustulisko*. Polijas province ar savu galveno *Jasna Goras* svētnīcu kļuva par vienu no spēcīgākajiem pauliniešu dzīves centriem.

AICINĀJUMS (HARIZMA) UN GARĪGUMS

Īpašais pauliniešu garīgums jau kopš pašiem ordeņa pirmsākumiem izpaužas kā *Dievmāte kulta attīstīšana un izplatīšana*, Dieva kontemplācija vientulībā, liturģiskās lūgšanas un gandarē iemīlēšana, dvēseļu garīgā aprūpe, Marijas kulta, kalpošana ceļojošajai Dieva tautai.

DARBĪBA

Pauliniešu ordeņa mērķis ir *Dieva kontemplācija vientulībā, liturģisko lūgšanu izplatīšana un gandarē gara realizācija, Dieva Dzemdētājas kulta izplatīšana, apustuliskā darbība, kalpojot Baznīcai un tuvākajam, Dieva Vārda sludināšana, sakramentu, it īpaši Gandarīšanas sakramenta, svinēšana.*

"Jasna Gora (...) ir visjūtīgākais aprūpes punkts visā Polijas zemē, īpaši tad, kad ir runa par dvēseļu aprūpi konfesijā." Jānis Pāvils II

Tagad Polijā bez *Jasna Goras*, kur atrodas ordeņa ģenerālā kūrīja, pauliniešu klosteri ir arī Krakovā *na Skalce* (uz Klints), Varšavā, Lešņovā, Lešna Poļaskā, Verušovā, Vlodavā, Brdovā, Toruņā, Oporovā pie Kutnas, Behovā, Pauliņu-

Mohovā, Veļgomļinos, Leņčēšicā, Vroclavā un Bahļeduvkā pie Zakopanes.

Ārpus Polijas pauliniešu klosteri ir Ungārijā, Horvātijā, Ukrainā, Baltkrievijā, Čehijā, Slovākijā, Vācijā, Beļģijā, Itālijā, ASV, Austrālijā, Dienvidāfrikā un Kamerūnā.

SASTĀVS

Apmēram 50 klosteros dzīvo ap 500 balto pauliniešu mūku – tēvi un brāļi.

ĪESTĀŠANĀS (FORMĀCIJA)

Ja jūti sevī Dieva balsi un gribi tai atbildēt, tad, lai iegūtu informāciju, griezies pie:

Duszpasterz Powołań

Ul. O. A. Kordieckiego 2

Jasna Góra

42-225 Częstochowa

Polska

Kandidatūra ir pirmais etaps pauliniešu formācijā. Tā ilgst pusgadu, kura laikā kandidāts dzīvo klosterī un pārbauda savu aicinājumu.

Noviciāts ir otrais etaps. Par novici var kļūt kandidāts, kuram ir vismaz 17 gadu. Noviciāts ir klostera dzīves skola un aicinājuma pārbaudījums. Noviciāts ilgst vienu gadu tam, kas vēlas kļūt par priesteri, un divus gadus tam, kas vēlas kļūt par klostera brāli. Noviciāts atrodas pauliniešu klosterī pie Ļešņovas Dievmātes Ģimeņu Aizbildnes svētnīcas:

Ul. Leśniowska 99

42-310 Żarki

Polska

Klerikāts ir formācija tiem, kuri nolēmuši kļūt par priesteriem, un tas ilgst 6 gadus. Pauliniešu ordeņa augstākais garīgais seminārs atrodas Krakovā *na Skalce*:

Ul. Skalczna 16

31-065 Kraków

Polska

KONTAKTINFORMĀCIJA

Adrese Latvijā:

Skaistkalnes pauliniešu klosteris

Slimnīcas iela 2, Skaistkalne, Bauskas raj., LV-3924

Tālr: 39 33154

Priesteru mariāņu kongregācija

Congregatio Clericorum Marianorum sub tituli Immaculatae Conceptionis Beatissimae Virginis Mariae – MIC

Devīze: *Pro Christo et Ecclesia* – Kristum un Baznīcai

DIBINĀŠANA

17. gadsimta otrajā pusē Poliju plosīja dažādi kari, kas nesa līdzīgi daudzās nelaiemes. Redzot ticības un morāles pagrimumu, Dieva kalps tēvs Staņislavs Papčiņskis (1631-1704) 1673. gadā nolēma dibināt jaunu ordeni, kas palīdzētu cietējiem šinī pasaulē un dvēselēm šķīstītavā. Ordenis ieguva nosaukumu *Bezvainīgi leņemtās Vissvētākās Jaunavas Marijas priesteru mariāņu ordenis*. 18. gadsimtā tas sāka strauji attīstīties un drīzumā kļuva par starptautisku kopienu. Pēc poļu sacelšanās pret cariskās Krievijas valdību, kas notika 1864. gada janvārī, sekoja smagas represijas, kas skāra ne tikai vienkāršos

Tērps: Konkrētās diecēzes priesteru sutana.

ļaudis, bet arī garīdzniekus, īpaši klosterbrāļus. Mariāņus represijas skāra tik spēcīgi, ka 1908. gadā Mariampolē (Lietuvā) bija palicis tikai viens mariānis – ordeņa ģenerālis tēvs Vincents Senkovskis.

Brīdī, kad šķita, ka mariāņu ordenis nolemts bojāejai, Dievs aicināja uz klostera dzīvi divus jaunus, ļoti dedzīgus priesterus, Pēterburgas Garīgās akadēmijas profesorus Juri Matulaiti-Matulēviču un Franci Būčisu. Priesteris Matulēvičs nolēma savas ieceres par mariāņu ordeņa glābšanu apvienot ar tēva Honorata nodomu radīt slepenu priesteru kongregāciju. 1909. gada 29. augustā priesteris Matulēvičs ar pāvesta Pija X piekrišanu deva svētsoļījumu, bet priesteris Būčis tika uzņemts noviciātā. Tā kā nebija iespējama atklāta kongregācijas darbošanās, viņi bija spiesti sava baltā habita vietā valkāt sutanu. 1910. gada rudenī Apustuliskais Krēsls apstiprināja atjaunotās konstitūcijas. 1911. gada jūlijā tēvu Matulēviču ievēlēja par kongregācijas ģenerālpriekšnieku. Viņš par kongregācijas devīzi izvēlējās *Pro Christo et Ecclesia*. Kongregācijas locekļu skaits sāka palielināties, un pamazām tā izplatījās visā pasaulē.

Pašlaik ir apmēram 600 mariāņu kongregācijas locekļu.

AICINĀJUMS (HARIZMA)

Saskaņā ar sava dibinātāja Staņislava Papčiņska nodomu un norādījumiem mariāņiem *Baznīcā ir uzticēta trīskārša sūtība*, proti, veicināt Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Ieņemšanas un Dieva žēlsirdības kultu, rūpēties par cietējam dvēselēm šķīstītavā, sevišķi tām palīdzot ar Svētās Mises upuri, ar atlaidām un pašaieliedzības aktiem, upurējot par tām arī savus labos darbus, kā arī darboties cilvēku garīgās aprūpes laukā. Katrs mariānis ir aicināts kalpot Baznīcai, izmantojot visus iespējamus līdzekļus, vīrišķīgi pārvarot visus šķēršļus un grūtības un *sevi pilnīgi upurējot aktuālajām Baznīcas vajadzībām*.

GARĪGUMS

Mariāņu sevišķā aizbildne ir Bezvainīgā Jaunava Marija, kura viņiem rāda ceļu un palīdz sekošanā Kristum. Viņas *Bezvainīgās Ieņemšanas noslēpums* ir mariāniskā aicinājuma īpaša pazīme, no kuras viņi smeļ spēku un prieku sava aicinājuma īstenošanai. Ar šo noslēpumu Marija mudina kongregācijas brāļus paļauties uz pestīšanas darba bezgalīgo auglību, bēgt no katra vismazākā grēka, ļoti mīlēt sirdsšķīstību, piepildīt dzīvi ar Dieva žēlastību un mīlestību,

kopīgi celt Baznīcu, lai tā būtu *svēta un bezvainīga* (Ef 5,27). Mariāņiem ir svarīgi prast apvienot iekšējās dzīves izkopšanu ar apustulisko darbību. Tāpēc konstitūcijās tiek uzsvērts, lai brāļi “cenšas izcelties vispirms ar pašaieliedzību un upura garu; ar pazemību, dievbijību un strādīgumu; ar dzīvu ticību un patiesu mīlestību; ar savstarpēju brālīgu vienotību un pilnīgu paklausību priekšniekiem; ar apustulāta garu un dedzību” (Nr. 12).

SASTĀVS

Šodien Latvijas provincē ir 23 mariāņu kongregācijas locekļi, no kuriem 13 ir priesteri, viens – *viragregatus*, 3 semināristi, 2 postulanti un 4 kandidāti. Šogad Latvijā tika nodibināta arī mariāņu palīgu apvienība *Marian Helpers Center*, kurā apvienojušies laji, kas, dzīvodami saskaņā ar mariāņu garīgumu, atbalstīs tos ar lūgšanām un apustulisko darbību. Šīs apvienības centrs atrodas Viļānos, un tās direktors Latvijā ir tēvs Benedikts (pr. R. Stankēvičs MIC).

KANONISKAIS STATUSS

Priesteru un laju brālīga apvienība.

DARBĪBA LATVIJĀ

1923. gadā, kad arhibīskaps Antonijs Springovičs pārņēma Rīgas arhidiecēzi, viņš redzēja, ka ir ļoti nepieciešams atjaunot tās reliģisko dzīvi un atdzīvināt arī klosteru darbību. Zinot, ka divi priesteri Bronislavs Valpītrs un Benedikts Skrindā vēlas sevi veltīt klostera dzīvei, viņš piedāvāja tiem iestāties priesteru mariāņu kongregācijā, kuru bija atjaunojis V.E. Springoviča studiju biedrs svētīgais Juris Matulevičs. 1924. gadā Rīgas arhibīskaps mariāņiem uzticēja Sv. Miķeļa draudzi Viļānos, par dzīves vietu ierādīdams kādreizējo bernardīņu klosteri. Viļānos klostera dzīve strauji attīstījās un sāka pieaugt arī kandidātu skaits. 1932. gadā Rēzeknē nodibināja otru klostera māju, kuru vadīja priesteris Juris Kārkle. 1940. gadā tika nodibināta Latvijas province, un par tās aizbildni izvēlējās Sv. Terēzi no Bērna Jēzus.

Padomju Savienības okupācijas laikā mariāņu skaits samazinājās, daži pārcēlās uz dzīvi ārzemēs. 1990. gadā Latvijā darbojās astoņi mariāņu tēvi. 1997. gadā Rīgas arhibīskaps metropolīts Jānis Pujats apstiprināja mariāņu klostera mājas dibināšanu Rīgā pie Sāpju Dievmātes baznīcas. Šodien Latvijas provinces mariāņiem pieder četras klostera mājas: trīs Latvijā (Viļānos, Rēzeknē un Rīgā), kā arī māja Amerikā – Čikāgā.

Īstenojot savu sūtību, kongregācija nenoraida nevienu darbu, bet Svētā Gara iedvesmā visiem spēkiem un līdzekļiem kalpo cilvēkiem. Šī apustuliskā kalpošana izpaužas *Dieva Vārda sludināšanā, Marijas Bezvainīgās Ieņemšanas un Dieva žēlsirdības kulta veicināšanā, lūgšanā par mirušajiem, draudžu garīgajā aprūpē, rekolekciju vadīšanā, katehētu sagatavošanā un garīgās literatūras izdošanā.*

MARIĀŅI LATVIJĀ KALPO:

- kā kapelāni Juglas un Viļānu slimnīcās, *Neokatehumenāta* kopienā, kustībā "Par dzīvību", Viļānu katoļu jaunatnes centrā, Kalnezers skolā;
- kā garīgie tēvi Marijas Leģiona Viļānu un Rēzeknes nodaļās;
- lasa lekcijas;
- darbojas kā katehēti Viļānu un Ružinas skolās;
- vada rekolekcijas Rēzeknes-Aglonas diecēzes priesteriem, katehētiem;
- darbojas preses izdevumos kā tipogrāfijas *Renovata* īpašnieki, galvenie redaktori žurnāliem *Katoļu dzeive* un *Saulīte*, ir citu reliģisko grāmatu autori un izdevēji;
- draudzēs: Rīgas Sāpju Dievmātes, Baldones, Viļānu, Ostrones, Rikavas, Nagļu, Īdeņas, Rēzeknes Sāpju Dievmātes, Dukstigala, Izvaltas un Borovkas draudzēs.

ĪESTĀŠANĀS

Kongregācijā var iestāties katoļticīgi vīrieši vecumā no 17 līdz 40 gadiem. Kandidātiem, kuri jūt aicinājumu uz priesterību, jābūt pabeigtai vidējai izglītībai. Kandidātiem, kuri vēlas kļūt tikai par klosterbrāļiem, vēlama vismaz arodizglītība. Kongregācijas apstiprinātajā formācijā ietilpst: gads postulatā, gads noviciātā un seši studiju gadi Ļubļinas Katoļu universitātē (Polijā). Ja vēlies kaut ko vairāk uzzināt par mariāņu kongregāciju jeb, ja tu meklē palīdzību sevis iepazīšanai, uzraksti vai piezvani!

KONTAKTINFORMĀCIJA

Ģenerālpriekšnieks:

pr. Marks Garrow MIC,
Via Corsica 1, 00198 Roma, Itālija,
Tālr: (00 39) 06 853 703 34
Fakss: 06 853 703 35

Latvijas provinciālpriekšnieks:

pr. Jāzeps Sitnieks MIC,
Kultūras lauk. 6a Viļāni,
Rēzeknes raj., LV-4650
Tālr/Fakss: 46 62359

Adrese:

Latvijā
Pils iela 5, Rīga, LV-1050
Tālr: 7214853
Fakss: 7221534
E-pasts: ashevels@one.lv

Kultūras lauk. 6a-1, Viļāni,
LV-4650, Rēzeknes raj.
Tālr: 46 62413
Fakss: 46 62359

www.lichen.pl
www.marian.org

Bērniņa Jēzus māsu karmelišu kongregācija

*Congregatio Sororum Carmelitanarum
Infantis Jesu*

Devīze: "Manas debesis būs darīt labu virs zemes" (Kongregācijas debesu aizbildnes Terēzes no Bērna Jēzus vārdi)

DIBINĀŠANA

Bērniņa Jēzus māsu karmelišu kongregācija dibināta Polijā 1921. gada 31. decembrī, kad tika ieģērbtas pirmās māsas.

Dibinātāji ir baskāju karmelītu Polijas provinciāls tēvs Anzelms no sv. Andreja Korsini (Matejs Gondeks) un māsa Terēze no sv. Jāzepa (Janīna Kieročiņska).

Kopiena dibināta, saskatot nepieciešamību pēc kontemplatīvi apustuliskas apvienības, kas nestu Karmela garu morāli un materiāli nolaistos, pamestos nostūros.

AICINĀJUMS (HARIZMA) UN GARĪGUMS

Pirmais un svarīgākais aicinājums ir *savienošānās ar Dievu*.

Katru dienu aptuveni 5 stundas tiek pavadītas kapelā lūdzoties.

Tiek uzsvērts, ka lūgšana – būšana kopā ar Kungu – nebeidzas, izejot no kapelas, t.i., tā turpinās arī apustuliskajā darbā. Māsas apzinās Dieva klātbūtni ik brīdī, katrā darbā un situācijā, kas savukārt palīdz labāk sagatavoties lūgšanai, kamēr sirsnīga saruna ar Dievu padara auglīgu māsu apustulātu.

Kongregācijas harizma ir sv. Terēzes no Lizjē "garīgās bērības taciņa"¹,

1 Svētā Terēze no Bērna Jēzus saka: "Palikt mazam nozīmē atzīt savu niecību, sagaidīt visu no mīļā Dieva, kā mazais bērns visu sagaida no sava tēva. Tas nozīmē neraizēties ne par ko, nemaz necensties pēc mantas. [...] Tā nu es esmu vienmēr palikusi maziņa, un man nav citas nodarbošanās, ka tikai plūkt ziedus – mīlestības un upuru ziedus, un pasniegt tos mīļajam Dievam ar prieku. Būt mazam vēl nenozīmē nepierakstīt sev pašam tikumus, ko piekopj, domājot, it kā mēs kaut ko spētu, bet atzīt, ka šis tikumu vērtības mīļais Dievs ieliek sava bērna rociņā, lai Viņš tās izlietotu, kad rodas vajadzība. Bet vienmēr tie ir mīļā Dieva dārgumi.

Ar vārdu sakot, tas nozīmē nezaudēt drosmi un prieku, redzot savas kļūdas, jo bērni bieži pakrīt, bet viņi ir pārāk mazi, lai stipri sadauzītos." (Svētā Terēze no Bērna Jēzus. *Kādas dvēseles stāsts*, "De Tempel" apgāds Briģē, 1956., 233.-234. lpp.)

kas ir pašāvēības un uzticēšanās Dievam ceļš un kas izpaužas pazemībā un upurī, vienkāršībā, priecīgā apustulātā šīs zemes "mazo cilvēku" vidū. Tādā garā māsas ar prieku un atklāti tiecas izdzīvot savu aicinājumu.

SASTĀVS

Bērniņa Jēzus māsas karmelītes ir sieviešu kongregācija. Šajā kongregācijā ir apmēram 500 māsu.

IESTĀŠANĀS (FORMĀCIJA)

Jaunietes vecumā no 17 līdz 35 gadiem, kuras sajutušas sirdī Dieva aicinājumu uz dzīvi šajā kongregācijā, var lūgt atļauju iestāties.

Praktiski tas nozīmē kontaktēšanos ar māsām Latvijā, lai vēlāk varētu sastapties ar priekšniecību Polijā. Iesākuma formācijas laiku, kas ilgst vismaz 3 gadus, ikviena māsa pavada Polijā.

Tērps: Garš, brūns habits, pārsiets ar brūnu ādas jostu, pie kuras kreisajā pusē piestiprināts rožukronis. Vīrs habita brūns skapulārs, zem tā – svētsoļījumu krustiņš, galvā balta toka un melns plivurs; liturģisko lūgšanu laikā – balts apmetnis, izejot no mājām – brūns apmetnis. Kājās brūnas sandales.

DARBĪBA

Galvenā aktivitāte ir *lūgšana*. Māsas īpaši lūdzas par priesteriem.

Tāpat tiek veikta bērnu, jauniešu, pieaugušo *katehēze* draudzēs; noris darbs draudžu sakristejās, kancelejās.

Māsas organizē *rekolekcijas*, gara sakopotības dienas.

Polijā kongregācijai ir vairāki bērnodarzi un rekolekciju māja.

KANONISKAIS STATUSS

1927. gadā Bērniņa Jēzus māsas apstiprināja Čenstohovas diecēzes bīskaps.

1933. gadā tās pašas diecēzes bīskaps ordinaris Teodors Kubina apstiprināja šai kongregācijai tēva Anzelma Gondeka sagatavoto konstitūciju.

1958. gadā šo kongregāciju apstiprina Svētais Krēsls.

Pēc Vatikāna II koncila kongregācijas konstitūcija tika daļēji pārstrādāta un pēdējā tās apstiprināšana notika 1985. gada 25. decembrī.

1990. gada kapitula ģenerālsanāksmē šo kongregāciju sadalīja trijās – Vroclavas, Krakovas un Lodzas – provincēs.

Abas Latvijā esošās mājas ir pakļautas kongregācijas Lodzas provincei.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Adrese:

Latvijā

Pils iela 5-22, Rīga, LV-1050

Tālr: 7213912

Gaitnieku iela 14, Gulbene, LV-4401

Tālr: 44 72377

Lodzas provinces provinciālās mājas adrese:

s.Faustyna Górowska

ul. Złocieniowa 38

91-358 Łódź

Tālr/fakss: (042) 6592496

www.karmel.sosnowiec.opoka.org.pl

Betānijas dominikāņu māsu kongregācija

DIBINĀŠANA

Betānijas dominikāņu māsu kongregācijas pirmsākumi meklējami 1866. gadā Dienvidfrancijā. Kongregācijas dibinātājs ir dominikāņu tēvs Jānis Jāzeps Latasts un līdzdibinātāja – māte Henrika-Dominika (dzim. Anna Bertjē).

Politiskā un sabiedriskā situācija tolaik Francijā bija stipri vien līdzīga šodienas situācijai Baltijā. Tas bija laiks, kad pāri Francijai bija brāzusies revolūcija, kad Baznīca tika nežēlīgi vajāta un ticības dzīve bija gandrīz pilnībā izpostīta, kad Baznīcai vajadzēja atdzimt no jauna un tikai lēnām varēja atsākties klosteru darbība, bet sabiedrībā – tāpat ka šodien – valdīja ne mazums aizspriedumu un stereotipu.

Reiz tēvam Latastam tika uzdots vadīt rekolekcijas kādā no visstingrākā režīma sieviešu cietumiem. Viņam, dodoties turp, nācās visai grūti pieņemt domu, ka Kristus ir miris arī par *šādām sievietēm*. Taču, sastapies ar viņām aci

Tērs: Balts habits, pārsiets ar ādas jostu, pie kuras piestiprināts rožukronis (15 noslēpumi), balts skapulārs un pelerīna, melns garš apmetnis, melns plivurs.

pret aci, viņš secināja, ka patiesībā viņas pašas ir sabiedrības upuri. Rekolekciju laikā notika daudzi patiesas atgriešanās gadījumi, taču izrādījās, ka nav neviena klostera, kurš būtu ar mieru uzņemt šīs sievietes savā kopienā kā *līdztiesīgas* māsas, jo tolaik

māsām bija jābūt nevainojamām visā – arī savā pagātnē, lai nekas neap-
tumšotu klostera “labo slavu”. Tāpēc tēvam Latastam radās doma par *Betā-
niju*, kur sievietes gan ar labu, gan sliktu reputāciju varētu dzīvot līdztiesīgu
dzīvi, bet šīs idejas praktisko daļu realizēja māte Henrika-Dominika.

Latvijā Betānijas dominikāņu māsu kongregācijas Rīgas sv. Jāzepa klos-
teris tika nodibināts ar arhibīskapa metropolīta Jāņa kardināla Pujata pie-
krišanu un apstiprinājumu 1995. gada 15. novembrī.

AICINĀJUMS (HARIZMA)

Kongregācijas mērķis ir lūgšanu dzīve un jaunatnes audzināšana. Citās
valstīs Betānijas māsas strādā ar bērniem, ar sievietēm cietumos, ar sievietēm
krīzes situācijās un no sabiedrības izstumtajiem cilvēkiem. Latvijā pašlaik ir
aktuāla dzīve kopienā, formācija, lūgšanu dzīve, kā arī iespēju robežās tiek
sniegts atbalsts cilvēkiem, kas ir izstumti no sabiedrības.

Betānija ir vieta, kura minēta Sv. Rakstos un kur dzīvoja divas māsas –
gādīgā Marta un bijusī grēciniece Marija Magdalēna. Jēzus bija viņu abu
draugs. Šīm divām sievietēm bija gan atšķirīga pagātne, gan atšķirīgas mīlestī-
bas izpausmes attiecībā uz Jēzu, taču viņas abas vienoja tieši pati mīlestība
uz Viņu. Šeit tiek uzsvērtā vēl viena ideja: Dieva Māte Marija un Marija
Magdalēna arī bija sievietes ar dažādu dzīves pieredzi, taču nešķirami vieno-
tas savā mīlestībā pie Krustā Sistā kājām.

Tāpat brīdī, kurā tiek dots vārds mīlestībai, pagātnei vairs nav nozīmes. Ik-
vienā no mums dzīvo gan Marta, gan Magdalēna – gan aktīvā un darbīgā, gan
apcerošā un kontemplatīvā – tāda, kas uzklausa, vēro un nodod tālāk citiem.

Šodien pašas par sevi mēs apgalvojam, ka esam sievietes ar dažādu pa-
gātni un reputāciju, atšķirīgu mentalitāti, izglītību, sociālo statusu un vērtī-
bu sistēmu, taču mūs visas vieno mīlestība uz Dievu, kuru mēs vēlamies iz-
dzīvot Dieva klātbūtnē ikdienā kopienā viena blakus otrai.

IESTĀŠANĀS (FORMĀCIJA)

“Dievs mums neļautā, kādi mēs esam bijuši, Dievs mums ļautā, kādi mēs
esam,” – tas mums ir svarīgi šodien.

Nav nozīmes tam, vai mēs ejot kādreiz nepakļūpam, bet gan tam, vai
mēs pieņemamies, lai ietu tālāk. Tāpēc mēs nenospraužam robežas: tu drīksti
būt mūsu kopienā, bet tu – nē. Svarīgāka ir vēlme dzīvot Dievam veltītu

dzīvi saskaņā ar mūsu garīgumu, un tieši tas nosaka piederību Betānijas māsām.

Formācija notiek vairākos etapos: vispirms kandidatūra, kas ilgst no 4 mēnešiem līdz 2 gadiem un ilgāk, tad postulāts apmēram 1 gadu (vai ilgāk), 2 gadi noviciātā, kam seko saistības ar kongregāciju uz laiku (3 gadi), kam var sekot šo saistību atjaunošana uz laiku līdz pat 9 gadiem, vai mūžīgie solījumi jeb saistības ar kongregāciju uz visu dzīvi.

DARBĪBA

Betānijas dominikāņu māsu pirmais pamata postulāts ir šāds: visas māsas kā *līdztiesīgas* dzīvo kopienā Dieva klātbūtnē, tādējādi mēģinot piepildīt *Dieva valstību mūsos*, neraugoties uz to, kas šķir.

Dzīve kongregācijā ir arī lūgšanu apustulāts, un īpašs mūsu darbības virziens ir pievēršanās cilvēkiem, kuri dažādu iemeslu dēļ tiek izstumti no sabiedrības vai nonākuši kritiskās situācijās un kuriem tiek liegtas vai apdraudētas viņu pamattiesības uz katram pienākošos cilvēcisko cieņu un personas neaizskaramību.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Rīgas sv. Jāzepa klosteris

Adrese:

Drustu iela 36 a, Rīga, LV-1002

Tālr: 7618736

E-pasts: betanija_latvija@yahoo.com

www.dominikanerinnen-von-bethanien.de

Paskaidrojums par Betānijas dominikāņu māsu kongregācijas ģerboni

Ģerbonis atrodas krusta centrā, kas ir Dieva lielās mīlestības zīme. Krusts ir melnbaltais dominikāņu krusts. Četros krusta galos ir uzziedējušas lilijas – šķīstības un nevainības simboli. Šī krusta regulārā forma norāda uz mūsu nostāju Dieva priekšā, uz kuru mēs tiecamies un kuru mēģinām realizēt, proti, vidusceļu starp darbību un kontemplāciju.

Ģerboņa augšējā daļā ir simboliski attēlota Marija. Fons ir zils, uzticības un ticības krāsā. Uz šī fona staro 15 zvaigznes, kas atgādina par rožukroņa 15 noslēpumiem, kā arī ir attēloti Dieva Mātes iniciāļi. Marija pavadīja ar Jēzu Viņa laimīgākās un sāpīgākās stundas, viņa pavadīja Viņu visur ar savu mīlestību.

Ģerboņa apakšējā daļā uz dzeltenā fona kalnā paceļas skaidri saskatāms krusts. No tā pār klinti uz leju plūst sarkanu asiņu straume, simbolizējot žēlsirdības un žēlastības straumi, kas plūst pie cilvēkiem. Šī krusta zīme attēlo Jēzus klātesamību. Zem krusta simboliski ir attēlota Marija Magdalēna ar smaržvielu trauku, kas atgādina par viņas mīlestību pret Jēzu.

Abas ģerboņa daļas savieno teikums: "Jo viņa daudz ir mīlējusi" – *dilexit multum*. Abas krusta malas apvij cits teikums: "Viņai daudz ir ticis piedots" – *dimissa sunt ei peccata multa*.

Šie divi teikumi izsaka *Betānijas* dziļāko būtību, tas izskaidro un padara savienojamu ģerboņa augšējo un apakšējo daļu, tas padara to reāli iespējamu dzīves ikdienā.

Bezvainīgās Jaunavas Marijas māsu kongregācija

Congregatio Sororum Mariae Immaculata – SMI

"Cik laimīgai jābūt nāvei, kad cilvēks nāves stundā, atskatoties uz to, kas paliek aiz viņa, var teikt: savu dzīvi es atdevu Dievam un tuvākmīlestībai!"

(Pr. J. Šneideris)

DIBINĀŠANA

Kongregācija ir dibināta 1854. gada 8. decembrī Polijā, Vroclavas pilsētā, Jaunavas Marija Bezvainīgās Ieņemšanas atzišanas gadā. Dibinātājs ir priesteris Jānis Šneideris (*Schneider*, 1824-1876).

19. gadsimta sākumā uz Vroclavu meklēt darbu brauca daudzas meitenes no laukiem. Tā kā viņām nebija kur uzturēties, viņu tikumība bija pakļauta briesmām. Baznīca mēģināja šīm meitenēm palīdzēt. Tātad kongregācija ir radusies kā atbilde uz konkrētajā laikā izveidojušos situāciju, kad liela daļa lauku iedzīvotāju pārcēlās uz dzīvi pilsētās.

Bīskaps Henriks Forsters uzticēja kongregācijas vadību priesterim Jānim Šneideram, kurš nodibināja *Vissvētākās Jaunavas Marijas fondu* meitenēm. Priesterim palīdzēja dievbijīgas sievietes. Uz pilsētu atbraukušās meitenes, kas iesaistījās *fondā*, gatavojās strādāt par kalponēm ģimenēs (gatavot ēst, šūt, kārtot māju utt.). Priesteris Jānis mācīja viņām ticības patiesības, aicināja saglabāt pašcieņu un gādāja par viņu sakramentālo dzīvi. Pēc tam viņš meklēja kalponēm darba vietas.

No četrām meitenēm, kuras ar prieku un brīvprātīgi palīdzēja priesterim Šneideram, vēlāk izauga Bezvainīgās Jaunavas Marijas māsu kongregācija.

Tērps: svētkos melns, ikdienā mēdz būt pelēks, balta apkaklīte, Bezvainīgās Marijas medaljons.

AICINĀJUMS (HARIZMA) UN GARĪGUMS

Māsu apustuliskā sūtība ir *palīdzēt meitenēm nosargāt pašcieņu, norādīt uz dzīves mērķi un palīdzēt atrast savu aicinājumu.*

“Jums jākalpo tiem, kurus pasaule pazemo. Mīlestība ir vienmēr gatava upurēt sevi, jo apvieno debesis un zemi,” teica priesteris Jānis pirmajām māsām.

Viņš īpaši godināja Dieva Māti un minēja Mariju kā paraugu.

DARBĪBA

Kongregācijas māsas strādā skolās, bērnudarzos, internātos un bērnunamos. Viņas organizē meitenēm rekolekcijas, kā arī vada “Marijas bērnu” grupas.

Dažas māsas strādā arī slimnīcās un pat kalpo draudzēs kā sakristiānes.

Bezvainīgās Jaunavas Marijas māsu kongregācija darbojas Vācijā, Polijā, Itālijā, Francijā, Tanzānijā, Ukrainā un Latvijā.

Latvijā māsas kalpo Baznīcā, vada katehēzi un strādā Rīgas Katoļu ģimnāzijā, Poļu skolā Rīgā.

IESTĀŠANĀS (FORMĀCIJA)

Māsu formācija notiek Polijā. Kongregācijā pieņem meitenes no 16 līdz 35 gadu vecumam. Pēc postulāta divi gadi jāpavada novīciātā Vroclavā. Saliekot pirmos solījumus, māsa saņem Marijas medaljonu, saliekot mūžīgos solījumus – gredzenu.

SASTĀVS

Sieviešu kongregācija, kurā ir 463 māsas, kas dzīvo un strādā vairākās pasaules valstīs. Latvijā ir 3 māsas Olainē.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Adrese:

Bezvainīgās Jaunavas Marijas

māsu kongregācija

Zemgales iela 35-38, Olaine,

LV-2114

Tālr: 7965940

E-pasts:

Centrālajā mājā Itālija

smigen@insinito.it

Bezvainīgās Jaunavas Marijas Sirds mazo māsu kongregācija

DIBINĀŠANA

Bezvainīgās Jaunavas Marijas Sirds mazo māsu kongregācija ir dibināta 1888. gada 4. oktobrī ar mērķi rūpēties par fabrikās un rūpnīcās strādājošo jauniešu garīgajām un materiālajām vajadzībām. 19. gadsimta otrajā pusē Eiropā bija vērojams straujš rūpniecības uzplaukums. Pilsētās veidojās jauni rūpniecības uzņēmumi, kuriem bija nepieciešami strādnieki. Tāpēc, cerot uz labākiem dzīves apstākļiem, lauku iedzīvotāji masveidā pārcēlās uz pilsētām. Taču ne visiem izdevās atrast darbu un nodrošināt sev normālus dzīves apstākļus. Liela daļa jauno strādnieču bija pakļautas darba devēju patvaļai, daudzas slīga parādos, citām draudēja morālais pagrimums. Redzot strādnieču smago situāciju, poļu tautības kapucīnu tēvs Honorāts Kožmiņskis nolēma dibināt jaunu kongregāciju, par kuras līdzdibinātāju izvēlējās skolotāju Aneli Rozi Godecku.

AICINĀJUMS (HARIZMA) UN GARĪGUMS

Bezvainīgās Jaunavas Marijas Sirds mazo māsu aicinājums ir veltīt savu dzīvi kristīgo vērtību nostiprināšanai sabiedrībā, īpaši strādājošo vidē. Šo uzdevumu māsas cenšas īstenot lūdzoties, sniedzot kristīgas dzīves liecību, rūpējoties par citu cilvēku garīgajām vajadzībām. *Mazās māsas* aktīvi iesaistās apustuliskajā darbībā: katehizē bērnus un jauniešus, strādā skolās un slimnīcās, izšuj liturģiskos tērpus, veic nepieciešamos pakalpojumus draudzēs. Atbildot uz Baznīcas aktuālajām vajadzībām, māsas strādā arī plašsaziņas līdzekļos (piemēram, Vatikāna radio). Jāpiebilst, ka *mazās māsas* nenēsā speciālos mūku un mūķeņu tērpus – habitus, tāpēc tām ir plašākas darbības iespējas, vieglāk veidot attiecības ar visu sociālo slāņu piederīgajiem.

Bezvainīgās Jaunavas Marijas Sirds mazo māsu kongregācijas regula balstās uz sv. Asīzes Franciska Trešo regulu. Kā sv. Franciska garīgās meitas *mazās māsas* ir aicinātas dzīvot saskaņā ar lūgšanas un aktīvas darbības, dziļas pazemības un vislielākās nabadzības, kā arī dedzīgas mīlestības uz Dievu un

tuvāko garu. Uz to māsas tiecas, sekojot arī Vissvētākās Jaunavas Marijas dzīves piemēram.

DARBĪBA

Bezvainīgās Jaunavas Marijas Sirds mazo māsu kongregācija ir vecākā sieviešu kongregācija Latvijā. Pirmās māsas no Polijas Latvijā ieradās 1897. gadā. Pēc neilga laika tām pievienojās daudzas vietējās strādnieces, kuras vēlējas dzīvot un strādāt Dieva godam. Māsas vadīja internātus, profesionālās apmācības iestādes un rokdarbu pulciņus Līksnā, Daugavpilī, Liepājā un Rīgā. Aktīvi tika veikta arī bērnu un jauniešu katehizācija.

Padomju varas gados, kad reliģiskās aktivitātes bija aizliegtas, *mazās māsas* turpināja kalpot Baznīcai slepeni. Daudzas māsas strādāja valsts iestādēs, galvenokārt slimnīcās. Par spīti regulārām milicijas pārbaudēm kongregācijas mājās tika darināts liturģiskais apģērbs, izgatavoti komunikanti. Ne uz mirkli neapsīka arī garīgā dzīve – tika organizētas rekolekcijas, svētsolījumu salikšanas svinības, jaunu kandidāšu uzņemšana.

Šodien *Bezvainīgās Jaunavas Marijas Sirds mazo māsu* skaits pārsniedz trīs simtus. Māsas darbojas Latvijā, Lietuvā, Ukrainā, Moldāvijā, Polijā, Vācijā un Itālijā. Latvijā dzīvojošās *mazās māsas* ir iesaistījušās katehēzes darbā, dažas strādā slimnīcās, citas veic nepieciešamos pakalpojumus draudžu baznīcās. Ik gadus māsas pulcējas uz rekolekcijām, ik mēnesi tiek organizēta lūgšanu diena. Gandrīz visās klostermājās ir kapela ar Vissvētāko Sakramentu, kura klātbūtnē māsas rod nepieciešamo spēku savu pienākumu veikšanai.

IESTĀŠANĀS

Bezvainīgās Jaunavas Marijas Sirds mazo māsu kongregācijā tiek uzņemtas meitenes, kuras sasniegušas vismaz 18 gadu vecumu. Pirmajā pusgadā kandidāte (postulante) iepazīstas ar kongregācijas dzīves veidu, garīgumu, apustulisko darbu. Seko divus gadus ilgs noviciāts, kura laikā tiek padziļināta izpratne par reliģisko dzīvi. Noviciāts noslēdzas ar svētsolījumu (tas ir, solījumu Dievam dzīvot saskaņā ar trim evaņģēliskajiem padomiem – šķīstību, paklausību un nabadzību) salikšanu. Turpmākajos piecos gados māsa-juniore cenšas dziļāk izprast un izdzīvot šo Jēzus dēļ izvēlēto dzīves veidu. Tikai pēc šī formācijas laika māsa, kura ir pārliecināta par sava dzīves ceļa izvēles pareizību, saliek svētsolījumus uz mūžu. Taču māsas garīgā formācija ar to nebeidzas, tā turpinās līdz pat nāvei.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Ja jūs vēlaties iepazīties ar *Bezvainīgās Jaunavas Marijas Sirds mazajām māsām*, aicinām jūs rakstīt vai zvanīt:

Ģenerālā māja Polijā:

Siostry Honoratki

Klasztorna 19

Częstochowa 42-200

Polska

Tālr: 0048 34 3 612983

Latvijā

Māsa Bīruta Krivteža

Kārsavas iela 32, Rīga, LV-1082

Tālr: 6850415

Bezvainīgās Vissvētākās Jaunavas Marijas māsu kalpoņu kongregācija

*Congregatio Parvarum Sororum
Immaculati Cordis Mariae – CSSBMVI*

"Mīlēsīm Mariju un uzticīgi viņai kalposim" – ar šiem vārdiem māsas iesāk savas lūgšanas un darbu.

DIBINĀŠANA

Bezvainīgās Vissvētākās Jaunavas Marijas māsu kalpoņu kongregācija tika dibināta Polijā 1878. gadā kā atbilde uz konkrētā laika un sabiedrības vajadzībām. 19. gadsimta otrajā pusē Polija bija beigusi pastāvēt kā valsts un tika sadalīta. Krievijas okupētajā apgabalā notika smagas represijas: tika uzspiesta rusifikācija, ierobežota draudžu darbība, slēgti klosteri. Meklējot atbildi uz to, kā labāk risināt šī grūtā laikmeta problēmas Dieva Vārda gaismā, svētais tēvs Honorāts Kožmiņskis OFMCap (1829-1916) no jauna atklāja Dieva reālo, kaut arī apslēpto klātesamību Betlēmē, Nācaretē, uz Palesīnas ceļiem, bet pēc tam – uz krusta un apslēptu zem maizes zīmēm. Ap slēptās Dieva Dēla dzīves paraugs iedvesmoja viņu dibināt vairākas *bezhabita* māsu kongregācijas, starp tām arī *māsu kalpoņu kongregāciju*, lai tādējādi uzņemtos rūpes par tautas garīgo un morālo atdzimšanu, veicot apustulisko darbu starp cilvēkiem viņu darba vietās. Māsas centās dot pretsparu garīgajam pagrimumam, kas valdīja laukos, cīnoties pret alkoholismu, dibinot skolas, vadot draudzēs rožukroņa pulciņus utt.

1878. gadā pirmās trīs kandidātes (tēva Honorāta penitentes) veltīja sevi kalpošanai Dievam kādas nelielas mājas bēniņos Zakročimā. Šajā laikā Getšvaldē, Polijā, notika Vissvētākās Jaunavas Marijas parādīšanās, kas guva plašu rezonansi tautā. Arī pirmās kandidātes tēvs Honorāts sūtīja uz parādīšanās vietu, lai ar vizionāru starpniecību uzzinātu, vai kongregācijas izveidošana saskan ar Dieva gribu. No Marijas tika saņemta atbilde: "Svētīju kalpones!" – un šie vārdi tika izraudzīti arī par kongregācijas nosaukumu.

1949. gadā kongregāciju apstiprināja Apustuliskais Krēsls.

1975. gadā māsas uzsāka darbību Latvijā.

AICINĀJUMS (HARIZMA)

Mūsu kongregācijas īpašā *harizma* – būt Dieva mīlestības zīmei pasaulē, cenšoties to pārveidot Evaņģēlija garā.

Mīlestība ir *kalpošana*, kas ir kongregācijas garīguma pamatā. To mēs mācāmies no Jēzus, kurš atnāca, lai “kalpotu un atdotu savu dzīvību daudz atpestīšanai” (Mt 20,28), kā arī no Marijas, kura par sevi teica: “Lūk, es esmu Kunga kalpone” (Lk 1,38).

Māsas savā kopienā cenšas izdzīvot Jēzus un Marijas *apslēpto dzīvi* Nacaretē, kas, kaut arī Dieva klātbūtnes apgarota, cilvēku acīm šķīta vienkārša un parasta.

Kongregācija pieder plašajai franciskāņu saimei, līdz ar to no sv. Asīzes Franciska mēs mācāmies piedzīvot pašas un nest citiem *prieku*, kura avots ir Kristus krusts.

SASTĀVS

Konsekretās māsas.

Pašlaik veidošanās procesā ir *kongregācijas atbalsta grupa*, kura sastāv no t.s. sabiedrotajām māsām, kas vēlas izdzīvot pasaulē mūsu garīgumu un sūtību.

IESTĀŠANĀS (FORMĀCIJA)

Aspirantūra (uzņemam kandidātes līdz 30 gadu vecumam), *postulāts* (1 gads), *noviciāts* (2 gadi), kura beigās māsas saliek *šķīstības, nabadzības un paklausības* svētsolījumus, kurus atjauno ik gadu, *junoriāts* (5 gadi), kas noslēdzas ar mūžīgo svētsolījumu salikšanu.

DARBĪBA

Bez *habita* strādājot dažādās profesijās un darba vietās (skolās, bērnu dārzos, slimnīcās, pansionātos, jaunatnes vidū, katehizācijas darbā u.c.), mēs cenšamies būt par evaņģelizācijas ieraugu pasaulē, lai to pārveidot no iekšienes, vispirms sākot ar sevi.

Organizējot jauniešu tikšanās, rekolekcijas, lūgšanu naktis utt., mēģinām palīdzēt jauniešiem atrast ceļu pie Dieva un savu vietu pasaulē.

Kopiena cenšas nemitīgi atjaunoties garā, piemērojot savas apustuliskās darbības formas Baznīcas un sabiedrības vajadzībām.

Māsas dzīvo un kalpo Polijā, Baltkrievijā, ASV, Āfrikā, Romā, Lietuvā, kā arī Latvijā.

Kongregācijā pašlaik ir 950 māsas, no kurām 16 dzīvo Latvijā.

KANONISKAIS STATUSS

Kongregācija ir ieguvusi Apustuliskā Krēsla apstiprinājumu un atrodas tiešā pāvesta pārvaldē. Māsas saliek šķīstības, nabadzības un paklausības svētsolījumus, dzīvo kopienā bez habita.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Kongregācijas galvenā māja Latvijā

Adrese:

Enkuru iela 9, Rīga, LV-1048

Tālr/Fakss: 7611830

E-pasts: kalpones@catholic.org

Skultes iela 4, Priedaine, Rīgas

raj., LV-2003

Tālr: 7754530

www.catholic.lv/kalpones

PAPILDINFORMĀCIJA

Katra mēneša pēdējā sestdienā mūsu klosterī ir rekolekciju diena jauniešiem, lai klusumā un lūgšanā, kā arī, savstarpēji daloties garīgās dzīves pieredzē, sastaptu Dievu un atrastu sevi. Iespējamas arī individuālas rekolekcijas, garīgas pārrunas, sagatavošana Sakramentu pieņemšanai.

Dominikāņu Jēzus un Marijas māsas misionāres

*Congregatio Sororum Dominicanarum
Missionariarum Jesu et Mariae – OP*

Devīze: Mīlestībā kalpot patiesībai.

DIBINĀŠANA

Kongregācijas dibinātājs ir Ādams Voroneckis, kurš piedzima 1878. gada 21. decembrī dižciltīgā ģimenē Ļubļinā. Pēc ģimnāzijas beigšanas Varšavā 1898. gadā viņš devās uz Šveici, kur studēja dabaszinātnes, bet pēc gada uzsāka arī teoloģijas studijas. Atklādams sevī aicinājumu uz priesterību, viņš 1905. gadā iestājās Ļubļinas Garīgajā seminārā, kur pēc neilga laika jau 1906. gada martā viņu iesvētīja par priesteri. Pēc trīs gadiem, 1909. gada septembrī Ādams Voroneckis iestājās Spreiķotāju ordenī, saņemot habitu

Terps: Balts habits, pārsiets ar ādas jostu, pie kuras piestiprināts rožukronis (15 noslēpumi), balts skapulārs un apmetnītis (pelerina), melns garš apmetnis, melns plīvurs.

un klostervārdu Jaceks. Noviciātu viņš pavadīja Romā, kur 1911. gadā salika arī mūža solījumus. No 1914. gada līdz 1919. gadam viņš uzturējās Krakovā, kur ordeņa vadība viņam bija uzticējusi Polijas dominikāņu provinces atjaunošanu. Ļubļinas Katoļu Universitātē tēvs Jaceks vadīja morāloteoloģijas katedru. 1922. gadā viņu iecēla par šīs augstskolas rektoru, bet diemžēl nopietna slimība pārtrauca iesākto darbu. Šis svētā Dominika dēls bija bagātīgi apveltīts ar spēju izjust sava laika Baznīcas aktuālās vajadzības. Īpaši tuvas viņam bija *misijas un ekumenisms*.

1932. gadā tēvs Jaceks kopā ar dominikāņu māsām Tomeju (Teklu Biševsku), Janīnu Velovejsku (m. Mariju) un Sofiju Blešiņsku (m. Imeldu) Polijā lika pamatus jaunai māsu kongregācijai, kuras uzdevums būtu sludināt Evaņģēliju īpaši Austrumeiropas

valstis, kur ilgus gadus ticība Dievam tika aizliegta.

1932. gada 29. septembrī kongregāciju apstiprināja Varšavas arhidiecēzes bīskaps kardināls A. Kakovskis.

1948. gada 25. oktobrī kongregācija kanoniski tika pievienota Sprediķotāju ordenim.

No 2000. gada 11. augusta Dominikāņu Jēzus un Marijas māsas misioņāres darbojas Latvijā, Liepājas Sv. Trīsvienības klosterī.

AICINĀJUMS (HARIZMA) UN GARĪGUMS

Pēc sv. Dominika piemēra un pamudinājuma *runāt ar Dievu un par Dievu* māsas tiek aicinātas *sludināt Evaņģēliju vienmēr un visur*.

Kongregācija savu garīgumu balsta dominikāņu ordeņa doktrinālajās un apustuliskajās tradīcijās. To raksturo pilnīga sevis veltīšana Dievam caur svētsolījumiem, īstās patiesības meklēšana šīs patiesības dēļ un dedzība cilvēku pestīšanas darbā.

Kongregācijai ir *kontemplatīvi apustulisks raksturs*.

Dzīve kopienā, kontemplācija, ticības patiesību padziļināšana studijās, apustuliskais darbs palīdz *mīlestībā kalpot patiesībai*, kas ir arī kongregācijas devīze.

Tēvs Jaceks kongregāciju novēlēja Dievmātei, kas stāv zem krusta, norādot uz viņu kā uz pilnīgas atdošanās Dievam, uzticības un līdzdarbības pestīšanas noslēpumā piemēru.

ĪESTĀŠANĀS (FORMĀCIJA)

Kongregācijā tiek uzņemtas katoļticīgas jaunietes, kuras ir sasniegušas pilngadību un vēlas kalpot Dievam un cilvēkiem. Sīkaku informāciju var iegūt, sazinoties ar māsām.

DARBĪBA LATVIJĀ

Sekojoš sv. Dominika paraugam, kurš steidzās Baznīcai palīgā *tur, kur tas bija visvairāk nepieciešams*, tēvs Jaceks atvēlēja kongregāciju pilnīgā Baznīcas rīcībā. Dominikāņu māsas savu apustulātu īsteno darbībā, kas saistīta ar misijām (Pāvesta Misiju Lietu birojā); strādājot par pasniedzējām (Laterāna Universitātes filiālē, Rīgas Augstākajā reliģijas zinātņu institūtā); katehizējot (skolās, bērnudārzos, svētdienas skolās, kā arī individuāli sagatavojot sakramentiem); organizējot rekolekcijas bērniem, jauniešiem un pieaugušajiem; rīkojot tematiskas tikšanās; iesaistoties karitatīvajā (žēlsirdības) darbā.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Adrese:
Latvijā
Dominikāņu Jēzus un Marijas
māsas misionāres
Ganību iela 120, Liepāja,
LV-3411

Mob.tel: 9858993

Galvenā māja atrodas Polijā:
Ģenerālā māte m. Elizabete
Kubica OP
Dom Generalny
Ul. Sienkiewicza 49
05-220, Zielonka
Polska

Zvanot no Latvijas
Tālr: 0048 227810064
Fakss: 0048 2278100642

Euharistiskā Jēzus māsu kongregācija (SJE)

DIBINĀŠANA

Euharistiskā Jēzus māsu kongregācija dibināta 1947. gadā Lietuvā, Šauļos. Jezuītu tēvs Francisks Masiļonis bargajos ticības un reliģisko kopienu vajāšanas gados atsaucās Dieva aicinājumam veidot Baznīcā jaunu kongregāciju, kuras locekļu uzdevums, neskatoties uz vajāšanām, būtu aktīva apustuliskā darbība, palīdzēšana priesteriem draudzes darbā, bērnu, jauniešu un ģimeņu katehizēšana un evaņģelizēšana, visu to darot Euharistiskā Jēzus godam un saskaņā ar Viņa Sirds vēlmēm.

Padomju varas gados, pastāvīgi būdamas Valsts Drošības Komitejas (VDK) uzmanības lokā, māsas strādāja ar bērniem un pieaugušajiem, izveidoja un vadīja reliģisku laju organizāciju *Euharistijas draugi* (tās darbības rezultāts ir arī atjaunotais Krusta kalns Lietuvā), iesaistījās pagrīdes reliģiskās literatūras izdošanā un izplatīšanā ("Katoļu Baznīcas hronika"), darbojās misijās Gruzijā, Moldovā un Kazahijā.

Kopš Baltijas valstu neatkarības atgūšanas māsas turpina apustulisko darbu draudzēs, skolās, izglītības centros, universitātēs saskaņā ar kongregācijas uzdevumiem.

AICINĀJUMS (HARIZMA) UN GARĪGUMS

Kongregācijas harizma – pazemīga mīlestība, sekojot *Euharistiskā Jēzus paraugam*.

Apustuliskais darbs ir konkrēta šīs mīlestības izpausme un tās apliecinājums.

Vēl vairāk, visa māsu dzīve – lūgšana, dzīve kopienā, apustuliskais darbs – ir ieklausīšanās Euharistiskā Jēzus mīlestības

balsī un atbilde uz to, kopā ar Viņu pilnībā atdodot sevi "pasaules dzīvībai". Līdzās paklausības, šķīstības un nabadzības solījumiem kongregācijā tiek salikti arī tā saucamie *specifiskie apsolījumi*, kuri izsaka tās garīguma pamatacentus: īpašu mīlestību uz Euharistisko Jēzu un Viņa Māti Mariju, pazemību, pilnīgu veltīšanos Dieva gribai, īpašu mīlestību uz māsām un visiem cilvēkiem. Kongregācijas *iekšējā dzīve un apustuliskā darbība lielā mērā balstās uz svētā Ignācija Lojolas garīguma (t.s. jezuītiskā garīguma) principiem (kontemplāciju darbībā, Garīgajiem vingrinājumiem (Spiritual Exercises) u.c.)*.

Kongregācijas apustulāts īpaši saistīts ar aktuālajiem Baznīcas uzdevumiem, jo uzticība Baznīcai ir visu misiju pamatprincips.

Kongregācijas apustuliskā darba pamatuzdevumi ir bērnu un jauniešu evaņģelizācija un katehizācija, ģimeņu audzināšana katoliskajā garā, darbs draudzēs un pastorālajos centros, rūpes par misijām.

SASTĀVS

Sieviešu kongregācija. Ar lūgšanām un apustulisko darbu māsām palīdz laicīgās līdzstrādnieces no *Euharistiskā Jēzus sodalīcijas*.

Šobrīd kongregācijā ir apmēram 100 māsas, kuras dzīvo un strādā Lietuvā, Latvijā (no 1992. gada Aglonā), Moldovā un Kazahijā.

IESTĀŠANĀS (FORMĀCIJA)

Kongregācijā tiek uzņemtas katoļu jaunietes no 18 gadu vecuma, kuras vēlas un spēj dzīvot kā klostermāsas, jūtot uz to Dieva aicinājumu, un ir spējīgas pilnvērtīgi iesaistīties kongregācijas kopienas dzīvē un apustuliskajā darbībā.

DARBĪBA

Saskaņā ar kongregācijas tradīcijām un euharistiskā apustulāta principu *būt visur un visiem kā mīlestības raugam*, mūsdienās māsu darbības lauks ir ļoti plašs un daudzveidīgs. Māsas darbojas draudzēs, veidojot dzīvas kopienas, strādā ar bērniem un jauniešiem, darbojas ģimeņu centros, augstskolās, pieaugušo izglītības jomā, vada rekolekcijas (balsoties uz sv. Ignācija garīgumu), ir garīgās vadītājas.

KANONISKAIS, SOCIĀLAIS STATUSS

Kongregācija ir reliģiski apustuliska kopiena, kas pakļauta biskapam. Sociālais statuss – oficiāla reliģiska organizācija.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Lietuvā (Centrālā māja)

Muziejaus 11

Kaunas 3000

Lietuva

Tālrunis: Ģenerālā vecākā māsa Belarmina SJE *Viļņa*, 2124763

m. Linda Emanuēla SJE,

Kauna, 203219

E-pasts: lindaaje@hotmail.com, lucanita@parks.lv

Māsu palīdzētāju dvēselēm šķīstītavā kongregācija

*Congregatio Sororum adiutricum
animarum purgatorii – CSAAP*

Devīze: Visu mirušajiem – "Lai palīdzam cietējiem, dzīviem un mirušiem!"

DIBINĀŠANA

Māsu palīdzētāju dvēselēm šķīstītavā kongregācija tika izveidota 1889. gada 10. novembrī Zakročimā, Polijā, un tās dibinātājs ir svētīgais kapucīnu tēvs Honorāts Kožmiņskis (1829-1916), kurš ir vairāk nekā 20 bezhabita kongregāciju pamatlicējs. Kongregācijas līdzdibinātāja ir Vanda Olenska. Latvijā minētā kongregācija darbojas kopš 1903. gada sākotnēji Krāslavā, vēlāk arī Daugavpilī un Rīgā.

Māsas, kuras visu savu dzīvi veltī dvēselēm šķīstītavā, dzīvo arī Francijā. Šīs kongregācijas dibinātāja ir svētīgā māte Marija no Apredzības. Savukārt svētīgā tēva Honorāta Kožmiņska izveidotās kongregācijas māsas darbojas Polijā, kur atrodas tās galvenais centrs, Vācijā (Minhenē), Lietuvā (Viļņā) un Latvijā – Rīgā, Daugavpilī un Krāslavā.

AICINĀJUMS (HARIZMA)

Māsu palīdzētāju dvēselēm šķīstītavā kongregācija pieder lielajai franciskāņu saimei, kura dzīvo pēc sv. Franciska no Asīzes ordeņa regulas. Māsu garīgās dzīves centrā ir nabadzīgais, pazemīgais un krustā sistais Pestītājs.

Kongregācijas harizma ir *palīdzība mirušajiem*, kuri nonākuši šķīstītavā; to apliecina arī devīze: *visu mirušajiem!*

DARBĪBA

Apustulāts – palīdzība dvēselēm šķīstītavā. ("Lai palīdzam cietējiem, dzīviem un mirušiem!")

Balstoties uz dogmu par svēto sadraudzību, māsas vienotībā ar Kristus Upuri upurē Debesu Tēvam visu savu dzīvi, bet īpaši to gandarījumu, ko viņas iegūst ar saviem labajiem darbiem, par mirušajiem, kas tādējādi tiek šķīstīti, lai viņi pēc iespējas ātrāk ieietu Tēva mājās. Šādi domājot par dvēselēm

šķīstītavā, māsas sv. Franciska garā kalpo tiem, kuriem ir visvairāk nepieciešama palīdzība virs zemes: strādā pansionātos, skolās, slimnīcās, bērnodrūzās un draudzēs. *Apslēptā ordeņa dzīve*, kuru māsas dzīvo pēc Jēzus un Marijas dzīves Nācaretē parauga, rada plašas iespējas darboties pasaulīgajā vidē. Latvijā kongregācijas māsas strādā pārsvarā draudzēs un skolās.

Māsas palīdzētājas dvēselēm šķīstītavā vada arī *Apustulisko pasākumu – palīdzību šķīstītavai*.

Šajā *pasākumā* var iesaistīties ikviens praktizējošs katolis. *Apustuliskā pasākuma* locekļi dalās divās grupās: pieaugušo un jauniešu grupā.

ĪESTĀŠANĀS (FORMĀCIJA)

Kongregācija formācija notiek sekojoši: *postulāts*, kas ilgst no 6 mēnešiem līdz 2 gadiem, kura laikā notiek ticības padziļināšana un kristīgā dzīvesveida nostiprināšana, *noviciāts* – 2 gadi, kas ir sagatavošanās laiks pirmajiem svētsolījumiem, *junoriāts*, kas ilgst 5 gadus līdz mūžīgajiem svētsolījumiem.

Lai labāk izkoptu aicinājumu, pirms postulāta ir iespējama arī aspirantūra. Kongregācijā pieņem jaunietales vecumā no 16 līdz 35 gadiem.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Adrese:

Zemaišu iela 1/ korp.2, dz.8,
Rīga, LV-1002
Tālrs: 7615997 (māsa Margarita)

Adrese Polijā:

S. Ania Czaikowska
Ul.M.C. Skłodowskiej 4,
05-230 Kobylka, Polija
Tālrs: 00 48 22 7831364
00 48 22 7862611
E-pasts: mdpcanna@wp.pl

Vairāk par mūsu kongregāciju var uzzināt bukletā "Apustulāts – palīdzība dvēselēm šķīstītavā"; par to interesēties, zvanot vai rakstot māsām uz norādīto adresi.

Nabadzīgā Bērna Jēzus māsu kongregācija

Pauperis Infante Jesu (Nabadzīgais Bērns Jēzus) – PIJ

Kongregācijas māsu garīgo centienu devīze: “*Manete in Me*” – Paliectiet manī (Jņ 15,4)

Krusta medaljonam, ko nēsā māsas, vienā pusē ir uzraksts: “*Manete in Me*” – paliectiet manī. Otrajā pusē attēlots krusts ar vīna koka simbolu, kurus veidojis mākslinieks Eginio Vainarts.

DIBINĀŠANA

1844. gada 2. februārī Klāra Fei (*Clara Fey*) Āhenē, Vācijā, nodibināja Nabadzīgā Bērna Jēzus māsu kongregāciju (*Congregatio Sororum a Paupere Infante Jesu*).

Kad Klārai bija 11 gadi, viņa reiz redzēja sapni, kurā iet pa Āheni un sastop mazu, trūcīgi ģērbtu puisēnu. Viņa vēlas puisēnam dot ziedojumu, bet viņš pateikdamies saka: “Man ir vēl daudzi nabadzīgi brāļi.” Klāra jautā, kur viņš dzīvo, un zēns norāda uz debesīm. “Kā tevi sauc?” – “Esmu nabadzīgais Bērns Jēzus,” atbild puisēns.

Āhenes industrializācija nesa sev līdzīgas daudzas problēmas. Klāru satrauca tieši bērnu posts: viņiem bija jāstrādā fabrikās no divpadsmit līdz četrpadsmit stundām dienā vai arī jāauzaug uz ielas neapbrūpētiem, neaudzinātiem un neizglītotiem. Klāra saskatīja viņos nabadzīgo Bērnu Jēzu. “Milēsim bērņus, jo viņus mīl Jēzus, un milēsim Jēzu viņos!” māte Klāra aicināja.

Kopējais apustuliskais darbs drīz vien radīja jaunu ordeņa kopību, kurai pievienojās

Tērps: svētdienās un svētku dienās – melns ar baltu, darbdienās drīkst būt pelēks; manšete, krādziņa – balta. Galvassega – nelieto.

arvien vairāk cilvēku. Mātes Klāras Fei dibinātā kongregācija izplatījās 14 zemēs. Nabadzīgā Bērna Jēzus māsas dzīvo un strādā Austrijā, Anglijā, ASV, Beļģijā, Francijā, Indonēzijā, Kazahstānā, Kolumbijā, Latvijā, Luksemburgā, Nīderlandē, Peru, Spānijā un Vācijā.

AICINĀJUMS (HARIZMA) UN GARĪGUMS

Par kongregācijas māsu garīgo centienu devīzi Klāra Fei izvēlējās Jāņa evaņģēlijā (Jņ 15,4) atrodamos vārdus: *Manete in Me – Paliectiet manī.*

Kongregācijai ir svarīgs "vingrinājums" – *pastāvīgi meklēt Dieva tuvumu Euharistijas noslēpumā.* Komūnija bija pats svarīgākais mātes Klāras pastāvīgajā personiskajā dialogā ar Kungu.

Vispirms Nabadzīgā Bērna Jēzus māsu aicinājums uz apustulisko dzīvi prasa, lai viņas būtu Jēzus Kristus rīcībā, gatavas sekot Viņa sūtībai.

Pateicoties mātes Klāras īpašajam aicinājumam, ko Baznīca atzina par labu un apstiprināja, Kungs kongregācijai deva uzdevumu *palīdzēt bērniem un jaunatnei miesīgajās un garīgajās, morālajās un reliģiskajās vajadzībās.*

Māte Klāra zināja, ka viņa ar savām māsām var veikt savu uzdevumu tikai tad, ja visa viņu *darbība izaugs no vienotības ar Dievu. Kontemplācijas un darbības vienotība* ir nepieciešamais priekšnoteikums ikvienai apustuliskajai aktivitātei.

Savukārt *dzīvei kopībā* jau pašai par sevi ir apustuliska nozīme.

Māsas aprūpē un palīdz slimajām un vecajām līdzmāsām, kuru lūgšanas un līdzdalība Kristus ciešanās atbalsta Nabadzīgā Bērna Jēzus māsu kongregācijas apustulisko uzdevumu. Māsas lūdzas kopā daļu no Baznīcas stundu lūgšanām – *laudes, vesperes, tāpat veic ikdienas meditāciju.*

SASTĀVS

Visā kongregācijā ir 630 māsas, kas salikušas svētsolījumus, no tām Latvijā – 32.

Nabadzīgā Bērna Jēzus māsu kongregācijas klosteri ir Daugavpilī, Liepājā, Līvānos, Rīgā un Varakļānos.

IESTĀŠANĀS (FORMĀCIJA)

Nabadzīgā Bērna Jēzus māsu kongregācijā var iestāties no 18 gadu vecuma. Ir kandidātes, postulantes, novices, junioriāta māsas ar laicīgajiem svētsolījumiem un profesijas māsas ar mūžīgajiem svētsolījumiem.

"Laikā, ko pavada postulātā, noviciātā un junioriātā, lai saņemtu apmācību un garīgo vadību, jācenšas panākt, lai māsa, kas jūt aicinājumu uz dzīvi un

darbību mūsu kongregācijā, saprastu savu dzīvi kā arvien dziļāku atbildi uz Dieva mīlestības aicinājumu.”

DARBĪBA

1927. gada 4. novembrī māte Olga Koha (*Koch*) ar 4 māsām no Vīnes (Austrijas) Jaunaglonā nodibināja pirmo Nabadzīgā Bērna Jēzus māsu klosteri Latvijā.

Ar V.E. arhibīskapa Antonija Springoviča atbalstu māsas tika aicinātas uz Latviju, lai *veicinātu kristīgo izglītību un audzināšanu un kulturālo izaugsmi*. “Ja tu gribi svētīt, tad māci bērnu!” atzina māte Olga Koha.

Kongregācijas apustulātu veido: lūgšanas, katehēze, darbs svētdienas skolās un valsts skolās, palīdzība draudzes darbā, hostiju, komunikantu un oblāšu izgatavošana, rekolekciju kursu un pārdomu dienu organizēšana, personiskas sarunas ar tiem, kas meklē padomu, ticības padziļināšana un kontaktu uzturēšana, sadarbība ar plašsaziņas līdzekļiem, nabadzīgu bērnu un jaunatnes aprūpe, dalīšanās ar tiem, kuriem palīdzība ir visvairāk vajadzīga.

“Ja mēs visi kopā cenšamies kristīgi dzīvot ticībā, cerībā un mīlestībā un sekot Kristum evaņģēlisko padomu ceļā, mūsu kopība jau ar savu eksistenci vien kalpo Evaņģēlija sludināšanai un var būt par cerības zīmi cilvēku vidū.”

KANONISKAIS STATUSS

Kongregācija ir pāvestam pakļauta ordeņa kopība. 1988. gada 15. jūnijā pāvests Leons XIII apstiprināja konstitūciju, kuras pamatā ir sv. Augustīna regula.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Nabadzīgā Bērna Jēzus māsu kongregācijas Latvijas reģions:

Adrese:

Klostera iela 17/19, Rīga, LV-1050

Tālr: 7225844, 7224734

E-pasts: veneranda@kurija.lv
(priekšn.)

klara@kurija (vietn.)

Noviciāts, klosteris:

Ūliha iela 67, Liepāja, LV-3400

Tālr: 34 81101

Zaļā iela 7, Varakļāni
Madonas raj., LV-4838
Tālr: 34 81101

Klosteri:

Baznīcas 31-3, Daugavpils,
LV-5408

Tālr: 54 23867

Baznīcas 23, Līvāni, LV-5316

Tālr: 53 43673

Mātes Terēzes tuvākmīlestības ordeņa Žēlsirdības misionāres

Žēlsirdības misionāri (*Missionaries of
Charity, LDM*)

Vadmotīvs: Jēzus vārdi pie krusta: "Man slāpst" (Jņ 19,28c); "Tu to man izdarīji" (Mt 25,35-36)

DIBINĀŠANA

Kongregācijas Žēlsirdības misionāri dibinātāja ir Kalkutas māte Terēze.

Kongregācijas dibināšanas mērķis: *remdēt Krustā sistā Jēzus slāpes pēc dvēseļu mīlestības caur brīvu kalpošanu no visas sirds visnabadzīgākajiem no nabagajiem.*

Kongregācijas attīstības vēsture īsumā ir šāda:

1950. gadā Baznīca deva oficiālu atļauju Žēlsirdības misionāru kongregācijas dibināšanai.

1952. gadā Kalkutā tika atvērta pirmā patversme *Kalighat* mirstošajiem.

1953. gadā notika pirmās māsu grupas svētsolījumi, 1959. gadā tika atvērta pirmā misijas māja ārpus Kalkutas *Ranchi*.

1965. gadā pāvests Pāvils VI piešķīra kongregācijai pontifikālo statusu, tapa pirmā misijas māja ārpus Indijas *Cocorote Venecuēlā*.

1989. gadā notika misijas mājas atvēršana Maskavā.

1994. gadā notika misijas mājas atvēršana Rīgā.

Šobrīd apmēram 4000 māsas, kas pārstāv 80 tautības, kalpo ap 630 misijas mājās 120 valstīs.

AICINĀJUMS (HARIZMA) UN GARĪGUMS

Žēlsirdības misionāres ir aicinātas *remdēt Jēzus slāpes pēc mīlestības un dvēselēm, strādājot visnabadzīgāko no nabagajiem atpestīšanai un svētdarīšanai.*

Tērps: Balts habits, pārsiets ar auklu, uz habita balts sari ar zilām svītrām, ar ko pārsedz arī galvu.

Kongregācijas apustuliskā sūtība ir izdzīvot Dieva mīlestību lūgšanā un kalpošanā Evaņģēlija vienkāršībā un pazemībā, mīlēt Jēzu Vissvētākajā Sakramentā un kalpot Viņam visnabadzīgākajos no nabagajiem – gan materiāli, gan garīgi, lai viņos pazītu un atjaunotu Dieva attēlu un līdzību.

Baznīca sūta kongregācijas locekļus, lai sagatavotu Kungam ceļu un lai caur māsu lūgšanām, gandarīšanu, vārdiem, darbiem Viņš būtu klātesošs visās tautās.

SASTĀVS

Visai Žēlsirdības misionāru ģimenei pieder:

Žēlsirdības misionāru māsu kongregācija ar aktīvu (dibināta¹ 1950. gadā) un kontemplatīvu (dibināta 1976. gadā) atzarojumu;

Žēlsirdības misionāru brāļu kongregācija, dibināta 1963. gadā;

Žēlsirdības misionāru kontemplatīvo brāļu kongregācija, dibināta 1979. gadā;

Žēlsirdības misionāru tēvu kongregācija, dibināta 1984. gadā;

Žēlsirdības misionāri laji, kas dzīvo pasaulē, saliekot privātus svētsolījumus; Starptautiskā Mātes Terēzes līdzstrādnieku kustība², dibināta 1969. gadā;

Corpus Cristi kustība – starptautiskā kustība diecēžu priesteriem, dibināta 1981. gadā.

IESTĀŠANĀS (FORMĀCIJA)

Kandidātiem, kas vēlas iestāties kongregācijā, jābūt:

- 18 līdz 35 gadu veciem, katoļticīgiem, neprecētiem;
- gan fiziski, gan garīgi veseliem, spējīgiem panest visas ar šo īpašo aicinājumu saistītās grūtības;
- vislabāko nodomu vadītiem, lai ar svētsolījumiem pilnīgi veltītu savu dzīvi Dievam (dzīve klosterī);
- spējīgiem apgūt zināšanas, īpaši valodas;
- ar gaišu skatījumu uz dzīvi;
- spējīgiem pieņemt saprātīgus lēmumus;
- materiālajam stāvoklim un tautībai nav nozīmes.

1 "Dibināta" nozīmē – oficiālās Baznīcas autoritātes atzīta.

2 Tiek plānots to attīstīt arī Latvijā. Iesaistīties *Līdzstrādnieku kustībā* var jebkurš labas gribas cilvēks, neskatoties uz savu reliģiju vai sociālo statusu, kurš vēlas līdzdarboties kalpošanā visnabadzīgākajiem no nabagajiem. Visi aicinātie, piesakieties pie māsām!

Kongregācijā var tikt pieņemti arī kandidāti ar fiziskiem "defektiem", ja vien viņi spēj izpildīt iepriekš minētās prasības.

Iesaistīties *Lidzstrādnieku kustībā* var jebkurš labas gribas cilvēks, neskatoties uz savu reliģiju vai sociālo statusu, kurš vēlas līdzdarboties kalpošanā visnabadzīgākajiem no nabagajiem.

Corpus Christi kustībā var iesaistīties jebkurš diecēzes priesteris, kurš vēlas ņemt garīgu un arī aktīvu dalību *Žēlsirdības misionāru* harizmā un kalpošanā sava aicinājuma un sūtības ietvaros.

DARBĪBA (APUSTULĀTS)

Žēlsirdības misionāri darbojas visā pasaulē, vadoties pēc nabago konkrētajām vajadzībām konkrētajās vietās.

Galvenais uzdevums – ar visu sirdi un bez atlīdzības kalpot visnabadzīgākajiem no nabagajiem, neskatoties uz viņu sociālo statusu, kastu, reliģiju, rasi, tautību un kultūru.

Galvenās darbības jomas:

- kopt slimos un mirstošos trūcīgos;
- savākt un mācīt ielas bērnus;
- apmeklēt un aprūpēt ubagus, lepras slimniekus;
- aprūpēt "nevienam nevajadzīgos, nemīlamos, vientuļos";
Kongregācijai nepieciešamas atsevišķas mājas:
- pamestajiem bērniem un fiziski un garīgi atpalikušajiem bērniem;
- slimajiem un mirstošajiem trūcīgajiem;
- lepras slimniekiem, ieskaitot to rehabilitācijas centrus;
- narkomāniem un alkoholiķiem;
- nakts patversmes bezpajumtniekiem.

Šajās mājās tiek izmitināti klibie, aklie, kroplie, nedziedināmi slimie – jebkurš cilvēks, kuru visi ir pametuši un atstājuši ciešanām un nāvei.

Rīgā kongregācijas darbojas kopš 1994. gada. Galvenie darbības virzieni ir šādi:

- trūcīgo ģimeņu, vecu un vientuļu ļaužu apmeklēšana mājās vai slimnīcās, pansionātos, bērnu namos, cietumā;
- katehēze, trūcīgo ģimeņu bērnu un bezpajumtnieku sagatavošana Sakramentu pieņemšanai;
- ēdināšana, medicīniskās palīdzības sniegšana, drēbju izdalīšana bezpajumtniekiem.

KANONISKAIS STATUSS

Žēlsirdības misionāri ir starptautiska reliģiskā ģimene ar pontifikālo statusu, ar aktīvu (apustulisku) un kontemplatīvu nozarojumu, ar mūžīgiem, publiskiem *nabadzības, šķīstības, paklausības* svētsoļījumiem un nesavtīgu kalpošanu no visas sirds visnabadzīgākajiem no nabagajiem.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Adrese:

Žēlsirdības misionāri (Missionaries of Charity)

Māsa priekšniece

Ludzas iela 6/8, Rīga, LV- 1003

Tālr: 9491592

Māsu kalpoņu Jēzum Euharistijā kongregācija

Congregatio Sororum Ancillarum Jesu in Eucharistia – SJE

Devīze: "Visu Kristum un caur Kristu!"

DIBINĀŠANA

1923. gadā svētīgais Viļņas bīskaps Juris Matulaitis – Matulevičs nodibināja "Māsu kalpoņu Jēzum Euharistijā kongregāciju". Šīs kongregācijas rašanās vieta ir Druja, kura tolaik piederēja Viļņas diecēzei. Pēc dibinātāja ieceres šīs kongregācijas uzdevums bija atjaunot reliģisko dzīvi un Kristus garā apvienot atšķirīgās konfesijas Viļņas diecēzē, kā arī citur, īpaši Austrumos. Vienotību un spēku māsas guva no Kristus Euharistiskā Upura.

Tūlīt pēc kongregācijas dibināšanas, neskatoties uz grūtajiem ekonomiskajiem un sociālajiem apstākļiem, māsas uzsāka darbu ģimnāzijā, nodibināja meiteņu internātu un atvēra piegriešanas, šūšanas, aušanas, trikotāžas adīšanas, mājturības kursus, kā arī veco ļaužu pansionātu.

1927. gadā Kauņā negaidīti nomira kongregācijas dibinātājs, un kongregācija, kurai jau bija vairākas mājas Viļņas un Piskas apgabalos, cīnījās ar daudzām grūtībām līdz pat II pasaules karam. Kara laikā, neskatoties uz dzīvības briesmām, māsas sekoja vācu armijai Krievijas dziļumos, lai evaņģelizētu cilvēkus un tos sagatavotu svētigai nāvei. Kad pēckara gados atņēma māju Drujā, māsas meklēja patvērumu pie baznīcām, īpaši Viļņā. Kad padomju vara izsūtīja priesterus, māsas slepeni organizēja palīdzības sūtīšanu gūstekņiem.

No Viļņas māsas devās misijā uz Kazahstānu (Karagandu, Astanu), Gruziju (Shvilisi, Tbilisi), Sibīriju (Novosibirsku, Tomsku, Čeljabinsku, Saratovu), Krieviju (Krasnodaru, Marksu), Volgu pie

Saratovas, Tadžikistānu, Baltkrieviju, Baltijas republikām un Poliju. No Polijas māsas devās uz Ziemeļāfriku un Vāciju.

1983. gada 15. augustā kongregācija tika atzīta saskaņā ar pontifikālajām tiesībām, bet 1987. gada 8. decembrī nostiprināja atjaunoto konstitūciju.

Mūsdienās māsas dodas tālāk misijas gaitās, sekojot Bezvainīgās Jaunavas, svēto kongregācijas aizbildņu sv. Jāzepa, sv. Pētera, sv. Pāvila, sv. Terēzes no Bērna Jēzus un svētīgā tēva dibinātāja Jura Matulaiša – Matuleviča paraugam, smelot spēku Euharistijā.

AICINĀJUMS (HARIZMA) UN GARĪGUMS

Māsu kalpoņu Jēzum Euharistijā garīguma un apustuliskās darbības galvenais mērķis ir *Euharistiskais noslēpums*. Māsas veltī savu dzīvi jaunatnes audzināšanai, tās katehizācijai, kas “apgaismo un stiprina ticību, ietekmē dzīvi Kristus garā, vada uz apzinātu un darbīgu līdzdalību liturģiskajā noslēpumā un pamudina uz apustulisko darbību”. Māsas ar savu darbību sludina Dieva valstību un veicina kristiešu vienotību.

Kongregācijas apustuliskā sūtība ir bērnu un jaunatnes audzināšana saskaņā ar katoliskās mācības principiem, Kristus mācības izplatīšana, īpaši sociāli nelabvēlīgā vidē, sakramentālās, īpaši Euharistiskās dzīves izplatīšana jebkurā sabiedrības slānī.

Kongregācijas māsu harizma ir īpaša mīlestība uz Euharistijā esošo Kristu un kristiešu vienotības veicināšana.

DARBĪBA

Māsu kalpoņu Jēzum Euharistijā apustulāts ir katehizācija, cilvēku sagatavošana sakramentu pieņemšanai, Baznīcas liturģisko tērpu šūšana, hostiju, komunikantu un oblašu izgatavošana. Māsas strādā arī par ērģelniecēm, sekretārēm draudzes kancelejā, vada bērnudārzus, kā arī veic misionārās darbības, palīdzot priesteriem pastorālajās darba vietās, kuras tie apmeklē retāk.

1958. gadā māsas atvēra māju Latvijā, Daugavpilī, Valmieras ielā 18, lai palīdzētu ar dzīvesvietu un uzturu priesteriem, kuri bija atgriezušies no Sibīrijas (pr. Kazimirs Vasīļevskis, pr. Jāzeps Borodzuļo). 1984. gadā tika atvērta māja Daugavpilī, 18. Novembra ielā 64. Māsas strādāja valsts darbā, slimnīcās. Pašlaik māsas strādā bērnu namā, bērnudārzā, skolās un svētdienas skolās draudzē, palīdz arī nabagiem.

IESTĀŠANĀS

Kongregācijā var iestāties meitenes, kuras ir sajutušas aicinājumu mīlēt Jēzu Euharistijā un Viņam kalpot. Kandidātēm jābūt vecumā no 17 līdz 30 gadiem, ar vidējo izglītību; tās nedrīkst būt saistītas ar Laulības sakramentu. Vajadzīgie dokumenti ir šādi: iesniegums un autobiogrāfija, prāvesta vai garīgā tēva rekomendācija, kristības un iestiprināšanas apliecība, dokuments par izglītību, medicīniskā izziņa.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Adrese:

Māsas Kalpones Jēzum

Euharistijā (SJE)

18. Novembra iela 64,

Daugavpils, LV-5403

Noviciāta un delegatūras centrs
SJE

Birutės 19, Viļņa, LT-2004,

Lietuva

Tālr: 750425

Ģenerālā māja

SJE

Ul. Zawiszy 3, 05-803 Pruszków,

Polska

Tālr: 7587908

Baskāju karmelītu sekulārordenis

Terēzes Karmela kopiena

DIBINĀŠANA

Karmelītu *trešā ordeņa* jeb sekulārordeņa pirmsākumi meklējami 13. gadsimtā. Viduslaikos klosteri un baznīcas veidoja reliģiskās dzīves centrus. Cilvēki, kas bija atklājuši Karmela garīguma vērtību un nozīmīgumu, pulcējās ap klosteriem, lai tajos saņemtu garīgo vadību. Nereti viņi pat apmetās uz dzīvi klosteru tuvumā, dzīvojot gan atsevišķi, gan kopienās.

Dažas no šīm kopienām bija saistītas ar klosteri ciešāk, citas mazāk cieši, bez tam šīs kopienas atšķirās arī dzīves stingrības un svētsoļījumu skaita ziņā.

Franciskāņi (viņu piemēram sekoja arī dominikāņi un karmelīti) šīs kopienas sauca par “trešo ordeni”, lai uzsvērtu, ka tā locekļi, kurus viņi dēvēja par *terciāriem*¹, tāpat kā klostera brāļi (*pirmais ordenis*) un māsas (*otrais ordenis*) pilnībā pieder ordeņa “lielajai ģimenei”.

Par formālo karmelītu trešā ordeņa dibināšanas dienu uzskata 1476. gada 28. novembri, kad pāvests Siksts IV savā bullā *Dum attenta* apstiprināja “Mare Magnum” – to, ka visas Karmelam piešķirtās privilēģijas ir attiecināmas arī uz sekulārā ordeņa locekļiem. Tomēr tikai 1516. gadā pāvesta Leona X bullā *Dum intra* klosteri dzīvojošie karmelīti tiek nepārprotami nodalīti no pasaulē dzīvojošajiem terciāriem – trešā ordeņa locekļiem.

1637. gadā ordeņa ģenerālis Teodors Stratiuss uzraksta vienotu trešā ordeņa regulu jeb dzīves kārtību.

Kad Baznīca Vatikāna II koncila laikā (1962-1965) no jauna apzinājās laju īpašo aicinājumu, apzīmējums *trešais ordenis* tika svītrots no Baznīcas tiesībām, aizstājot to ar apzīmējumu *sekulārordenis* (“ordenis pasaulē”). Sekulārā ordeņa locekļi tiek saukti par *sekulārarmelītiem* jeb “famiļāriem” (par piederīgiem ordeņa ģimenei).

Latvijā Karmela sekulārordeņa aizsākumi meklējami 1992. gada augustā, kad ordenī tika uzņemti pirmie kandidāti. Jau pēc astoņiem gadiem, 2000.

1 “Terciārs” tulkojumā nozīmē “trešais”.

gada 28. aprīlī, pašreizējais Karmelītu ordeņa ģenerālis tēvs *Kamilo Maksis OCD* izdeva rakstu, kurā apstiprina, ka "pēc vienošanās ar augsti godāto vietējo bīskapu" oficiāli tiek nodibināta mūsu Miļās Karmela Kundzes (Karmela Dievmātes) sekulārordeņa kopiena (draudze) Rīgā, par kopienas aizbildni ieceļot svēto Jāni no Krusta.

Līdz ar šī raksta svinīgu nolasišanu (oriģināldokuments izdots latīņu valodā) 2000. gada 13. maijā Rīgas Katoļu ģimnāzijas kapelā, tēvs *Reinhard Kērnors OCD* ģenerāļa uzdevumā veica *Rīgas-Latvijas Sv. Jāņa no Krusta Terēzes Karmela draudzes* kanonisko nodibināšanu.

Pēc pēdējiem statistikas datiem 1997. gadā *Terēzes Karmelā* visā pasaulē bija 40 tūkstoši locekļu, no tiem 4 tūkstoši klostera brāļu (10%), 10,5 tūkstoši klostera māsu un 26 tūkstoši familiāru (64%).

AICINĀJUMS (HARIZMA) UN GARĪGUMS

Karmelītu identitāti īsumā var definēt šādi: karmelīts ir eremīts, kas dzīvo kopienā. Karmelītu sakulārordenis apvieno pasaulē dzīvojošus kristiešus (laikus un diecēzes priesterus), kuri savā dzīvē vēlas vadīties pēc Karmela garīguma, ko raksturo trīs galvenās iezīmes: tas ir *kontemplatīvs, apustulisks un mariānisks*.

Sekulārkarmelīti apzināti izvēlas dzīvi pasaulē, lai ikdienā dzīvotu saskaņā ar Karmela ideāliem. Piederība ordenim formāli nemaina sekulārkarmelītu dzīves veidu, bet gan dod tam jaunu saturu, proti, liek savā darba vietā, profesionālajā sfērā, ģimenē, draudzē dzīvot ar Trīsvienīgo Dievu sirdī. Tā nav tikai privilēģija, tas ir uzdevums, kas katram ik dienas jāatklāj no jauna.

IESTĀŠANĀS

Dieva tautas locekļi, kuri jūt, ka Kungs viņus aicina, un kuri ir brīvi no jebkādiem šķēršļiem, kā arī gatavi pieņemt Terēzes Karmela kopienas dzīves regulu, var lūgt, lai atbildīgā amatpersona viņus uzņem kopienā.

Terēzes Karmela kopiena jeb *Baskāju karmelītu sekulārordenis* savās rindās uzņem ticīgos, kuri izjūt īpašu aicinājumu dzīvot pasaulē, kuri vēlas to darīt brālīgā sadraudzībā atbilstoši Eванģēlija garam un kuri pēc Marijas parauga apceres lūgšanā un apustuliskā dedzībā seko Karmela svēto mācībai un piemēram.

Kandidātam, kurš ir izteicis vēlēšanos pievienoties kopienai, tiek dots sagatavošanās laiks, kas parasti ilgst divus gadus. Pēc tam kandidāts dod

solījumus uz laiku, bet vēl pēc trim gadiem – uz mūžu. Iestāšanās vecumu un citus nepieciešamos priekšnoteikumus nosaka dzīves regula.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Adrese:

O. Vācieša iela 6, Rīga, LV-1004

Tālrunis: 9265478

E-pasts: kki@latnet.lv

Franciskāņu sekulārordenis

*Pasaulē dzīvojošo Latvijas franciskāņu
ordenis AVE MARIA*

Devīze: "Mans Dievs - mans viss!"

DIBINĀŠANA

Sākotnēji pasaulē dzīvojošo franciskāņu (*Ordo Franciskanus Saecularis*) ordeni sauca par "Gandarišanas ordeni", vēlāk arī par "Sv. Franciska trešo ordeni" jeb "terciāru".

Ordenis ir dibināts ap 1221. gadu, un tā dibinātājs ir pats sv. Asizes Francisks. Kā viens no galvenajiem šī ordeņa izveidošanās iemesliem bija daudzu ģimenes cilvēku vēlme sekot sv. Franciska mācībai un iestāties *pirmajā* (vīriešu) vai *otrajā* (sieviešu jeb sv. Klāras) ordenī. Lai viņi varētu palikt uzticīgi savam laulāto aicinājumam, sv. Francisks izveidoja *trešo ordeni* un deva regulu, kas atbilstu laju dzīvei.

Iespējams, ka Latvijā terciāru kustība aizsākusies līdz ar franciskāņu pirmā ordeņa darbības sākumu (proti, jau 1233. gadā), bet konkrētu ziņu par to nav.

20. gadsimta beigās, atjaunojoties Latvijas valstiskajai neatkarībai, sv. Franciska *trešais ordenis* atsāka savu darbību. 1989. gada 14. oktobrī tēvs V. Pentjušs MIC uzņēma novīciātā 10 terciārus. Kopš tā laika solījumus salikuši apmēram 60 terciāri. 1996. gada 8.-10. novembrī notika *Vislatvijas terciāru kapituls*, tika ievēlēta pagaidu *Nacionālā brālības padome*. Statūti un Nacionālā padome tika oficiāli apstiprināti 1997. gada 30. jūnijā.

Pasaulē dzīvojošo Latvijas franciskāņu ordenis "Ave Maria" reģistrēts Latvijas Republikas Tieslietu ministrijā 1992. gada 7. janvārī.

AICINĀJUMS (HARIZMA) UN GARĪGUMS

Franciskāņu kopienas brāļu un māsu regulas un tai atbilstošās dzīves princips ir šāds: jāievēro mūsu Kunga Jēzus Kristus Evanģēlijs, kā to darīja sv. Francisks, kurš savas dzīves centrā lika Kristu. Sekulārordeņa locekļi tiecas pēc pilnīgas mīlestības, izpildot savus laicīgos pienākumus katrs atbilstoši saviem dzīves apstākļiem un sludinot Kristus Vārdu un darbus ar

saviem vārdiem un dzīves veidu. Brālības gars dāvā viņiem prieku un vēlmi līdzināties visiem cilvēkiem, īpaši "mazajiem".

SASTĀVS

Franciskāņu sekulārordenis ir atvērts visiem katoļticīgajiem. Ordeni ir pārstāvēti gan laji (vīrieši, sievietes), gan diakoni, priesteri un bīskapi (piemēram, arī svētīgais pāvests Jānis XXIII bija *terciārs*).

Ordeni veido nacionālās un vietējās brālības. *Nacionālā brālība* apvieno visus ordeņa locekļus. *Vietējo brālību*, kurā jābūt ne mazāk kā pieciem solījumiem devušiem ordeņa locekļiem, var izveidot *Nacionālās brālības padome*.

Pirmo Nacionālās brālības padomi uz 3 gadiem apstiprina Romas katoļu Baznīcas Rīgas arhibīskaps metropolīts. Turpmāk Nacionālās brālības padomi uz trīs gadiem ievēl ordeņa locekļu sapulce. Nacionālās brālības priekšsēdētājs pārstāv ordeni valsts institūcijās un attiecībās ar fiziskajām un juridiskajām personām.

IESTĀŠANĀS

Ordenī uzņem katoļticīgos, kuri nav saistīti ar citām garīgajām kopienām. Lai iestātos ordenī, ir jāiesniedz rakstisks lūgums Nacionālās brālības padomei. Pirms noviciāta uzsākšanas kandidātam 3-6 mēnešus ir jāapmeklē ikmēneša sanāksmes, lai iepazītos ar franciskāņu garīgumu, kā arī ar ordeņa brāļiem un māsām.

Noviciāts ilgst vismaz vienu gadu. Tā laikā novīču audzinātāja vadībā kandidāts iepazīstas ar sv. Franciska personību, darbību un atstātajiem rakstiem, ordeņa regulu, konstitūciju un statūtiem. Pēc noviciāta beigām, ja vien Nacionālā brālības padome atzīst kandidātu par pienācīgi sagatavotu, viņš var salikt mūžīgos solījumus.

DARBĪBA

Franciskāņu sekulārordeņa garīgās un apustuliskās dzīves īpatnība ir tās pasaulīgais raksturs. Šo dzīves veidu nosaka atbilstošais aicinājums, un tas paredz apustulisku dzīvi pasaulē. Sekulārordeņa locekļi pulcējas ikmēneša sanāksmēs, lai piedalītos Svētajā Misē, noklausītos lasījumus no Sv. Rakstiem un tos pārrunātu, kopīgi lūgtos un apmainītos domām. Lai veicinātu vienotību ordeņa locekļu starpā, kopā tiek svinēti arī sv. Franciska un franciskāņu ordeņa svēto svētki un piemiņas dienas. Vadoties no iespējām, reizi gadā vai reizi divos gados tiek rīkotas 2-3 dienu ilgas rekolekcijas.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Adrese:

Rīgas sv. Alberta baznīca,
Liepājas iela 38-4/5,
Rīga, LV-1002

Tālrunis: 6704723 – sekretāre Dace
7614647 (vakaros) – Māra Zaķe
7624245 – Andris Taranda

Latvian Secular Order is a religious organization... (mirrored text from the reverse side of the page)

Latvian Secular Order is a religious organization... (mirrored text from the reverse side of the page)

Dominikāņu sekulārordenis

Spreidīkotāju ordeņa Latvijās laju ordenis

DIBINĀŠANA

Dominikāņu ordeņa dibinātājs ir sv. Dominiks. 1216. gadā viņš saņēma atļauju dibināt Spreidīkotāju ordeni ar sv. Augustīna regulu. Sv. Dominiks, veidojot ordeņa kopienas, nebija paredzējis, ka ordenim pievienosies arī laji. Taču jau drīz vien ap ordeņa brāļiem sāka pulcēties pasaulē dzīvojošie vīrieši un sievietes. 1285. gadā par Spreidīkotāju ordeņa ģenerāli tika ievēlēts Munio no Zemorās. Tai pašā gadā viņš pasludināja regulu kādam īpašam ordenim, kuru latīniski dēvēja par *Ordo de Poenitentia sancti Dominici*. 1286. gada 28. janvārī pāvests Honorijus IV apstiprināja dzīves veidu, kas atbilda šai regulai, taču pašu regulu neapstiprināja. Tas notika tikai pēc 120 gadiem 1405. gada 27. jūnijā, un to oficiāli izdarīja pāvests Inocents VII. Tomēr par sv. Dominika *trešā ordeņa* sākumu tiek uzskatīts jau 1285. gads. 1998. gadā Boloņā sasauktais Ģenerālais kapituls nosaukumu *Spreidīkotāju ordeņa laju ordenis* apstiprināja par šī ordeņa oficiālo nosaukumu.

AICINĀJUMS (HARIZMA)

Dominikāņu garīguma pamatā tiek likta atziņa, ka Evaņģēlija sludināšana un Baznīcas attīstība nav un nedrīkst būt pašmērķis: visa veida apustulāta un garīgās darbības īstais mērķis ir Dieva gods un cilvēku pestīšana. Cieņa pret cilvēku un līdzjūtība pret to bija tas, kas ierosināja sv. Dominiku aktīvi darboties. Ordeņa devīze ir šāda: "*Contemplare et contemplata aliis tradere*" – *kontemplēt un kontemplācijas augļus nodot citiem* (*kontemplācija* – Dieva meklēšana radītajā pasaulē). Nozīmīga, ordenim raksturīga īpašība ir Dieva meklēšana caur studijām.

SASTĀVS

Laju ordeņa sastāvs ir jaukts – tajā ietilpst gan vīrieši, gan sievietes.

IESTĀŠANĀS

Laju ordenī var iestāties jebkurš pilngadīgs katoļticīgais, kas nav vecāks

par 65 gadiem un kas ir sasniedzis pietiekamu cilvēcisko un garīgo briedumu, ja vien viņš jau nav saistīts ar citu reliģisku ordeni vai sekulārinstitūtu. Lai kļūtu par laju ordeņa biedru, ir jādod svinīgi solījumi dzīvot atbilstoši sv. Dominika laju regulai.

DARBĪBA

Laju ordeņa uzdevumi ir šādi: liecināt par Baznīcas ticību un kalpot patiesībai; parādīt patiesu līdzjūtību cilvēkiem jebkura veida ciešanās, t.i., darboties jomā, kas saistīta ar sociālo aprūpi; aizstāvēt brīvību, patiesību un mieru.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Kopiena darbojas Liepājā, Rīgā,
Daugavpilī
Atbildīgais par kopienu:
tēvs *Oskars Jabloņskis* OP
Tāl: 3480051

Adrese:

Sprediķotāju ordeņa Liepājas
sv. Dominika klosteris
Jelgavas iela 17, Liepāja, LV-3400
E-pasts: oskarop@delfi.lv

Kopienas vadītāja:

Inga Doropoļska OPs
E-pasts: dominiks@one.lv
Mob. tel: 9520994

www.op.org

Apustuliskās oblātes “Pro Sanctitate”

Pasaules svētdarīšanai konsekkrēti laji

DIBINĀŠANA

Apustulisko oblāšu sekulārīnstitūtu “Pro sanctitate” ir dibinājis bīskaps Džuljermo Džakvinta 1950. gadā Romā. Tas ir katoļu Baznīcas institūts, ko

Tērps ir liturģiskā zīme, kas izsaka neatsaucamo derību ar Kristu un oblātes pilnīgo veltīšanos kontemplācijai un apustulātam. Konsekkrācija ir kristības solījumu radikāls īstenojums: *baltā krāsa atgādina kristību apģērbu*, jo kristība ir sakraments, kas mūs dara par jaunām radībām.

“Kungs, dari, lai es kļūtu par jaunu radību, kas prastu pieskaņot savu gribu Tavējai patiesai taisnīguma un svētuma garā,” – šos vārdus saka oblāte, saņemot liturģisko tērpu.

Oblāte kļūst par jaunu radību, par tiltu starp debesīm un zemi. To izsaka apģērba gaišzilā krāsa. Oblāte savu tērpu uzvelk svētsolījumu došanas brīdī, tad, kad atjauno savu “jā” Kungam, kā arī nakts adorācijas laikā no mēneša pirmās ceturtdienas uz piektdienu. Pasaulē darbojoties, oblāte ģērbjas tāpat kā visi pārējie, bet iekšēji viņa jūtas ieģērbta žēlastības “mēteli”, ko simbolizē viņas liturģiskais tērps.

“Lai Kungs tevi pasargā, pārklājot tev savu ēnu, Viņa paspārnē tu varēsi cerēt, Viņa patiesība tevi apņems kā bruņas,” – šādus lūgšanas vārdus saka ģenerālā māsa, pasniedzot oblātei liturģisko tērpu.

Kopā ar pravieti Isaju oblāte savam Kungam varēs sacīt: “Tu esi mani ietērpis pestīšanas drānās, (...) kā līgavu, kas izgreznota dārgakmeņiem.” Gaišzila plīvurs – zīme, ka tā nēsātāja pieder vienīgi Kristum; tas simbolizē apmetni, kurā bija tērpta Marija, Paļāvības Jaunava, kas atbalsta un kā māte ir nomodā pār katru oblāti un to ievada kontemplācijas, ieklausīšanās, kalpošanas, līdzatpestīšanas noslēpumos.

Tērps, plīvurs un krucifikss, kuru oblāte saņem, ir zīmes, kas pauž vēlmi pēc uzticības, tās ir spēks un gaisma, ejot ceļu, kas ir sevis veltīšana Dieva gribai un nodomiem. Ar drosmi un pazemību oblāte kļūst par svētuma un visaptveroša brālīguma apustuli, lai ikviens cilvēks varētu iepazīt, pieņemt un pilnībā izdzīvot mīlestību uz Dievu un saviem brāļiem un māsām.

veido *laju sievietes*, kas ir izvēlējušās dzīvot konsekrētu dzīvi, veltot to Dievam, pasaulei un tuvākajiem. Dodot nabadzības, šķīstības, paklausības svīnīgos solījumus un apustulāta solījumu, *Apustuliskās oblātes* veltī savu dzīvi tam, lai izplatītu savu īpašo harizmu – *aicinājumu uz svētumu*.

Kustība “Pro Sanctitate” darbojas dažādās pasaules valstīs. 1947. gadā tās darbība aizsākās Romā, nākamajos gados izplatoties visā Itālijā.

1964. gadā kustības “Pro Sanctitate” locekļi no Itālijas devās uz Ameriku, lai arī tur izplatītu ideju par svētuma ideālu. 1965. gadā kustība savu darbību uzsāka Beļģijā, 1970. gadā Maltā, 1975. gadā Indijā, 1996. gadā Brazīlijā, Latvijā un Lietuvā.

AICINĀJUMS (HARIZMA) UN GARĪGUMS

Mūsu harizma ir *izplatīt aicinājumu uz svētumu*, sniedzot visiem pieejamu cilvēcisko un garīgo formāciju. Mēs mēģinām palīdzēt visiem mūsu kustības dalībniekiem veidot sevi tā, lai tie kļūtu par svētuma apustuļiem. Mēs piedāvājam izglītošanās iespējas un garīgo formāciju, lai būtu šī lielā ideāla liecinieki, pat ja esam tikai nepilnīgi instrumenti Dieva rokās.

Gan pieaugušie un jaunieši, gan bērni un sirmgalvji, gan priesteri un ordeņu ļaudis, gan laulātie, gan arī tie, kas cieš no slimībām, – ikviens cilvēks ir aicināts uz svētu dzīvi, kā arī aicināts veltīt savas pūles tam, lai veicinātu savu brāļu svēttapšanu.

Kā *Apustuliskajām oblātēm* mums ir dažādas *Betānijas*: *apustuliskās Betānijas*, rekolekciju mājas, kuras mēs saucam par *Horeba centriem*, izdevniecības māja, nams, kurā tiek uzņemti vecie cilvēki, kam nav patvēruma ģimenē, svētceļnieku mājas. Katras *Betānijas* darbs ir virzīts uz to, lai izplatītu aicinājumu uz svētumu un svētdarītu ikvienu darbu, kāds ir sastopams pasaulē.

Līdzās visām šīm aktivitātēm *Apustuliskās oblātes* aktīvi darbojas arī kustībā *Pro Sanctitate*, kuras dibinātājs arī ir Džuljermo Džakvinta un kurai ir izvīzīts tas pats mērķis, proti, *izplatīt aicinājumu uz svētumu*. *Apustuliskajām oblātēm* šajā kustībā ir nozīmīga loma, veicot cilvēku garīgo pilnveidošanu – šīs kustības ietvaros vadot gan bērnu, gan pieaugušo garīgo izaugsmi.

1. maijā katrs *Apustuliskā maksimālisma*¹ loceklis atjauno savu savienību ar Dievu. *Apustuliskajā maksimālismā* ietilpst priesteri – *apustuliskās brālības locekļi*, *Apustuliskās oblātes* un *sociālie animatori*, kas šajā dienā atjauno savu veltīšanos un solījumus.

Mūs dēvē par "*Apustuliskajām oblātēm, cerības sējējām*". Vārds *oblāte* nozīmē upuri – simbolisku upuri svētuma apustulātām. Lūgšana un apustulāts, meditācija, kontemplācija ir būtiska *oblāšu* dzīves sastāvdaļa. Būdamā citu cilvēku garīgās dzīves veicinātāja, katra *oblāte* savu dzīvi ir veltījusi personiskam ceļojumam uz garīgo izaugsmi un svētumu.

SASTĀVS

Apustuliskās oblātes var iesaistīties sekulārīnstitūtā vienā no trim veidiem:

- *internās oblātes* dzīvo kopienā, viņas dod svinīgus solījumus un apustulāta solījumu un uzturas kopienā, kamēr pilnīgi sagatavojas tam, lai tiktu nosūtītas misijā uz jaunām vietām, kur sāk izplatīt svētuma idejas;

- *eksternās oblātes* dzīvo patstāvīgi, turpina dzīvot un strādāt pasaulē un sludina svētumu ar savu dzīvesveidu; arī viņas saliek svinīgos solījumus un apustulāta solījumu;

- *kooperatīvās oblātes* parasti ir precējušās un saliek tikai apustulāta solījumu; viņas veicina svētumu savā ģimenē, savā darba vietā un kustībā *Pro Sanctitate*.

DARBĪBA

Viens no mūsu apustuliskās darbības veidiem ir veicināt *cilvēcisko un garīgo formāciju*. Tāpēc mēs organizējam tikšanās, rekolekcijas, katehēzes,

1 *Apustuliskais maksimālisms* – tā ir "ģimene" (konsekreti vīrieši, sievietes, ģimenes), kas pastāv Baznīcā un kurai uzticēts vēstīt par vispārējo aicinājumu uz svētumu un to paust dažādos veidos, kalpojot Baznīcā un pasaulē. 1947. gadā *Džuljermo Džakvintam* tika dota atklāsmē, ka aicinājums uz svētumu ikvienam cilvēkam ir kā Dieva dāvana un reizē arī pienākums padarīt savu dzīvi par mīlestības atbildi. Lūdzoties Svētās Paļāvības Mātes priekšā, kas tika godināta Garīgajā seminārā Romā, viņš nolēma dibināt šo kustību. Tāpēc visa apustuliskā maksimālisma ģimene mīl un vienmēr lūdz Paļāvības Māti, svētuma paraugu, paļāvības avotu visai cilvēcei ceļā uz svētumu. Kustība "Pro Sanctitate" – tā ir kustība Baznīcā, kas vēlas, lai tiktu darīts zināms, pieņemts un īstenots dzīvē vispārējais aicinājums uz svētumu.

Kustības organizēšana un izplatīšana ir uzticēta arī *Apustuliskajām oblātēm* – sievietēm, kas ir *konsekretas sekulārīnstitūtā, t.i., konsekretiem lajiem*.

konferences, garīgās formācijas skolas, lai palīdzētu visiem cilvēkiem saskatīt aicinājumu uz svētumu un pilnībā izdzīvot savu kristīgo dzīvi, savu ticību. Visās diecēzēs, kur mēs darbojamies, mēs organizējam:

- vispārējā svētuma dienu (novembrī);
- priesterības vispārējā svētuma dienu (konkrēts datums tiek noteikts kopā ar diecēzes bīskapu).

Šeit, Latvijā, mēs jau organizējam vispārējo svētuma dienu pagājušā gada novembrī visās Latvijas diecēzēs un priesterības vispārējo svētuma dienu Rīgas priesteriem maijā. Turpmāk mēs tās organizēsim katru gadu. Mēs arī organizējam tikšanās jauniešiem, saderinātajiem, ģimenēm, rīkojam rekolekcijas. Lai veiktu evaņģelizāciju, mēs ejam uz skolām un universitātēm, kontaktējamies ar studentiem.

Apustuliskās oblātes "Pro Sanctitate" darbojas Latvijā kopš 1996. gada. Mēs aicinām arī jūs piedalīties mūsu kustībā.

KANONISKAIS STATUSS

Apustulisko oblāšu sekulārinstitūtu oficiāli ir atzinusi Konsekrētās dzīves katoļu Baznīcā Pontifikālā Kongregācija. Tā pamatlikumi ir apstiprināti tajā pašā kongregācijā un tiek oficiāli atzīti visā pasaulē.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Adrese Latvijā:

Apustuliskās oblātes "Pro Sanctitate"

Klostera iela 4, Rīga, LV-1050

Tālr: 6319789

E-pasts: liliane123@hotmail.com

www.prosanctity.org

Dzīvības Mātes institūts

Institut Notre Dame de Vie

DIBINĀŠANA

Institūts *Notre Dame de Vie* tika nodibināts 1932. gadā Venaskā, Aviņjonas arhidiecēzē, Francijā, netālu no senas *Notre Dame de Vie* mariāniskās svētnīcas Venasinas (*Venaissin*) grāfistē.

Institūtu dibināja karmelītu tēvs Marija-Eugēnijs no Bērna Jēzus (1894-1967), līdzdibinātāja – Marija Pila.

AICINĀJUMS (HARIZMA) UN GARĪGUMS

Dzīvojot Karmela garā un vadoties pēc tā mācītāju izstrādātajām doktrīnām, šis institūts ir *mariānisks* jau kopš savas dibināšanas brīža un ir *orientēts uz nedalāmu kontemplatīvu un aktīvu dzīvesveidu*, kas balstās uz ikdienas divu stundu *iekšējo lūgšanu*¹ un dzīvi Dieva klātbūtnē, degot apustuliskajā dedzībā Viņa godam.

Institūta biedri ir veltīti Dievam, pieņemot trīs evaņģēliskos padomus (nabadzību, šķīstību, paklausību) un vēlas uzsvērt garīgās dzīves prioritāti, liecināt par dzīvo un klātesošo Dievu – Dievu, kas atklājas caur savu klātbūtni un Vārdu visur, kur vien viņi strādā.

Ikviens institūta loceklis ir aicināts īstenot *vienotību ar Dievu*, tā paverot ceļu kontemplatīvajai lūgšanai visos sabiedrības slāņos un jebkuros dzīves apstākļos. Lielākā daļa institūta locekļu nedzīvo kopienās, bet gan dzīvo un strādā pasaulē.

Institūts Notre Dame de Vie ir jauns Karmela “potzars”, kas praviēša Elijas garu piemēro mūsdienu vajadzībām: tas savieno lūgšanu ar darbu, kontemplatīvo lūgšanu ar vērienīgu apustulātu.

IESTĀŠANĀS (FORMĀCIJA)

Institūta locekļi vispirms divus gadus pavada kādā no “vientulības

1 *Iekšējā lūgšana* – Tēva Marijas-Eugēnija mācību par iekšējās lūgšanas praktizēšanu ikdienā var izlasīt grāmatā: Tēvs Marija-Eugēnijs no Bērna Jēzus “Svētā Gara iedvesmā”, Romas katoļu Baznīcas Rīgas garīgais seminārs, 1992., 97.-133. lpp.

mājām”, lai Svētais Gars viņus ietekmētu tik dziļi, pilnībā pārņemot dvēseli, ka viņi uzticas vienīgi Dieva vadībai, nespējami vairs iztikt bez Viņa.

Beidzoties šim vientulības laikam, institūta locekļi saliek paklausības, nabadzības un šķīstības solījumus, lai sevi pilnīgi veltītu Dievam, un tad atgriežas pasaulē: priesteri – lai strādātu draudzēs, laji – lai darbotos savā profesijā.

Ikviens institūta loceklis katru dienu divas stundas velti *iekšējai lūgšanai* un katru gadu pavada vismaz trīs nedēļas kādā no “vientulības mājām”, lai kļūtu par arvien pilnīgāku Dieva liecinieku un spētu vadīt dvēseles uz visdziļāko tuvību ar Dievu.

KANONISKAIS STATUSS

Institūts *Notre Dame de Vie* ir sekulārinstitūts ar pontifikālām tiesībām (t.s. pontifikālais institūts), ko 1973. gadā ir atzinis Svētais Krēsls; tas ir vienots institūts ar trīs autonomiem atzarojumiem.

SASTĀVS

Institūts ir pārstāvēts 15 valstīs visos kontinentos, un tajā ietilpst vairāki simti tā biedru. Institūtam ir trīs atzarojumi: sievietes – lajes, vīrieši – laji, konsekrētie – priesteri, kā arī līdzstrādnieki, kas ir līdzdalīgi institūta žēlastībās.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Adrese Francijā:

1' Institut Notre-Dame de Vie

VENASQUE, 84210

France

www.cndvj.free.fr

“Caritas Christi”

*Caritas Christi (Kristus Mīlestība) –
mūsu nosaukums ir arī mūsu ceļš*

DIBINĀŠANA

Caritas Christi ir pāvesta aprobēts sekulārinstitūts sievietēm, kura galvenais uzdevums – sagatavot un ievadīt Baznīcas darbā kontemplatīvas un apustuliskas lajes, kas darbotos dažādās vidēs.

Šis institūts ir dibināts 1937. gadā Francijā. Dibinātāja, jauna sieviete Žiljeta Molāne (*Juliette Molland*) 1936. gadā sastapa dominikāņu tēvu Jozefu Mariju Perānu (*Joseph Maria Perrin*), kuram uzticēja savas ilgas pilnībā piederēt Dievam, paliekot dzīvojot pasaulē, nevis iestājoties klosterī. Kopīgās sarunās un lūgšanās pamazām izkristalizējās šādas kopienas pamatiezīmes. 1937. gada 4. augustā desmit jaunas sievietes veltīja sevi Jēzus Sirdij, uzņemoties īpaši lūgties par to, lai Dievs visā pasaulē aicinātu lajes, kuras, dzīvojot pasaulē, sevi pilnībā ziedotu Viņa mīlestības valstībai un Baznīcai.

1938. gadā Marseļas bīskaps apstiprināja laju kopienu “Sv. Katrīnas no Sjēnas mazo māsu savienība”.

1944. gadā kopiena ieguva nosaukumu “Savienība *Caritas Christi*”.

1955. gadā tā tika pasludināta par sekulārinstitūtu ar pontifikālu jurisdikciju.

1979. gadā sekulārinstitūts ieguva nosaukumu “*Caritas Christi*”.

Šobrīd *Caritas Christi* dalībnieces, kuru skaits ir apmēram 1500, dzīvo vairāk nekā 40 valstīs.

Kopš 1991. gada *Caritas Christi* darbojas arī Latvijā.

AICINĀJUMS (HARIZMA) UN GARĪGUMS

Mēs esam atklājušas: Dievs mūs mīl – mīl pavisam personīgi, un savā brīvi dāvātajā mīlestībā sūta mums īpašu un personīgu aicinājumu dzīvojot savu dzīvi kā lajēm un caur to sevi pilnīgi veltīt Viņam.

Tāpēc mēs mēģinām izdzīvot savu kristīgo aicinājumu bezlaulībā, kas brīvi izvēlēta mīlestībā uz Viņu, un uzticībā Evaņģēlija padomiem, īpaši nabadzībai un paklausībai.

Mēs cenšamies sevi atdot Baznīcai un ziedot par Baznīcu, kas pastāv Dieva godam un cilvēku pestīšanai.

Mēs izsakām savu aicinājumu Dieva gādības izraudzītajos dzīves apstākļos, dzīvojot apslēpti kopā ar Kristu Tēva noslēpumā.

Atbildot uz šo aicinājumu, mēs darbojamies sekulārinstitūtā *Caritas Christi*, un mūsu esamības jēga ir palikt Dieva mīlestībā, lai tur, kur Viņš mūs ir nolīcis, mīlētu Viņu un darītu visu, lai palīdzētu arī citiem cilvēkiem Viņu iemīlēt.

Mūsu garīgā dzīve ir veidota pēc Evaņģēlija un Baznīcas mācības. Tās nozīmīgākie avoti ir Euharistija, Svēto Rakstu lasīšana un lūgšana. Būtiska iezīme ir dzīve bez *ārējām aicinājuma zīmēm* – dzīve “zem Tēva skatienu, kurš redz slepenībā”. Šādi Dievs mūs sargā un pārveido – tas ir iekšējais ceļš, pa kuru Viņš mūs vada uz mīlestības vienību ar Viņu un uz pilnīgu veltīšanos Viņa Baznīcai un pasaulei.

Kā lajes mēs dzīvojam pārējo cilvēku vidū un tiecamies pēc iespējas labāk izpildīt savus ikdienas pienākumus savā profesijā, ģimenē un sabiedrībā. Katra no mums dzīvo patstāvīgi un neatkarīgi, uzņemoties personisku atbildību par savu dzīvi. Attiecībā uz piederību institūtam mēs ievērojam diskretumu. Mūsu institūtam nav savas mītnes un kopīgas organizētas apustuliskās darbības. Tieši šādi vislabāk paveras iespēja izdzīvot pasaulē savu veltīšanos Dievam, atrodoties pilnīgā Dieva un cilvēku rīcībā un sniedzot liecību tikai ar savu darbu.

Tomēr mūsu aicinājumā svarīga ir arī savstarpējā vienotība, kas reāli izpaužas kā regulāri kontakti, tikšanās mazākās grupās, apcerei veltītas nedēļas nogales un ikgadējās rekolekcijas. To vēl padziļina dažādu izglītojošu materiālu studēšana, kurā mēs viena otram palīdzam.

Īpašā veidā mēs jūtamies vienotas ar sv. Katrīnu no Sjēnas, kura, būdama laje tāpat kā mēs, radikāli sekoja Evaņģēlijam, dzīvojot kontemplatīvo dzīvi savā ikdienā un degot dedzīgā mīlestībā uz Baznīcu un cilvēkiem.

ĪESTĀŠANĀS (FORMĀCIJA)

Par *Caritas Christi* dalībniecēm var kļūt sievietes, kuras nav precējušās vai ir atraitnes un kuras nolēmušas dzīvot kontemplatīvā un apustuliskā garā, pilnībā veltot sevi Dievam un Viņa Baznīcai saskaņā ar mūsu dzīves regulu. Iestāties var pēc vismaz 3 mēnešus ilga sagatavošanās laika. Līdz ar iestāšanos sākas 3 gadus ilgs formācijas laiks, kuram beidzoties, *Caritas Christi* dalībniece uz vienu gadu dod bezlaulības zvērestu un nabadzības un paklausības svētsolījumus saskaņā ar mūsu dzīves regulu. Veltīšanās atjaunošana uz vienu gadu notiek četras reizes, kurām seko galīgā veltīšanās – donācija.

“Caritas Christi”

Institūtā var iestāties sievietes no 20 līdz 40 gadu vecumam; īpašos gadījumos iespējami izņēmumi.

KONTAKTINFORMĀCIJA

E-pasts: carchr@navigator.lv

Lai nodibinātu kontaktus ar *Caritas Christi*,
interesentes var izmantot sekojošās adreses:

Oskars Jablonskis OP

Jelgavas iela 17, Liepāja, LV-3400

Tālrs: 34 80051

E-pasts: oskarop@delfi.lv

Vladislavs Lapelis OP

Jelgavas iela 17, Liepāja, LV-3400

Tālrs: 34 80051

E-pasts: v@veritas.apollo.lv

Internetā pašlaik ir pieejama *Caritas Christi* Austrijas grupas
izveidotā mājas lapa:

www.caritaschristi.at

Kalna svētību kopiena

Devīze: "Tu esi Dieva dāvana sev un citiem"

DIBINĀŠANA

Kalna svētību kopienu 2000. gadā nodibināja kristiešu grupa Ziemeļkurzemes dekāna, Talsu Romas katoļu baznīcas prāvesta Andreja Mediņa vadībā. Kopiena jau divus gadu strādā ar jauniešiem, kuri nonākuši dažādu veidu atkarībās.

AICINĀJUMS (HARIZMA)

Kopienas mērķis jeb harizma ir veicināt atkarībā (no alkohola, narkotikām u.c.) nonākušo jauniešu sociālo rehabilitāciju, sniedzot psiholoģisku atbalstu un palīdzot atgūt dzīvesprieku un rast dzīvei piepildījumu.

Kopienā dzīvojošie cenšas stiprināt savu ticību un palīdzēt arī citiem atgūt ticību Dievam un savam tuvākajam. Kopienas biedri, dalībnieki un kopienas draugi atbalsta viens otru garīgās izaugsmes ceļā.

SASTĀVS

Par kopienas biedru var kļūt ikviens, kas sasniedzis 18 gadu vecumu un kas izsaka vēlēšanos dzīvot kopienā un ievērot tās noteikumus.

ĪESTĀŠANĀS

Tā kā šī kopiena ir reģistrēta kā sabiedriska organizācija, tad kopienas biedri tiek uzņemti biedru kopsapulcē. Ja kopienas dalībnieki tam piekrit, tad pēc pārrunām ar priesteri kandidātam tiek dots viens mēnesis laika pārdomām, pēc tam ar viņu notiek atkārtotas pārrunas un uzņemšana kopienā.

DARBĪBA

Kopiena rīko rekolekcijas, svētceļojumus, nometnes bērniem, labdarības pasākumus, koncertus, Bībeles stundas.

STATUSS

Šī kopiena ir veidota atkarībās nonākušo personu rehabilitācijai, taču tā

ir arī kopiena tiem kristiešiem, kuriem ir aicinājums dzīvot kopienā, ar savu dzīves veidu liecinot par Dieva mīlestību.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Adrese:

Bauskas rajons, Dāviņu pagasts

Brukna, LV-3933

Mob.tel: 6524303

Kopienas kapelāns

pr. Andrejs Mediņš

Adrese:

Ruģēna iela 6, Talsi, LV-3200

Mob.tel: 6411090

Tāl/Fakss: 32 22752

www.brukna.yo.lv

Kopiena “Chemin Neuf”

La Communauté du Chemin Neuf

Kopiena *Chemin Neuf* ir radusies 1973. gadā Lionā, Francijā, un ir katoļu kopiena ar ekumenisku ievirzi. Mūsdienās kopiena ir starptautiska, tā apvieno vairāk nekā 1000 locekļus 20 valstīs Eiropā, Āfrikā, Amerikā un Indijas okeāna valstīs. Pāri, ģimenes, jaunieši, kā arī brāļi un māsas konsekretā celiņbātā ir izvēlējušies aicinājumu dzīvot kopienā un sekot Kristum nabadzībā un pazemībā, lai kalpotu Baznīcai un cilvēkiem pasaulē, sludinot Evaņģēliju.

DIBINĀŠANA

1971. gadā Lionā harizmātiskās atjaunotnes kustības ietekmē izveidojās kāda lūgšanu grupa, kuras locekļi piedzīvoja īpašu Svētā Gara ietekmi un personisku atjaunošanos ticībā un lūgšanā. 1973. gadā septiņi cilvēki, vēlēdamies arvien pilnīgāk kalpot Baznīcai un Evaņģēlijam un kā mācekļi sekot Jēzum Kristum, uzsāka dzīvot kopā; viņi par savu dzīvesvietu izvēlējās *Montée du Chemin Neuf* 49 Lionas senajā daļā (*chemin neuf* nozīmē *jaunais ceļš*). Kopiena *Chemin Neuf* ir atzīta saskaņā ar Baznīcas kanonisko tiesību normām.

Kopienas dibināšanas teksts: *“Tā Kunga Gars ir pār mani, jo viņš mani svaidījis sludināt prieka vēsti nabagiem, pasludināt atsvabināšanu cietumniekiem un akliem gaismu, satriektos palaist vajā un pasludināt mūsu Kunga žēlastības gadu.”* (Lk 4,18-19)

AICINĀJUMS (HARIZMA) UN GARĪGUMS

Kopiena *Chemin Neuf* ir apustuliska kopiena, kas balstās uz tādu garīgo skolotāju kā sv. Ignācijs no Lojolas un sv. Terēze no Avilas mācību, kā arī uz harizmātiskās atjaunotnes pieredzi, kas aizsākās Baznīcā apmēram pirms 30 gadiem.

Lielākais šķērslis evaņģelizācijai ir kristiešu sašķeltība, tāpēc kopienas *Chemin Neuf* locekļi ir aicināti darboties, lai veicinātu vienotību (resp., lai veicinātu atsevišķu cilvēku, laulāto pāru, visas Baznīcas vienotību). Jau no savas pastāvēšanas pirmsākumiem nozīmīga kopienas dzīves sastāvdaļa ir dažādu kristīgo konfesiju brāļu un māsu tikšanās, uzticīgi sekojot Jēzum aicinājumam:

"Lai viņi būtu vienoti" (Jņ 17,21). Kopienā ir iesaistījušies brāļi un māsas no katoļu, pareizticīgo, reformātu, anglikāņu, luterāņu un evaņģēliskajām Baznīcām, izvēloties kopēju dzīvi, lūgšanu un evaņģelizāciju, tajā pašā laikā saglabājot savu konfesionālo identitāti un paklausību savas Baznīcas ganiem.

DARBĪBA

Lielākā daļa kopienas brāļu un māsu ir iesaistīti profesionālā darbā ārpus kopienas, savukārt citi pastāvīgi nodarbināti misijās un kalpošanā Baznīcā. Kopiena dzīvo no savu locekļu darba augļiem un, pildot Dieva ieceres misijas darbā, paļaujas uz Kungu, Viņa gādību, ziedojumiem, lai nodrošinātu ikdienas dzīvei nepieciešamo. Kopienas locekļi praktizē savstarpēju dalīšanos.

Pastāv divi kopienas dzīves modeļi: *kvartāla brālība* (kopienas brāļi un māsas dzīvo vienā kvartālā dažādās mājās) un *dzīves brālība* (brāļi un māsas dzīvo vienā mājā). Saskaņā ar personīgo aicinājumu ir iespējams šos dzīves modeļus mainīt. Brālīgās dzīves pamats ir lūgšana, tikšanās rīta un vakara svētbrīžos (vesperes, laudes), Euharistijā. Kopienas dzīves stabilitāte balstās uz katra personiskajām attiecībām ar Jēzu Kristu, kas ir kopienas dzīves aicinājuma stūrakmens.

1992. gadā ir radusies "Kopienas *Chemin Neuf* Sadraudzība" (*La Communion du Chemin Neuf*), apvienojot apmēram 8000 dažādu konfesiju kristiešus visā pasaulē, kuri vēlas piedalīties misijās vairāk nekā 40 valstīs Eiropā, Āfrikā, Āzijā, Amerikā, Austrālijā, lai kopā lūgtos, strādātu, mācītos un evaņģelizētu.

2000. gadā pēc Vispasaules jauniešu dienām Romā radusies arī Starptautiskā ekumeniskā brālība "Net For God", ko var tēlaini dēvēt par lūgšanu, mācību un evaņģelizācijas "tīklu". Šī brālība apvieno kopienas *Chemin Neuf* un tās *Sadraudzības* locekļus, kā arī visu tās "apustulātu" – jauniešus un pieaugušos, kas vēlas iesaistīties sekošanā Kristum un darboties, lai veicinātu vienotību, izlīgumu un mieru gan starp pašiem kristiešiem, gan starp dažādām pasaules valstīm. Mūsdienās pastāv vairāk nekā 260 "Net for God" dalībnieku tikšanās vietu, apvienojot šajā brālībā apmēram 7000 cilvēkus visā pasaulē.

FORMĀCIJA

Formācijas uzdevums ir panākt to, lai kopienas locekļi vairāk iesaistītos kalpošanā Baznīcai un sabiedrībai, tāpēc tai ir četri galvenie virzieni: garīgā dzīve un dzīve kopienā, Bībele un teoloģija, Baznīcas dzīve un kristiešu vienotība, kā arī atvērtība pasaulei. Tiek piedāvātas rekolekcijas, apmācība

nedēļas laikā vai tās nogalē. Tiek izdoti arī kristīgie žurnāli, evaņģelizācijas videokasetes, mūzikas ieraksti.

KALPOŠANA VIETĒJAI BAZNĪCAI

Tā izpaužas kā atbildības uzņemšanās par pastorālo darbu draudzēs, ģimenes, katehēze, slimnieku un nabago aprūpe, lūgšanu grupu organizēšana u.c.

Izšķir vairākus darbības virzienus:

Jauniešiem no 18 līdz 30 gadiem: Starptautiskā ekumeniskā brālība "Net for God". Tās galvenie darbības virzieni ir šādi:

- *evaņģelizācija* – lūgšanu grupas, nodarbības nedēļas nogalēs, rekolekcijas, "Festivāli Dievam", evaņģelizācijas vakari, dažādi labdarības pasākumi.

- *Formācija* – nedēļas nogales vai viena gada mācību programmas, Bībeles un teoloģijas semināri, diskusijas par aktuāliem jautājumiem.

- *Rekolekcijas* – t.s. Jērikas rekolekcijas, sv. Ignācija no Lojolas "Garīgie vingrinājumi", garīgā vadība, palīdzība dzīves aicinājuma izvēlē, kopienas dzīves pieredze.

- *Valodu skolas* – franču val. (Parīzes apkaimē), vācu val. (Berlīnē), angļu val. (Langportā, Anglijā).

- *Koris, kas apvieno dalībniekus no dažādām valstīm.*

- *Evaņģelizācijas skola ar mākslas novirzienu.*

- *Studentu mājas (kopmitnes)* Parīzē, Marseļā, Tulūzā, Lionā, Grenoblē, Lillē, Abidšanā, Berlīnē.

Jauniešiem no 14–18 gadiem: nodarbības nedēļas nogalēs, sesijas, svētoceļojumi, labdarības pasākumi, balstīti uz lūgšanu, dališanos, kalpošanu.

"Kāna" laulātājiem pāriem un ģimenēm: tiek organizētas Kānas sesijas un nedēļas nogales, lai to dalībnieki pārdomātu laulības nozīmi, pavadītu laiku kopā viens ar otru un kopā ar savu Radītāju, savstarpējā piedošanā un priekā izdzīvotu Dieva Vārdu, ļautu Radītājam pārvērst "dienišķo ūdeni kāzu vīnā". Kānā ģimene var piedalīties kopā ar bērniem, kuriem tiek piedāvātas nodarbības atbilstoši vecumam. Kā turpinājums Kānas sesijām darbojas arī *Kānas kustība*².

LATVIJĀ

Misija jauniešiem no 18 līdz 30 gadiem².

Kānas kustība.

1 Skat. šajā izdevumā "Net for God", starptautiskā ekumeniskā brālība.

2 Skat. šajā izdevumā "Kānas kustība".

KONTAKTINFORMĀCIJA

Adreses:

Starptautiskais sekretariāts:

Coordination Internationale
Communauté du Chemin Neuf
Abbaye Notre Dame des Dombes
01330 Le Plantay
FRANCE

Tālr: (33) 4 74 98 30 45

Fakss: (33) 4 74 98 30 46

E-pasts: ccn.secgal@libertysurf.fr

Jauniešu misija, valodu skolas:

T. Vincent Breynaert
Communauté du Chemin Neuf
91250 Tigery
FRANCE

Tālr: (33) 1 60 75 97 00

Fax: (33) 1 60 75 98 82

E-pasts: jeunes@chemin-neuf.org

Kontaktpersona Latvijā:

Inga Buša

Tālr: 7399367

Mob. tel: 9148535

E-pasts: inga_busa@one.lv

www.chemin-neuf.org

Kopiena "Emmanuel"

DIBINĀŠANA

Kopiena Emmanuel ir radusies Francijā 1976. gadā.

Kopienas dibinātājs ir Pjērs Gorsārs (*Pierre Gausat*), pēc profesijas kinokritiķis. Kopienas idejas pamatā bija viņa vēlēšanās dzīvot, apzinoties Dieva klātbūtni un vienojoties ar Viņu lūgšanā. Vēl viens cilvēks, kurš juta līdzīgas ilgas, bija Martina Lafita-Katā (*Martine Lafitte-Catta*). Ik dienas viņi abi tikās, lai kopīgi lūgtos, un viņus tuvināja vēlēšanās uzturēt pastāvīgu dialogu ar Dievu. Drīz vien kļuva skaidrs, ka tas ir Dieva aicinājums dāvēt Baznīcai ko jaunu.

Kad radās kopiena, Pjērs Gorsārs bija apmēram 60 gadus vecs, bet Martina Katā, ar kuru kopā Pjērs to dibināja, bija apmēram 25 gadus veca. Kopiena *Emmanuel* izauga no 1972. gadā izveidojušās lūgšanu grupas.

Šobrīd šī kopiena darbojas vairāk nekā 40 valstīs visos kontinentos un tajā ir apmēram 7000 locekļi.

Kopiena ir pārstāvēta arī Āzijā (Taivānā, Singapūrā, Indonēzijā), kur tā strauji aug un attīstās.

AICINĀJUMS (HARIZMA) UN GARĪGUMS

Visus kopienas locekļus vieno kopīga pieredze: *Emmanuel – Dievs ar mums.*

Kopienas galvenie darbības virzieni ir *Euharistijas godināšana, adorācija, līdzjūtība, evaņģelizācija.*

"Pārstāvēt Dieva tautu – tas ir kopīgs aicinājums gan priesteriem, gan māsām un brāļiem, gan lajiem, jo mēs visi esam kristīti, tādēļ visi arī esam aicināti dzīvot atbilstoši saņemtajai kristības žēlastībai. Šis aicinājums nozīmē uzņemties Baznīcā kādu konkrētu kalpojumu, respektīvi, katram saskaņā ar savu stāvokli kļūt par Kristus liecinieku. Mēs katrs esam saņēmuši aicinājumu uz svētumu."

SASTĀVS

Kopienas *Emmanuel* locekļus vieno vēlēšanās sekot Dieva aicinājumam. Kopienā ir laji un priesteri, konsekretie brāļi un māsas, laulātie un neprecēti

cilvēki – visi kopā dzīvo vienā garīgā ģimenē, visi ievēro vienādus statūtus un *visus vieno lūgšana*.

Kopienā *Emmanuel* ir daudz ģimeņu un neprecētu cilvēku, 150 konsekrētas māsas, daži konsekrēti brāļi, 150 priesteri, daudzi semināristi. Kopienā ir arī trīs biskapi.

Kopienas locekļi nedzīvo klosterī vai kopīgā mājā, bet gan katrs savā dzīves vietā, katrs pats organizē un nodrošina savu dzīvi.

Šodien vairāk nekā 8000 cilvēku, kas nākuši no dažādiem sociālajiem slāņiem, dažādas tautības un dažāda vecuma, visos kontinentos seko šim aicinājumam – atklāt Dieva žēlsirdīgo mīlestību savā dzīvē un darīt to zināmu pasaulei.

IESTĀŠANĀS (FORMĀCIJA)

Lai iestātos kopienā, sākumā ar to nedaudz jāiepazīstas, ko vislabāk var izdarīt, apmeklējot *nedēļas nogales*, kas tiek organizētas reizi mēnesī. Pēc pārrunām ar kopienas vadītājiem var uzsākt *postulātu*, kas ilgst 3–6 mēnešus. Postulāts ir laiks, kad kopienu var iepazīt vēl labāk, jo tad ir iespēja ielūkoties tās iekšienē un piedzīvot to, ko piedzīvo pārējie kopienas locekļi. Ja apstiprinās, ka tieši šī kopiena ir ceļš, pa kuru kandidāts vēlas iet tālāk, tas var uzsākt noviciātu, kas ilgst vismaz divus gadus. Pilnīga iekļaušanās kopienā ir pēdējais solis. Kopienas locekļi sevi pilnībā “atdod” kopienai, sirdī šo soli sperot uz mūžu, kaut arī formāli šis *solījums tiek atjaunots katru gadu*.

DARBĪBA

lekšējā dzīve:

- “Mājas kopiena” ir 5–8 cilvēku liela kopienas locekļu grupa, kuri satiekas reizi nedēļā, lai kopīgu slavētu, dalītos pieredzē par Dievu, viens otram palīdzētu piedzīvot Dieva klātbūtni, stiprinātu ticību un nostiprinātu savstarpējās attiecības.

- Kopienas nedēļas nogales tiek organizētas katru mēnesi; tajās tiek visu reģiona vai valsts mājas kopienu locekļi.

- Kopienas *Emmanuel* darbības pamatā tiek likta adorācija, līdzjutība (žēlsirdība) un evaņģelizācija.

Darbības ārējās izpausmes (evaņģelizācija):

- Kopienas locekļi liecina ar savu dzīvesveidu, savu darbu, studijām savā

dzīves vietā. Tas nozīmē savu ticību izpaust darbībā un ietekmēt apkārtējos ar savu dzīves piemēru.

- Tiek veidotas atvērtas lūgšanu grupas ("Vakara slavēšana").
- Tiek organizēti dažādi pasākumi un svētceļojumi (piemēram, Lieldienas Altotīgā, vasaras forumi, braucieni uz *Paray-le-Monial*, utt.).
- Dažādās valodās tiek izdots laikraksts "50 jautājumi par dzīvi un mīlestību".
- Darbojas starptautiskās evaņģelizācijas akadēmijas.
- Tiek rīkotas misijas pilsētās, draudzēs.
- Evaņģelizācija notiek ar mūzikas starpniecību. Mūzikai kopienā ir ierādīta īpaša vieta: sacerētas īpašas, kopienai raksturīgas dziesmas, gatavoti liturģiskie dziedājumi dievkalpojumiem, izdoti CD gan ar meditātīvu, gan slavēšanas, gan arī mūsdienīgu (rock/pop) muzikālo materiālu.

Kopienā *Emmanuel* ir apvienojušies katoļi, kas dzīvo gan kontempletīvu, gan aktīvu dzīvi, daloties ar citiem savā pieredzē par Dievu.

Kopiena Latvijā ir izveidojusies 1999. gadā. Pašlaik tajā ir 11 brāļi un māsas.

Kopienas nosaukums jau izsaka tās būtību: *Emmanuel – Dievs ar mums*. Katrs kopienas loceklis vēlas darboties pasaulē un liecināt tur, kur dzīvo un strādā: savā skolā, augstskolā, darbavietā. Katrs ir aicināts *sniegt liecību par žēlsirdīgā Dieva klātbūtni un just līdzī nabagiem*. Kopienas locekļi savas ikdienas dzīves centrā liek Jēzu un cenšas "būt pasaulē, bet nebūt no pasaules". Kopienas locekļi tiek aicināti katru dienu atrast laiku klusai lūgšanai, ja iespējams, Vissvētākā Sakramenta priekšā, kā arī ik dienas piedalīties Svētajā Misē. No tā izaug līdzjūtība pret visiem, kuri cieš, un šī līdzjūtība nav nedz emocionāla, nedz sentimentāla, bet gan izpaužas kā dziļas ilgas pievērsties tiem, kuri Dievu nepazīst. Šīs ilgas rada vēlēšanos evaņģelizēt. Tur, kur ir Dievs, ir klātesoša arī Marija, kas tiek dēvēta par *Emmanuel Māti*, tāpēc arī viņas godināšana ieņem svarīgu vietu kopienas dzīvē.

Kopiena *Emmanuel* aicina visus interesentus apmeklēt misijas pasākumus, piedalīties diskusijās, noklausīties konferences par dažādām aktuālām tēmām vai vienkārši satikties kafējnīcā, lai klausītos mūziku un kontaktētos ar cilvēkiem, kuriem ir bagātāka ticības pieredze, lai saņemtu atbildes uz sev svarīgiem jautājumiem.

Ik dienas cilvēki tiek gaidīti baznīcā uz dievkalpojumiem, lūgšanām un grēksūdzi, savukārt misijas beigās visi aicināti piedalīties *žēlsirdības vakarā*.

KANONISKAIS STATUSS

1982. gada 8. decembrī kardināls Lustižē, Parīzes arhibīskaps, saskaņā ar kanonisko tiesību normām apstiprināja kopienu kā *privāto ticīgo asociāciju*. Vēlāk tā tika atzīta arī citās diecēzēs. Kopiena ir viena no t.s. *jaunajām kopiēm* katoļu Baznīcā.

1992. gadā kopienas statūtus atzina Pāvesta laju padome.

KONTAKTINFORMĀCIJA

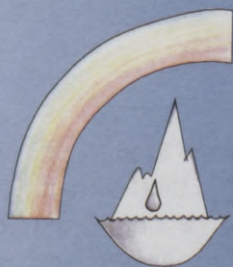
Kontaktpersonas Latvijā:

Mob.tel: 6456452 (Lauris Bimbers); 9689970 (Baiba).

E-pasts: emmanuel@inbox.lv

www.emmanuel-info.com

Kopiena "Klints"

DIBINĀŠANA

Kopienas "Klints" nosaukums ņemts no Evaņģēlijā pieminētās līdzības par "namu, kurš celts uz klints" (sal. Mt 7,24-27). Nosaukumu devuši kopienas "Effata" locekļi, kas kopienas rašanās sākumā ciemojās Ventspilī.

Kopienas "Klints" rašanās ir cieši saistīta ar triju Ventspils katoļu draudzes locekļu mēģinājumu vairākus gadus lūgt par garīgo atjaunotni savā draudzē. 2000. gada vasarā viena no viņiem, katehēte E. Prince, staigājot gar jūru, lūgšanā jautāja Dievam, būt vai nebūt lūgšanu grupai, kas ar priecīgu slavēšanu varētu atdzīvināt un aizraut pārējos draudzes locekļus. Atrodot īpatnēju akmeni ar caurumu vidū un saprotot, ka tas nozīmē "jā", viņa sāka aktīvi rīkoties. Jau pēc pāris mēnešiem, 15. oktobrī trīs pāri Paula un Elitas Prinču vadībā draudzes namā sāka mācīties slavēt. Divu gadu laikā grupas sastāvs pieauga līdz 12-15 cilvēkiem, no kuriem vairākums ir čigānu tautības.

AICINĀJUMS (HARIZMA) UN GARĪGUMS

Īpašā harizma: caur slavēšanu nonākt līdz kontemplācijai.

Vispārējais aicinājums: evaņģelizācija Vatikāna II koncila garā; papildināt draudzes lūgšanu dzīvi ar harizmātisku lūgšanu; atklāt un izcelt Svētā Gara darbību mūsdienās; iemācīties pašiem un mācīt arī citus dzīvot pēc Dieva Vārda – Svētajiem Rakstiem.

Specifiskais aicinājums: popularizēt un attīstīt harizmātisko darbības veidu, izdzīvojot pilnīgu uzticēšanos Svētā Gara iedvesmai; ekumeniskās sadraudzības veidošana; evaņģelizācijas darbs čigānu vidū; tālākā perspektīvā – iekšējās dziedināšanas un atbrīvošanas kalpošana.

DARBĪBA

Darbība Ventspils draudzē:

- katra mēneša pirmajā pirmsdienā (plkst. 18.00) Ventspils Romas katoļu baznīcā tiek svinēta Sv. Mise ar slavēšanu;

- katru svētdienu (plkst. 12.00 pēc Sv. Mises Meža ielā 23) notiek kopīgas Bībeles studijas;

- katru ceturtdienu (plkst. 19.00 Meža ielā 23) notiek harizmātiska lūgšana ar slavēšanu, aizlūgšanām un dalīšanu.

Misijas darbs:

- slavēšanas kalpošana citās draudzēs;
- ekumeniskie sadraudzības pasākumi kopā ar citu konfesiju kristiešiem;
- specifiska misija – čigānu evaņģelizācija.

STATUSS

Kopiena darbojas Ventspils Romas katoļu draudzē.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Kopienas vadītāji:

Pauls un Elita Prinči

Adrese:

Lielais prospekts 18-33,

Ventspils, LV-3601

Tālr: 36 33433

Slavēšanas vadītājs:

Raimonds Kraučs

Adrese:

Dundagas 7, Ventspils, LV-3601

Tālr: 36 61037

“Neokatehumenālais ceļš”

DIBINĀŠANA

Neokatehumenālā ceļa aizsākumi meklējami 20. gadsimta sešdesmito gadu vidū, kad jaunais, daudzsološais spāņu mākslinieks Frančesko Arguello, saukts vienkārši par Kiko, iesāka meklēt atgriešanās ceļu pie Dieva. Viņš savā sirdī apbrīnojami ietekmīgi saklausīja Kristus vārdus: “Ja tu gribi būt pilnīgs, ej, pārdod visu, kas tev ir, un atdod nabagiem (..) un nāc, seko man!” (Mt 19, 21). Lielu iesaīdu uz viņu atstāja arī Šarla de Fuko dzīves piemērs, kurš atstāja visu un devās tuksnesī. Šo un vēl citu pamudinājumu dēļ Kiko pameta labi situēto dzīvi vecāku namā vienā no bagātākajiem Madrides rajoniem un pārcēlās uz dzīvi visnabadzīgākajā priekšpilsētā *Palomera Alta*, sev līdzīgi paņemot tikai Svētos Rakstus un ģitāru.

Šī Madrides daļa bija ubagu, zagļu, ielasmeitu, čigānu un dažādu dzīves neveiksminieku apmešanās vieta, un cilvēks, kurš nezaga, bet gan meklēja darbu un turklāt katru dienu lūdzās, ļoti pārsteidza apkārtējos. Viņi pamazām sāka tuvināties Kiko un ar laiku sāka kopā ar viņu lūgties un lasīt Svētos Rakstus. Par lielu pārsteigumu pašam Kiko viņa kaimiņu dzīve sāka pamazām mainīties: arī viņi sāka meklēt darbu, čigānu ģimeņu tēvi sūtīja savus bērnus skolā un vairs nelika viņiem ubagot, samazinājās pārmērīga alkohola lietošana. Tas notika nevis tāpēc, ka kāds viņus būtu “audzinājis”, bet gan pateicoties kopīgai Bībeles lasīšanai un kopīgām lūgšanām. Pieteicās arī kāds priesteris, kurš kopā ar šiem cilvēkiem sāka svinēt Euharistiju. Šeit, *Palomera Alta*, ar Kiko un ap viņu spontāni radušos kopienu iepazīnās Karmena Hernandezsa, teoloģe. Viņa bija ļoti pārsteigta par spēcīgo Svētā Gara darbību un tās augļiem.

Kopienas darbība ieguva Madrides arhibīskapa atbalstu, un tās pieredzi cilvēku atgriešanās un garīgās atjaunotnes veicināšanā sāka izmantot vispirms apkārtējās draudzes, tad arī citas draudzes Spānijā un Itālijā. Vēlāk *Svēto Ritu kongregācijas* locekļi, iepazīnušies ar šī atgriešanās ceļa pieredzi, atklāja, ka šeit dzīvē tika īstenots dokuments, kurš bija vēl tikai tapšanas

stadijā kongregācijas kanceleja. “*Ordo initiationis christianum adultorum*” (*Pieaugušo kristīgās iniciācijas rīts*), publicēts 1972. gadā, lielā mērā ir attiecināms arī uz tiem cilvēkiem, kas jau ir kristīti, taču nav saņēmuši pietiekošu katehizāciju. Dokumentā *Praeclarum exemplar* minētā kongregācija izteica pateicību kopienai tieši par darbu to Baznīcas locekļu vidū, kas gan ir kristīti, bet joprojām nav atklājuši Svētā Gara dāvanas. Kongregācija deva šim *garīgās atjaunošanas ceļam* arī nosaukumu *Neokatehumenāts* – pēckristības katehumenāts, kura mērķis ir dot cilvēkiem iespēju sasniegt savas atgriešanās un ticības briedumu. 2002. gadā apustuļu Pētera un Pāvila dienā Jānis Pāvils II oficiāli apstiprināja *Neokatehumenālā ceļa* statūtus.

Šobrīd neokatehumenālās kopienas darbojas visos kontinentos. Apmēram 15 500 kopienās visā pasaulē ir apvienojušies vairāk nekā 1 miljons locekļu.

AICINĀJUMS

Neokatehumenālajam ceļam ir īpašs uzdevums Baznīcā. Tā statūti sākas ar citātu no pāvesta Jāņa Pāvila II vēstules “*Ogniqualvolta*”, kas saprotami un īsi raksturo tā būtību un aicinājumu: “*Neokatehumenālo ceļu es atzīstu par katoliskās formācijas itinerariju, kas ir tik ļoti svarīgs un nepieciešams sabiedrībai tieši mūsdienās.*” Šajā vēstulē pāvests dēvē to par *jaunās evaņģēlizācijas parādību*. *Neokatehumenālā ceļa* uzdevums ir kalpot bīskapiem, ievadot Baznīcas locekļus kristīgās dzīves noslēpumā, un, darbojoties saskaņā ar Vatikāna II koncila un Baznīcas maģistērija norādījumiem, veikt pastāvīgu audzināšanu ticībā.

SASTĀVS

Neokatehumenālais ceļš kā kristīgās dzīves atjaunošanas un padziļināšanas veids ir domāts visiem ticīgajiem. Tas var būt domāts gan tiem, kas ir attālinājušies no Baznīcas, gan tiem, kas nav saņēmuši pietiekamu evaņģēlizāciju, gan tiem, kas vēlas padziļināt savu ticību un padarīt to auglīgāku, gan tiem, kas ienākuši Baznīcā no tādām kristiešu kopienām, kuras neatrodas pilnīgā vienībā ar katolisko Baznīcu. Piedalīties *Neokatehumenālajā ceļā* ir aicināti arī garīdznieki un konsekrētās personas, kas vēlas atdzīvināt Kristības sakramentā saņemtās dāvanas, kā arī kalpot atbilstoši šī ceļa mērķiem, taču šīm personām ir jārikojas saskaņā ar savu aicinājumu un harizmu, vispirms saņemot sava bīskapa vai priekšnieka atļauju.

IESTĀŠANĀS

Neokatehumenāts ir process, kas norit mazas kopienas ietvaros, kurai par paraugu ir izvēlēta Svētā ģimene no Nācaretes un kura dabiski iekļaujas kādā draudzē. Neokatehumenātu kopā ar konkrētās draudzes prāvestu vada t.s. katehistu grupa (to veido vairāki laji un priesteris). Šāda kopiena savu pastāvēšanu iesāk ar sākuma katehēzes noklausīšanos. Katehēzes beigās, kad tiek piedāvāta tālākā *Neokatehumenālā ceļa* programma, klausītāji izsaka savu vēlēšanos tajā piedalīties. Tādējādi izveidojas kopiena, kurā Svētais Gars aicina konkrētus dažāda vecuma, kultūras un sabiedrisko slāņu pārstāvjus, vīriešus un sievietes, kopīgi iet atgriešanās un ticības ceļu. Gan sākuma katehēze, gan pati *Neokatehumenālā ceļa* darbība tiek balstīta uz trim kristīgās dzīves pamatelementiem, kuru nozīmi uzsvēris Vatikāna II koncils, proti, uz Dieva Vārdu, Liturģiju un kopienu.

DARBĪBA

Neokatehumenālā ceļa galvenie darbības virzieni ir šādi:

- neokatehumenāts, kura laikā kopienas locekļi aug ticībā un pamazām atklāj savu vietu Baznīcas dzīvē un sabiedrībā;

- patstāvīga ticības padziļināšana, kad pēc kristīgās dzīves noslēpumu iepazīšanas un izvēles izdarīšanas kopienas locekļi aktīvi iesaistās draudzes pastorālajā darbā;

- kristību katehumenāts (tie, kuri vēlas pieņemt kristību un kuriem pēc kanonisko tiesību normām jāveic katehumenāts, var to kvalitatīvi un atbilstoši Baznīcas norādījumiem izdarīt *Neokatehumenālā ceļa* ietvaros);

- kalpošana katehizējot:

- a) pirmām kārtām to veic t.s. katehisti, kurus noteiktā kārtībā izvēlas kopienas locekļi un kuru līdzdalība *Neokatehumenālajā ceļā* ir garantēja viņu pakāpeniskai nobriešanai ticībā un spējai to apliecināt;

- b) ceļojošie katehisti, kas atsaucas īpašam aicinājumam doties uz jebkuru pasaules vietu, kur Baznīca uzskata par nepieciešamu uzsākt *Neokatehumenālo ceļu*;

- c) ģimenes misijā (pēc konkrētas diecēzes bīskapa aicinājuma ģimene, kura brīvprātīgi atsaukusies šim aicinājumam, dodas tur, kur notikuši dechristianizācijas procesi un, kļūstot par zīmi apkārtējiem, ar savu piemēru popularizē kristīgo dzīves veidu).

- Neokatehumenālajās kopienās visā pasaulē savas vairāk nekā 30 gadu

pastāvēšanas laikā ir radušies daudzi aicinājumi uz garīgo kārtu. Tā iespaidā, kā arī attīstot evaņģēlizāciju, ir nodibināti garīgie semināri "Redemptoris Mater". Tie ir diecēzes semināri, un tos veido diecēzes bīskaps saskaņā ar *Starptautisko atbildīgo personu grupu par Neokatehumenālo ceļu pasaulē*. Šie garīgie semināri ir internacionāli, un tas ļauj pilnīgāk izdzīvot kristietības katoliskumu, kā arī palīdz jaunajiem priesteriem labāk sagatavoties misiju darbam.

KANONISKAIS STATUSS

2002. gada 29. jūnijā, sv. Pētera un Pāvila svētkos, Vatikāns oficiāli apstiprināja *Neokatehumenālā ceļa* statūtus. Kopiena netika raksturota kā kustība, apvienība, biedrība vai kongregācija, bet, cienot un apliecinot tās dibinātāju nodomu, atzīta par ievadišanas kristīgajā dzīvē itinerariju jeb par *pēckristību* katehumenātu, kas kalpo diecēzēm un draudzēm. *Neokatehumenālā ceļa* darbību reglamentē Baznīcas apstiprināti statūti, kuru pamatā ir Vatikāna II koncila un Baznīcas maģistērija norādījumi. Šo kopienu darbība norit diecēzes bīskapa un *Starptautiskās atbildīgo personu grupas par Neokatehumenālo ceļu pasaulē* saskaņotā vadībā. Šo grupu veido tā iniciatori Frančesko Arguello un Karmena Hernandezs, kā arī priesteris Mario Pezzi.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Latvijā šobrīd ir divas Neokatehumenālās kopienas, kas darbojas sv. Alberta draudzē Rīgā. Par *Neokatehumenālā ceļa* garīgo vadītāju Rīgas diecēzē kardināls Jānis Pujats ir nozīmējis priesteri Andri Ševelu MIC.

Adrese:

Rīgas sv. Alberta baznīca
Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002

Kontaktpersona Latvijā:

Sergejs Saprikins
Tālr: 7400582
Mob. tel: 9212806
E-pasts: saprikins@hotmail.com

www.camminoneocatecumenatle.it

Svētā Egīdija kopiena

Comunita di Sant'Egidio

DIBINĀŠANA

Sv. Egīdija kopiena tika izveidota Romā 1968. gada 7. februārī. Šajā laikā dažiem jauniešiem bija ļoti liela vēlēšanās mainīt pasauli un Baznīcas dzīvi. Kopienas attīstību būtiski veicināja Vatikāna II koncils. Kopiena radās, lai īstenotu mērķi *dzīvot saskaņā ar Evaņģēliju*. Šobrīd kopienā ir vairāk nekā 30 000 dalībnieku no dažādām pasaules valstīm.

AICINĀJUMS (HARIZMA) UN GARĪGUMS

Sv. Egīdija kopienas darbību raksturo:

- lūgšana, kas tiek likta kopienas pamatā un tās dzīves centrā;
- Evaņģēlijs – kopienas sirds, atbilde visiem, kas meklē un uzdod jautājumus par dzīves jēgu;
- draudzība ar nabagajiem – Evaņģēlija gara auglis, brīvprātīga kalpošana;
- ekumenisms, kas radies no draudzības un vēlmes panākt cilvēku vienotību visā pasaulē;
- dialogs, kas, kā norādījis Vatikāna II koncils, nav tikai ceļš uz mieru un sadarbību starp reliģijām, bet ir arī dzīvesveids un iespēja risināt konfliktus.

DARBĪBA

Sv. Egīdija kopienas darbība Latvijā aizsākās 1990. gadā.

Latvijā *Sv. Egīdija kopienas* pārstāvji apmeklē veco ļaužu pansionātus un Psihoneiroloģisko pansionātu Telts ielā 4.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Comunita di Sant'Egidio

Piazza S.Egidio 3a,

00153 Roma

Tālr: +390658 56 61; fakss: +39 06 58 00 197; e-pasts: info@santegidio.org

www.santegidio.org

Kustība "Fokolare"

Movimento dei Focolari

(focolari nozīmē 'pavards')

DIBINĀŠANA

1943. gadā, II Pasaulē kara laikā Klāra Ļubič jaunā un ļoti ietekmīgā veidā saprata, ka Dievs ir Mīlestība un ka kristieša dzīves būtība ir mīlēt Dievu un savu tuvāko. Kopā ar daudziem draugiem viņa nolēma soli pa solim izdzīvot ikdienā Evaņģēliju. Katru, pat ļoti labi pazīstamu Svēto Rakstu teikumu viņa skatīja jaunā gaismā un tas ieguva pavisam jaunu jēgu: "Mīli otru tā, kā tu gribētu, lai tevi mīl", "Ko vien jūs darāt saviem brāļiem, jūs darāt man..." Lasot Jēzus vārdus Pēdējo vakariņu laikā: "Lai visi būtu vienoti, kā Tu, Tēvs, mani un es Tevī (...), lai pasaule ticētu, ka Tu mani esi sūtījis," – Klāra Ļubič un viņas sekotāji saprata, ka šim Jēzus aicinājumam jāklūst arī par viņu dzīves mērķi.

AICINĀJUMS

Jēzus ir atnācis pasaulē, lai glābtu visus cilvēkus un lai ļautu visiem ņemt dalību Viņa debesu dzīvē, tas ir, Dieva, kas ir Mīlestības Trīsvienība, dzīvē. Tādēļ kustības *Fokolare (Focolare)* garīguma pamatprincips ir šāds: *dzīvot mīlestībā ar katru tuvāko*, izdzīvojot tādu savstarpējo mīlestību, par kādu Jēzus runāja Pēdējo vakariņu laikā: "Kā es jūs mīlēju..." Dzīve savstarpējā mīlestībā līdz pat gatavībai atdot dzīvību vienam par otru atklāj kustībā Jēzus klātbūtni, jo Viņš ir teicis: "Kur divi vai trīs ir sapulcējušies manā vārdā, tur Es esmu viņu vidū." Šī Jēzus klātbūtne atklājas kā prieks, miers, gaisma un pārdabisks spēks ikvienā vietā un ikvienos apstākļos, ja cilvēku starpā patiešām pastāv šī pilnīgā, beznosacījuma mīlestība. Tas nozīmē būt Baznīcai arī sabiedrībā gan starp jauniem, gan starp veciem, starp dažādu kārtu un sabiedriskā stāvokļa cilvēkiem. Šī mīlestība spēj atdzīvināt ne tikai Baznīcu, bet arī visas sociālās struktūras: ģimeni, skolu, darba vietas, utt.

SASTĀVS

Kustībā *Fokolare* var iesaistīties ikviens neatkarīgi no sava sabiedriskā stāvokļa, dzimuma un vecuma (vīrieši, sievietes, bērni, jauni un vecāki cilvēki). Dzīve Dieva mīlestībā attiecas uz visiem kristiešiem un, pateicoties vispār-

zināmiem, dziļi cilvēciskiem principiem – arī uz citu reliģiju pārstāvjiem, jo visu reliģiju svētajos rakstos atrodams “zelta likums” mīlēt savu tuvāko. *Fokolare kustībā* darbojas cilvēki no dažādām kristīgajām konfesijām un pat budisti, musulmaņi, jūdi u.c.

Kustība *Focolare* ir izplatīta visā pasaulē, tā darbojas vairāk nekā 190 valstīs.

STRUKTŪRA

Kustībā ir pārstāvēti dažādi aicinājumi: kustības centros ir tā sauktie “pavardi” (*focolares*), kuros atsevišķi dzīvo *konsekrēti vīrieši un sievietes*, saukti “*focolarini*”.

Brīvprātīgie, kas galvenokārt ir ģimenes cilvēki, cenšas nest mīlestību un vienotību sabiedrībā – tās dažādajās sociālajās struktūrās. To pašu dara arī dažāda vecuma grupu jaunieši savās skolās un universitātēs. Iesaistīties kustībā var arī priesteri, kas vēlas ne tikai veikt savu apustulisko darbu, bet arī dzīvot mīlestībā un vienotībā ar bīskapu un paši savā starpā. Ar bīskapa atļauju viņi, apvienojoties ar citiem priesteriem, var veidot *fokolare kopienas*.

Arī citu ordeņu vai kongregāciju locekļi var smelties iedvesmu savai praktiskajai darbībai un garīgajai dzīvei *vienotības garīgumā*, tādējādi palīdzot savai kopienai atrasties pilnīgākā saskaņā ar savu dibinātāju norādīto sākotnējo aicinājumu un vēl vairāk padziļināt Dieva mīlestības klātbūtni starp tiem saviem līdzgaitniekiem, kas nepieder *Fokolare* kustībai.

Arī bīskapi, *Fokolare* atbalstītāji, kurus iedvesmojis *vienotības garīgums*, 1998. gadā saņēma oficiālu apstiprinājumu, kas atzina tos par *Fokolare* kustības atzarojumu ar īpašiem, Vatikāna apstiprinātiem noteikumiem, ņemot vērā viņu kalpošanas īpašo harizmu.

DARBĪBA

Fokolare (Focolare) locekļi cenšas īstenot iepriekšminētos *Fokolare* garīguma principus, galvenokārt savstarpējo mīlestību un vienotību, katru mēnesi izvēloties “Dzīvības vārdu” – citātu no konkrētā mēneša svētdienas liturģijas ar Klāras *Ļubič* komentāru.

Apkārtējos cilvēkus visvairāk ietekmē piemērs. Savstarpējie kontakti paplašināsies spontāni, ja interesenti tiks uzaicināti padziļināt savas zināšanas, apciemojot *Fokolare* locekļus, vai piedalīties viņu sapulcēs.

Tikšanās var notikt dažādu vecuma grupu pārstāvjiem atsevišķi vai arī visiem kopā. Īpaši vairāku dienu tikšanās “*Mariapoli*”, kas parasti notiek

vasarās, piedāvās izbaudīt, kāda varētu būt sabiedrība, ja cilvēki kopīgi izdzīvotu Evaņģēliju.

Dažviet ir izveidotas pastāvīgas mazas "pilsētiņas", pastāvīgas "Mariapolis", kurās dzīvo gan ģimenes, gan jaunieši un kurās katrs darbojas savā nozarē. Šīs, nu jau vairāk nekā 20 *pilsētiņas* ļoti piesaista jauniešus, kas meklē savu dzīves ceļu.

KANONISKAIS STATUSS

Fokolare (Focolare) kustību ir apstiprinājis Vatikāns. Pāvests Pāvils VI to apstiprināja 1964. gadā, un šai kustībai ir pašai savi statūti, kas papildināti 1990. un 1994. gadā, sekojot kustības straujajai attīstībai. Baznīcas piešķirtais oficiālais nosaukums ir "*Marijas darbs*", kas jāsaprot tā, ka *Fokolare* garīgā veidā cenšas darīt to, ko Jaunava Marija darīja arī fiziski: *radīt Jēzus klātbūtni sabiedrībā*.

Līdz ar *Fokolare* izplatīšanos ārpus katoļu Baznīcas arī citās kristiešu baznīcās un kopienās daudzi no to atbildīgajiem deva *Fokolare* atļauju tur darboties un pat iedrošināja ticīgos tajā iesaistīties.

SOCIĀLAIS STATUSS

Katrā valstī šī kopiena ir reģistrēta kā juridiska persona. Lietuvā tā reģistrēta 1979. gada 3. aprīlī Tieslietu Ministrijā kā reliģiskā kopiena *Fokoliaru judejimas Lietuvoje*, reģistrācijas numurs 9206451. Tā kā kustībai Latvijā vēl nav sava noteikta organizācijas centra, *Fokolare* kustība tiks reģistrēta tad, kad tāds būs izveidojies.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Adreses:

Lyglaukio g. 9B,

LT-2007, Vilnius

Tālr: (+370 5) 215 35 05

Fakss: (+370 5) 215 35 04

Mob. LT: +370 610 37221

E-pasts: focolare@delfi.lt

Žirgo g. 1-32,

LT-2040, Vilnius

Tālr, fakss: (+370 5) 277 71 18

Kontaktpersona Latvijā:

Mārtiņš Rumkovskis

Mob. tel: 9139139

www.focolare.org

Katoļu gaidu un skautu organizācija

Eiropas gaidu un skautu federācija

DIBINĀŠANA

“Katoļu gaidas un skauti” ir sabiedriska organizācija, kuras mērķis – audzināt jaunatni kristīgā garā, lai tā būtu fiziski, garīgi, intelektuāli attīstīta un atbildīga Dieva un Latvijas valsts priekšā.

Kustība īsteno klasisko *skautisma* pedagoģiju, integrējot tajā garīgo audzināšanu atbilstoši katoliskās Baznīcas tradīcijai. Organizācija ir dibināta 1998. gadā, oficiāli reģistrēta LR Uzņēmumu reģistrā 2002. gada 2. aprīlī.

“Katoļu gaidas un skauti” ir daļa no starptautiskās “Eiropas gaidu un skautu federācijas”, kurā ir apvienotas skautu organizācijas no 15 Eiropas un Ziemeļamerikas valstīm. “Eiropas skauti” pastāv kopš 1956. gada 1. novembra, kad Ķelnē sapulcējās jaunieši no Eiropas valstīm, kuras vēl nesen bija iesaistītas Otrā pasaules karā. Tika nolemts dibināt starptautisku skautu organizāciju, kuras mērķis būtu īstenot autentisku *kristīgu skautismu* vienošanas Eiropas perspektīvā. Šobrīd skaitliski lielākās *Eiropas skautu asociācijas* ir Francijā, Itālijā, Vācijā, Spānijā, Polijā.

AICINĀJUMS (HARIZMA) UN AKTIVITĀTES

“Eiropas skautu” (tātad arī “Katoļu gaidu un skautu”) atšķirību no

Kustības locekļi nēsā formu, ko veido haki krāsas krekls, zili šorti vai bikses, kaklauss un berete zēniem, kā arī debesszila blūze, zili svārki, kaklauss un berete meitenēm.

citām skautu organizācijām nosaka galvenokārt divi faktori.

Pirmkārt, šī kustība īsteno sākotnējo skautisma dibinātāja *Lorda Baden-Pouela* metodi, kas paredz daudz āra aktivitāšu, izvairoties no pārlicīga komforta, taču ļaujoties uz pašu jauniešu spējām dzīvot dabā, lai ar minimāliem līdzekļiem nodrošinātu optimālus sadzīves apstākļus. Mūsu nometnes vienmēr tiek organizētas brīvā dabā, nevis telpās.

Metodi raksturo arī tā saucamā "patruļu" jeb "kopu" sistēma. Tas nozīmē, ka skauti vai gaidas darbojas nelielās grupās, kurās parasti nav vairāk par 7 cilvēkiem, no tiem viens ir līderis, un katram tās loceklim ir savs noteikts pienākums attiecībā uz kopējo patruļas sadzīvi (piemēram, pavārs, mantzinis, mezgluvīrs utt.). Vairākas - parasti četras - patruļas veido vienību, kurai ir savs vadītājs, kurš koordinē skautu aktivitātes vienībā, kā arī nes atbildību par pedagoģijas īstenošanu.

Galvenais skautu vai gaidu vienības gada notikums ir vasaras nometne, kura parasti ilgst divas nedēļas. Pārējā gada programma (pārgājieni, skautisma tehniku apgūšana, sanāksmes u.c.) ir pakārtota nometnei un to sagatavo.

Otrkārt, integrāla "Katoļu gaidu un skautu" pedagoģijas sastāvdaļa ir *garīgā dzīve*. Vasaras nometnes laikā katru dienu jaunieši piedalās Svētajā Misē, dienu patruļas sāk ar lūgšanu. Paralēli progresam *skautisma* prasmēs un iemaņās jaunieši kārto pārbaudījumus arī ticības mācībā. Tikai kristīts jauniešis var salikt skauta solījumu mūsu organizācijā. Kustības garīgā ievirze ir konfesionāla, lai arī teorētiski organizācijas ietvaros ir iespējama arī atsevišķu, citai konfesijai piederīgu jauniešu, patruļu vai vienību izveide.

SASTĀVS

Mūsu kustība ietver sevī gan zēnus (skautus), gan meitenes (gaidas), taču tie ir divi paralēli vienas kustības nozarojumi ar atsevišķu hierarhiju un aktivitāšu plānu. Jauktas aktivitātes notiek ļoti reti, izņemot dažus kopējus svētkoļojumus u.c.

Bērni un jaunieši tiek sadalīti trijās vecuma grupās, katrai no tām piemērojot nedaudz atšķirīgu pedagoģiju:

8 - 12 gadi	"vilcēni"
12 - 17 gadi	skauti / gaidas
17 - 70 gadi	roveri / lielgaidas

KONTAKTINFORMĀCIJA

"Katoļu gaidu un skautu
organizācijas" oficiālā adrese:
Klostera iela 4, Rīga, LV-1050

Skautu vadītājs Gustavs Strenga
Tālrs: 6317154
E-pasts: fseriga@one.lv

Organizācijas atbildīgie vadītāji:
Kapelāns Pr. Edgars Cakuls
Tālrs: 7601544
E-pasts: ecakuls@tl.lv

Gaidu vadītāja Inese Graudiņa
Tālrs: 9702192
E-pasts: inese_g@one.lv

www.catholic.lv/skauti

K O P I E N A

Katoļu laju apvienība “Effata”

Devīze: “Atveries Evanģēlijam un nes to citiem!”

DIBINĀŠANA

Kopienas izveidošanās un darbība ir cieši saistīta ar to atjaunotnes kustību Baznīcā, kas sākās līdz ar Vatikāna II koncilu, kad Svētais Gars lika Baznīcai no jauna paraudzīties uz sevi kā uz kopienu kopienu.

Kopiena “Effata” sāka veidoties pēc *Filipa – Pāvila* evaņģelizācijas kursiem, kurus Rīgā 1993. gada vasarā vadīja katoļu misionāri no Meksikas un Itālijas. Tajos piedalījās Gita, Ainārs, Paskāls un Lolita. Pēc šo kursu apmeklēšanas Gitai radās doma, ka viņiem visiem jāsanāk kopā, lai lūgtos un evaņģelizētu. Sākotnēji viņi tikās mājās pie Lolitas pēc svētdienas dievkalpojuma, kopā lūdzās, lasīja Svētos Rakstus un dalījās pārdomās par to, kā viņi saprot Dieva Vārdu un kā to domā reāli iedzīvināt savā dzīvē. Pēc diviem mēnešiem šai grupīnai pievienojās vēl vairāki kristieši no citām konfesijām, arī Normunds Pucis, kurš vēlāk kļuva par kopienas vadītāju.

1994. gadā Polijā, Landskaronā tika organizēta evaņģelizācijas skola, uz kuru mācīties aizbrauca Normunds, Gita un Paskāls. Pēc mācībām šajā skolā grupiņas locekļi saprata, ka viņu kopīgajā darbībā nepieciešamas pārmaiņas un ir jāizveido kopiena. Šajā laikā viņi daudz domāja un lūdzās par kopienas nosaukumu, līdz Lolita, būdama Francijā, ieraudzīja kādu grāmatu ar nosaukumu “Effata”. (Jaunajā Derībā Jēzus dziedinot saka: “Effata!”, kas nozīmē *atveries*: “Un slimais atkal varēja dzirdēt un runāt” (sal. Mk 7,34).) Šis vārds visus kopienas locekļus tik dziļi uzrunāja, ka viņi izvēlējās to par kopienas nosaukumu.

Kopiena pastāv jau deviņus gadus, tā darbojas Sv. Jēkaba katedrālē un atrodas tiešā Jāņa Kardināla Pujata pārraudzībā. Kopiena “Effata” ir radusies Latvijā un nav kādas citas pasaulē pazīstamas kopienas filiāle, taču tā pieder pie pasaules katoļu harizmātisko kopienu saimes.

2001. gadā ir nodibinājusies arī izdevniecība “Effata”, kuras aicinājums ir izdot *atjaunotnes* literatūru.

AICINĀJUMS (HARIZMA) UN GARĪGUMS

Kopienas "Effata" mērķis jau no tās pirmsākumiem ir šāds: būt evaņģelizējošai, ekumeniskai un pieejamai visu vecumu cilvēkiem. Šis mērķis ir aktuāls vēl joprojām. Kopienai ir svarīgi arī palīdzēt cilvēkiem labāk iepazīt Baznīcu, sniegt atbalstu un garīgu stiprinājumu kopējā Dieva slavēšanā un aizlūgšanā vienam par otru.

Atbilstoši savai misijai un sūtībai kopiena "Effata" veido savu garīgumu balstoties uz Evaņģēlija mācību un saskaņā ar visu to patiesības kopumu un tradīcijām, kas ir katoļu Baznīcā. Tā kā "Effata" pieder pie *atjaunotnes kustības*, mēs uzsveram visu to pozitīvo, ko ir piedzīvojušas un par ko ir liecinājušas uz Svēto Garu un tā harizmu atvērtās kustības, kopienas un atsevišķie Baznīcas miesas locekļi. Tādējādi ar *atjaunotni* kopiena saprot ne tikai savas kristīgās dzīves aicinājuma dziļāku izpratni un papildījumu, bet arī vēl lielāku uzticēšanos Svētā Gara darbībai un vēlēšanos pieņemt visas tās dāvanas, ko Gars sniedz Baznīcai – gan dabiskās, gan pārdabiskās. Tā kā viens no kopienas darbības vadmotīviem ir *būt ekumeniskai un evaņģelizējošai*, tad mūsu tikšanās reizēs īpaša nozīme ir Evaņģēlija pamatpatiesību pasludināšanai un apliecināšanai.

SASTĀVS

Kopienā nepastāv vecuma, dzimuma, konfesionālās piederības, garīgā brieduma vai tautības ierobežojumi.

ĪESTĀŠANĀS

Ja vēlies kopā ar mums iet pa šo garīgo ceļu, tad tiec aicināts piedalīties kopienas atvērtajās tikšanās reizēs, kas notiek svētdienās Kardināla Juliāna Vaivoda Svētdienas skolā plkst. 16.00 un ilgst divas stundas. Ja ar laiku tu atklāsi, ka kopienas "Effata" garīgais aicinājums ir tev īpaši tuvs un Dieva aicinājumu kalpot Baznīcā un citiem tu vēlies realizēt kopā ar mūsu kopienas brāļiem un māsām, uzņemoties lielāku atbildību, tad ir iespējams iegūt oficiālu kopienas locekļa statusu; tam nepieciešamas rekomendācijas no tāda kopienas locekļa, kas jau ir oficiāls kopienas laju apvienības loceklis, un kopienas atbildīgo apstiprinājums.

DARBĪBA

Kopiena organizē evaņģelizācijas skolas, Bībeles seminārus, iekšējās dziedināšanas un atbrīvošanas rekolekcijas, garīgās atjaunotnes seminārus un

ekumeniskus slavēšanas pasākumus, kā arī izbraukuma evaņģelizācijas un svētceļojumus.

Nepārtrauktu kopienas dzīves ciklu veido iknedēļas kopējā tikšanās, kā arī mazo grupu sapulces. Katra mēneša otrās nedēļas trešdienā Sv. Jēkaba katedrālē tiek svinēta Sv. Mise. Kopienā "Effata" ir arī vairākas mazās grupas.

KANONISKAIS UN SOCIĀLAIS STATUSS

Kopiena "Effata" jau kopš sava rašanās brīža ir apliecinājusi piederību Romas katoļu Baznīcai un pakļāvusies tās pastorālajai vadībai. 2002. gada 28. jūlijā kopiena ieguva oficiālu Baznīcas apvienības statusu.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Adrese:

Klostera iela 4, Rīga, LV-1050

Tālr:

Kopiena: 9138841

Izdevniecība: 6588542

E- pasts: effata@inbox.lv

www.catholic.lv/katedrale/effata

Kānas brālība

"Trešajā dienā bija kāzas Kānā Galilejā, un Jēzus māte bija tur. Bet arī Jēzus un Viņa mācekļi bija aicināti kāzās. Kad nu pietrūka vīna..." (Skat. Jņ 2)

DIBINĀŠANA

Kānas brālība ir laulāto pāru apvienība, kuras uzdevums ir pāru un ģimeņu evaņģelizēšana. Brālība radusies 1985. gadā pēc kādas par *Kānas sesiju* nosauktas vasaras nometnes. Tās pamatprincipi ir lūgšana, dalīšanās, brālīga dzīve mazās vietējās brālībās un nopietna kristīgā formācija.

Latvijā *Kānas brālība* savu darbību sāka 1994. gada vasarā. Tās iniciatore bija Katehētikas institūta direktore Maneta Anševica. Kopš 2001. gada *Kānas brālība* iesaistījusies kustībā "Net for God" (Starptautiskā ekumeniskā brālība).

AICINĀJUMS (HARIZMA) UN GARĪGUMS

Ņemot vērā acīmredzamās grūtības ģimenes pastāvēšanai gan sabiedrībā, gan Baznīcā, mēs izjūtam aicinājumu sludināt Augšāmcelšanās labo vēsti gan *veselēm* (vienotiem) laulātajiem pāriem, gan tādiem, kuri cīnās ar problēmām. Mūsu darbības līdzekļi ir aizlūgšana, uzklausišana un pārrunas, laulāto pāru tikšanās organizēšana, kā arī visu to metožu izmantošana, kuras spēj veicināt atsevišķu personu un ģimeņu, Baznīcas un sabiedrības vienotību.

Kānas brālība ir to pāru sadraudzība, kuri jau ir piedalījušies vasaras sesijā (kas ilgst nedēļu) un uzņemas saistības uz vienu gadu (kuras var atjaunot). Šīs saistības ir šādas:

- būt uzticīgam lūgšanai – gan personiskajai lūgšanai, gan kopējai lūgšanai: "Jo kur divi vai trīs sapulcējušies manā vārdā, tur Es esmu viņu vidū" (sal. Mt 18,20);
- garīgi augt ģimenē – visu šo gadu Kānas brālībā tās dalībnieki apņemas par prioritāti izvirzīt savu ģimeni;
- dzīvot atbilstoši brālības garam – organizēt tikšanos mazajās grupiņās vismaz reizi mēnesī;
- saņemt garīgo formāciju – padziļināt savu ticību. Kānas brālība katru

gadu piedāvā formācijas laiku, ko veido 3 nedēļas nogales un vienu nedēļu ilgā ziemas sesija;

● būt gatavam veikt misiju savā dzīvesvietā, darbavietā, Baznīcā, proti, dot citiem to, ko paši ir saņēmuši.

IESTĀŠANĀS

Kānas brālība tiek uzņemti cilvēki no dažādām sociālajām grupām, ar dažādu garīgumu, atšķirīgiem pienākumiem, dažādu paaudžu, dažādu kultūru un konfesiju pārstāvji. Mūsu brālība savu dinamismu rod atvērtībā un izlīgumā. Mūsu uzdevums ir uzaicināt pārus, kurus mums "sūta" Kungs un par kuriem mēs lūdzamies. Uz kārtējo sesiju katrs tiek gaidīts tāds, kāds viņš ir, neatkarīgi no savas ticības un savas pieredzes laulības dzīvē (precējies, sadelinājies vai tāds, kurš vēl meklē savu aicinājumu), zinot, ka Kristus Evaņģēlijs un Baznīcas mācība par Laulības sakramentu tiks izklāstīta skaidrā un saprotamā veidā, apskatot Bībeles, laulības dzīves psiholoģijas, kā arī pāra un ģimenes garīguma tēmas.

KANONISKAIS, SOCIĀLAIS STATUSS

Kalpojot Baznīcas struktūrās, pie kurām piederam, mēs esam pakļauti kopienai *Chemin Neuf*, kas ir katoļu kopiena ar ekumenisku aicinājumu un kuru katoļu Baznīca ir atzinusi par *publisku ticīgo apvienību*.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Kānas brālības ģimenes ir gan Rīgā, gan Kurzemē, gan Latgalē, gan Vidzemē.

Kontaktpersonas:

Voldemārs un Līvija Safronovi

Adrese:

Jasmīnu 6, Gulbene, LV-4401

Tālr: 44 71871, 9432732

E-pasts: laived@hotmail.com

Adrese Francijā:

49 Montel du Chemin Neuf

69005 Lyon

Tālr: (33) 478378867

Fakss: (33) 478373501

E-pasts:

ccn.cana.international@wanadoo.fr

www.chemin-neuf.org

Kustība “Laulāto tikšanās”

DIBINĀŠANA

Jau 30 gadus vairāk nekā divdesmit Eiropas valstīs darbojas Baznīcas atjaunotnes kustība “Marriage Encounter” (Latvijā “Laulāto tikšanās”).

Šīs kustības pirmsākumi Eiropā meklējami pārmaiņu laikā, ko ievadīja Vatikāna II koncils. 1972. gada janvārī kardināls Sueness pavēlēja priesterim Gvido Hejebautam (*Heyrbaut*) no Briseles doties uz ASV, lai tur iepazītos ar jaunajām kustībām, kuras veidojās Baznīcā.

Priesteris Gvido iepazīnās ar “Marriage Encounter” darbu un piedalījās šīs kustības organizētajās rekolekcijās nedēļas nogalē, kuras var noderēt visiem, kas domā par sadarbību ar citiem. Šo rekolekciju laikā kāds lajs viņam sacīja: “Mēs esam Baznīca, tas ir, tauta, kas savas dzīves centrā liek mīlestību un dialogu.”

1972. gada martā uz šīm rekolekcijām devās arī kardināls Sueness, un jau tā paša gada Vasarsvētkos notika pirmās “Marriage Encounter” rekolekcijas Beļģijā. Drīz vien šī kustība izplatījās arī citās Eiropas valstīs.

Latvijā “Marriage Encounter” kustība ienāca no Polijas, kur tā pastāv kopš 1977. gada (to aizsācis kardināls Vojtila, tagadējais pāvests Jānis Pāvils II), ar tēva Jāņa (Pētera Aglonieša) OP gādību.

1994. gada novembrī Jūrmalā notika pirmās “Laulāto tikšanās”. Kopš tā laika šīs kustības organizētajās rekolekcijās ir piedalījušies vairāk nekā 200 pāru.

AICINĀJUMS (HARIZMA) UN GARĪGUMS

“Laulāto tikšanās” aicinājums ir *laulības saišu atjaunošana, stiprināšana un tuvākmīlestības veicināšana.*

Kustība “Laulāto tikšanās” rīko arī *Saderināto un iemīlējušos tikšanās* – pasākumu, kurš paredzēts tiem, kas gatavojas laulībai vai nopietni domā par laulību nākotnē. Var piedalīties arī pāri, kuri dzīvo civillaulībā un vēlas saņemt Laulības sakramentu Baznīcā. Šīs tikšanās notiek reizi nedēļā, vakaros, piedāvājot īpašu programmu deviņām reizēm, kuras

ietvaros jaunieši pārdomā savu aicinājumu laulības dzīvei un dziļāk iepazīst:

- sevi, viens otru;
- pirmslaulības un laulāto šķīstības nozīmi;
- laulības mērķus un uzdevumus;
- to, kāda ir laulāto mīlestības būtība;
- ģimenes pieauguma dabiskās plānošanas metodes;
- uzzina, kas ir laulība Dieva plānā, laulība kā sakraments.

SASTĀVS

Laulātie pāri, jaunieši, kuri saskata savu aicinājumu laulībā, kā arī konkrētas personas un semināristi.

IESTĀŠANĀS (FORMĀCIJA)

“Laulāto tikšanās” var piedalīties dažāda vecuma ļaudis ar dažādu laulības dzīves ilgumu. Konfesionālajai piederībai nav nozīmes.

Mēs aicinām kustībā iesaistīties laulātos, kuri vēlas, lai viņu kopdzīve nepārtraukti attīstītos un pilnveidotos.

Tiek aicināti gan tie, kas dzīvo “labvēlīgā” laulībā, gan arī tie laulātie pāri, kuri pārdzīvo nopietnu konfliktu un vai pat domā par šķiršanos.

Rekolekcijās ir piedalījušies arī tādi laulātie, kuriem vēlejušies atsākt kopdzīvi pēc vairāku gadu atšķirtības.

Rekolekcijas notiek gan latviešu, gan krievu valodā.

DARBĪBA

“Laulāto tikšanās” darbības galvenās formas:

Vienreizējs pasākums ir *divu dienu rekolekcijas nedēļas nogalē*. Tās organizē un vada trīs laulātie pāri un priesteris. Pēc dalībnieku vēlēšanās tiek organizētas arī *pēcrekolekciju tikšanās svētdienās*.

Kārtējās rekolekcijas notiek, tiklīdz ir nokomplektēta pietiekoši liela grupa (10-12 pāri).

Laulāto tikšanās iesākas piektdienas vakarā un beidzas svētdienas pēcpusdienā. Lai piedalītos šajā pasākumā, laulātajiem jānododas uz rekolekciju māju.

Laulāto tikšanās organizē “Saderināto un iemilējušos kursus”, kurus vada laulātais pāris un priesteris. Kursi ir nepieciešamais nosacījums, lai saņemtu Laulības sakramentu. “Saderināto un iemilējušos kursu” mērķis ir palīdzēt

jauniešiem pārdomāt savu aicinājumu uz laulības dzīvi, atklāt laulības dzīves dziļāko jēgu, labāk iepazīt sevi un savu izredzēto, pieņemot atbildīgu lēmumu, kā arī iepazīstināt dalībniekus ar katoliskās Baznīcas mācību par laulību.

Kopumā "Saderināto un iemīļjušosursos" ir 8 nodarbības vienu vakaru nedēļā un individuālas tikšanās ar ģimenes dabiskās plānošanas konsultantu.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Atbildīgo personu adreses:

Ēriks un Taisija Eglīši

Adrese: Slokas iela 33-14, Rīga,
LV-1007

Tālrfakss: 7629833

Ēriks Eglītis: 9464706

Taisija Eglīte: 6748363

E-pasts: laulatie@inbox.lv

Atbildīgais:

Priesteris Juris Jalinskis

Adrese: Katoļu iela 16, Rīga,
LV-1003,

Tālrs: 7205218,

Mob.tel: 9421330

Priesteris Andris Kravalis

Adrese: Katoļu iela 16, Rīga,
LV-1003,

Tālrs: 7213898,

Mob.tel: 9497000

E-pasts: krandris@catholic.lv

Priesteris Pēteris Aglonietis OP

Adrese: Jelgavas iela 17, Liepāja,
LV-3400,

Tālrs: 34 80051

Mob.tel: 9209373

Fakss: 34 80038

Priesteris Aldis Ziemelis

Adrese: Embūtes iela 12/14-2,
Rīga, LV-1007

Tālrs: 7472299

www.laulatie.from.lv

Katoliskā kustība “Par dzīvību!”

DIBINĀŠANA

Katoliskā Baznīca visā savas pastāvēšanas vēsturē ir iestājusies par katra ieņemtā bērna tiesībām uz dzīvību un morālajām vērtībām jomā, kas saistīta ar ģimenes cieņu un cilvēka īpašo dāvanu – seksualitāti. Laika gaitā izveidojušās dažādas sabiedriskās struktūras, kas vienotībā ar Baznīcu iesaistās šajā darbā.

Kustība “Par dzīvību!” Latvijā ir veidojusies kā organizācija, kas formāli nav kādas lielākas organizācijas filiāle, tomēr faktiski tā darbojas ASV bāzētas organizācijas *Human Life International* organizāciju tīklā, kuras vienotībā ar katolisko Baznīcu atbalsta cilvēka dzīvību un aizstāv morālās vērtības.

Human Life International (HLI) ir dibināta 1981. gadā ASV, un šodien tās atzari vai ar to saistītās organizācijas darbojas daudzās valstīs. HLI dibinātājs ir benediktīniešu mūks Pauls Markss, kurš pats ir 15. bērns 17 bērnu ģimenē.

Latvijā jau kopš deviņdesmito gadu sākuma cilvēka dzīvības aizstāvības aktivitātes ir norisinājušās Baznīcas paspārnē. Par sākumu var uzskatīt 1991. gadu, kad Latvijā viesojās prof. Dr. Vilke (*Willke*) un tapa pirmais kristīgais raidījums, kas veltīts cilvēka dzīvības aizstāvības tēmai. Kustību “Par dzīvību!” Latvijā uzsākusī un arī šobrīd tās vadītāja ir Anna Kancāne, kas šāda darba pieredzi apguvusi, dzīvojot ASV un aktīvi darbojoties arī Amerikas latviešu katoļu kopienā.

“Par dzīvību!” Latvijā kā sabiedriska organizācija ir reģistrēta 1999. gada 11. novembrī. Tajā ir apmēram 30 formāli reģistrēti biedri, tomēr tās darbībā iesaistīto cilvēku loks krietni vien pārsniedz šos ietvarus, praktiski aptverot gandrīz vai katru draudzi.

AICINĀJUMS (HARIZMA) UN GARĪGUMS

Mūsu aicinājums ir *būt par dzīvības vēstnešiem Latvijā*. Mēs vēlamies aizstāvēt cilvēka dzīvību, viņa cieņu, laulības un ģimenes svētumu, morālās vērtības ne tikai ar vārdiem, bet arī ar saviem darbiem un ar savu dzīves

piemēru. Tāpēc neatņemama mūsu kustības sastāvdaļa ir lūgšanas un personīgo attiecību ar Dievu padziļināšana.

Kustība "Par dzīvību!" darbojas katoliskās Baznīcas paspārnē saskaņā ar Baznīcas mācību jautājumos par cilvēka dzīvību, ģimeni un seksualitāti, kā tas ir formulēts Baznīcas dokumentos "Evangelium Vitae" (*Dzīvības Evaņģēlijs*), "Humanae Vitae" un citos.

Mūsu mērķi ir:

- aizstāvēt cilvēka dzīvību, kas ir Dieva dāvana, no tās ieņemšanas brīža līdz pat cilvēka dabīgajai nāvei;
- apliecināt, ka dzīvībai atvērta ģimene, kas rodas no laulāto - vīrieša un sievietes - mīlestības kopības, ir visas sabiedrības pamatsūniņa, jo no stiprām ģimenēm veidojas arī stipra valsts;
- aicināt jauniešus uz skaidru un tikumīgu dzīves veidu - uz cilvēka dzīvīkajai cieņai atbilstošu un pilnvērtīgu dzīvi;
- apvienot dažādu paaudžu cilvēkus, kas vēlas iesaistīties visvājāko mūsu brāļu un māsu - nedzimušo bērnu - aizstāvībā;
- aicināt līdzdarboties kā dzīvības misionāru ikvienu labas gribas cilvēku, kas domā tāpat kā mēs, neatkarīgi no viņa konfesionālās piederības.

ĪESTĀŠANĀS UN LĪDZDARBĪBA

Kustībā var iesaistīties jebkurš labas gribas cilvēks neatkarīgi no vecuma, dzimuma, ģimenes stāvokļa, konfesionālās un reliģiskās piederības, ja vien viņš atzīst mūsu principus. Ir svarīgi tikai tas, lai cilvēks apzinātos dzīvības svētumu un neaizskaramību jau no ieņemšanas brīža un arī vēlētos kaut ko praktiski darīt lietas labā.

Vēl svarīgāka par formālu iestāšanos kustībā "Par dzīvību!" un līdzatbildības uzņemšanos par tās darbības organizāciju ir katra kristieša līdzdarbība cilvēka dzīvības aizstāvības darbā, gan apliecinot cilvēka dzīvības svētumu situācijās, kurās tas nepieciešams, gan arī līdzdarbojoties palīdzības organizēšanā un sniegšanā, kas vajadzīga, lai atbalstītu ikviena ieņemtā bērna nākšanu pasaulē.

Cilvēki, kuriem ir tāda iespēja, kustības "Par dzīvību!" darbu var atbalstīt arī ar ziedojumu, kas tiks izmantots dažādu projektu īstenošanā vai pašas organizācijas darbības vadišanā. Iespējami arī ziedojumi konkrētiem mērķiem - projektiem, aktivitātēm u.c.

DARBĪBA

Galvenie kustības "Par dzīvību!" darbības veidi ir sekojoši:

Ikvienas "Par dzīvību!" aktivitātes pamatā ir lūgšana: mēs lūdzamies gan Baznīcā, gan grupās, gan individuāli, lai Dievs atklāj katram to, ko tieši viņš var darīt cilvēka dzīvības aizstāvēšanai un tam, lai sabiedrībā tiktu atjaunota morālo vērtību respektēšana. Rīgas Sāpju Dievmātes baznīcā katra mēneša trešajā trešdienā tiek svinēta Svētā Mise cilvēka dzīvības aizstāvēšanas nodomā.

Būtiska kustības "Par dzīvību!" darba daļa ir vērsta uz konkrētu palīdzību konkrētam cilvēkam, proti, palīdzības sniegšana konkrētai sievietei, konkrētai ģimenei, kurā ir apdraudēta ieņemtā bērna dzīvība. Iespēju robežās sniedzam sievietēm praktisku palīdzību, kas varētu viņas atturēt no kļūmīgā soļa – aborta. Šeit neatsverama ir draudzes locekļu līdzdalība, kuri, pārzinot konkrētos apstākļus, var rīkoties visefektīvāk.

Visdažādākajās situācijās mēs liecinām par cilvēka dzīvības svētumu no tās ieņemšanas brīža un aicinām to darīt ikvienu kristieti.

Sagatavojam un izplatām ilustratīvos materiālus, kas paskaidro ieņemtā bērna attīstību mātes miesās, atklāj aborta ļaunumu, izskaidro kontracepcijas negatīvo ietekmi un ar tās lietošanu saistītās problēmas, pamato pirmslaulību šķīstības nepieciešamību, uzsver laulības un ģimenes nozīmi.

Lasām lekcijas un vadām pārrunas jauniešu auditorijā par cieņu pret cilvēka dzīvību, par bērna attīstību, par pirmslaulību šķīstības nozīmi un citiem ar to saistītajiem jautājumiem.

Organizējam tikšanās, tematiskos vakarus un seminārus cilvēkiem, kas vēlas padziļināt savu kalpojumu dzīvībai un cilvēka cieņai un iepazīties ar citu cilvēku pieredzi šajā kalpojumā.

Īpašs lūgšanas veids, kurā var ņemt dalību ikviens, ir ieņemtā bērna garīgā adopcija – cilvēks apņemas 9 mēnešus lūgties kāda vēl nedzimuša un Dievam vien zināma bērniņa nodomā. Ar šīm lūgšanām tiek palīdzēts kādam bērniņam atvairīt tās briesmas, kas viņam varētu draudēt līdz viņa piedzimšanai.

Kustība "Par dzīvību!" ir organizējusi un arī turpmāk organizēs politiskās akcijas, apliecinot cilvēka dzīvības vērtību, iestājoties pret dzīvībai un cilvēka cieņai pretēju likumu pieņemšanu valstī, kā arī veiks vēl citas darbības, kas kalpos cilvēka dzīvības un morālo vērtību aizstāvēšanai.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Latvijā

Adrese:

Katoliskā kustība "Par Dzīvību!"

Klostera iela 4 Rīga LV-1050

Tāl. birojā 7507267

Mob. tel: 6551755

E-pasts: prolife@prolife.lv

Filiāle Daugavpili

Anna Krumpāne

Tāl: 9492045

18. Novembra iela 19, Daugavpils

Human Life International interneta lapa ir

<http://www.hli.org>.

www.prolife.lv

PAPILDINFORMĀCIJA

Ar dominikāņu brāļu iniciatīvu ir atvērts Grūtnieču centrs "Palīdzēsim cerībai", lai palīdzētu bezcerīgā situācijā nonākušajām māmiņām izšķirties par labu bērna dzīvībai. Grūtnieču centra vadītāji uzņemas palīdzību, piedāvā mājvietu un uzturu, nodrošina nepieciešamo medicīnisko aprūpi un palīdz sagādāt visu nepieciešamo mazulim.

Papildus informāciju varat iegūt, zvanot:

6512822 – Andrim,

9768802 – Ligitai;

6845181 – brālim Artūram.

Grūtnieču centra "Palīdzēsim cerībai!" adrese:

Liepāja, Lāčplēša iela 49

Latviešu katoļu studentu un akadēmiķu apvienība “Dzintars”

Devīze: “Deo et Patriae” – Dievam un Tēvijai

DIBINĀŠANA

Latviešu katoļu studentu un akadēmiķu apvienības “Dzintars” būtību izsaka tās devīze “Deo et Patriae”. Tās biedru aicinājums ir savā ikdienas dzīvē, darbā un ģimenē kalpot Dievam un Tēvijai.

LKSAA “Dzintars” dibināta 1947. gada 2. februārī Getingenā, Vācijā. Pirme apvienības biedri bija katoļu studenti, kuri pēckara laikā tiecās iegūt izglītību, saglabāt un padziļināt savu kristīgo dzīvi un atbalstīt viens otru. 20. gadsimta 50. gadu vidū, pārceļoties uz jaunām mītnes zemēm, izveidojās “Dzintara” vienības Vācijā, ASV, Kanādā, Austrālijā u.c.

Pēc Latvijas valstiskās neatkarības atjaunošanas 1992. gada 18. augustā, Rīgā tika nodibināta LKSAA “Dzintars” Latvijas vienība. Šodien Latvijā darbojas vienības Rīgā, Rēzeknē, Liepājā un Daugavpilī.

AICINĀJUMS (HARIZMA) UN GARĪGUMS

“Dzintars” ir interna organizācija, kuras darbība ir vērsta uz tās biedru personības attīstību un pilnveidošanu. *Dzintarietis* ir aicināts realizēt sevi, savas intelektuālās iespējas, meklējot Dievu, dzīvojot Tēvzemē un kalpojot tai ar katru savu domu, vārdu un darbu.

SASTĀVS

LKSAA “Dzintars” var iestāties gan studenti, gan studentes, gan arī tie, kas jau ieguvuši akadēmisko izglītību. Organizācijas iekšējā struktūra sastāv no atsevišķām vienībām, kas tiek izveidotas lielākajos centros. Katras vienības vadībā ir prezidijs, kas tiek ievēlēts uz gadu. Visu apvienību vada prezidijs, ko ievēl pilntiesīgo biedru – *krāsnešu* – kongress uz diviem gadiem.

IESTĀŠANĀS

Iestāties “Dzintarā” var ikviens latviešu katoļu students, kas ir pabeidzis vienu semestri augstskolā un anketas aizpildīšanas brīdī turpina studijas, kā arī tie, kas

studijas jau ir beiguši. *Jaunietim* (tā neatkarīgi no vecuma tiek saukts pilntiesīgā biedra kandidāts pārbaudes laikā) ir jābūt diviem galvotājiem no LKSAA "Dzintars" *krāsnešu* vidus. Katru pieteikuma anketu izskata un apstiprina atsevišķās vienības un visas "Dzintara" apvienības prezidiji, kā arī kapelāns. Ne ātrāk kā pēc viena gada jaunietis var kļūt par organizācijas pilntiesīgo biedru – *komiltoni* vai *filistru*.

DARBĪBA

Vienību raksturo centieni pilnveidot savu garīgo un intelektuālo dzīvi. Mūsu tradicionālās darbības formas ir konventi, kuru laikā lasām referātus, diskutējam, mācāmies uzklaut dažādus viedokļus. Tā ir lieliska iespēja jauniešiem pilnveidot savu prasmi uzstāties, diskutēt, vadīt sanāksmes.

Piedaloties rekolekcijās Adventa un Gavēņa laikā, mēs padziļinām savu garīgo dzīvi. Kopīga lūgšana un Dieva meklējumi ir viens no *dzintariešu* draudzības stūrakmeņiem un organizācijas "dzīvības avots".

Viena no senākajām *dzintariešu* tradīcijām ir *Studiju dienas*. Tā aizsākās jau Vācijā kā svarīga akadēmiskās dzīves sastāvdaļa. Studiju dienās īpaša uzmanība tiek veltīta kādam aktuālam tematam, tajā iedziļinoties pēc iespējas pilnīgāk.

Mūsu lielākā vērtība ir kopīgā ticība, draudzība, iespēja satikties, dažādi saviesīgi pasākumi – kopīgi svinēti valsts un Baznīcas svētki, izbraukumi, kino, teātra, karnevāla apmeklējumi, u.tml., proti, viss ko spējam izdomāt un realizēt, lai sasniegtu izvirzīto mērķi – visu Dievam un Tēvijai!

KANONISKAIS UN SOCIĀLAIS STATUSS

Latviešu katoļu studentu un akadēmiķu apvienība "Dzintars" atrodas ciešā un nedalāmā vienībā ar Romas katoļu Baznīcu. "Dzintara" kapelānam ir liela autoritāte dažādos organizācijas dzīvē būtiskos jautājumos. Tomēr LKSAA "Dzintars" ir nevis reliģiska, bet gan sabiedriska organizācija, kura izvirzījusi mērķi caur savu biedru ikdienas pienākumiem un intelektuālo darbu iesakņot kristīgās idejas plašākā sabiedrībā, jo īpaši inteliģences vidū.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Ievai,

Tālr: 9532069

E-pasts: ieva.petersone@ldz.lv

Dacei,

Tālr: 6586404

E-pasts: dace_babre@yahoo.com

www.catholic.lv/dzintars

“Marijas leģions”

Legio Mariae

DIBINĀŠANA

Marijas leģions savu darbību uzsāka spontāni, iepriekš neplānoti, kad maza grupiņa cilvēku vienkārši kādu vakaru bija sapulcējušies kādā mājā, kur uz ar baltu galdautu aplāta galda bija novietota Bezvainīgi leņemtās statuja (darināta pēc t.s. brīnumainā medaljona parauga), bet tai abās pusēs atradās vāzes ar ziediem un svečturi ar aizdegtām svecēm. Tas radīja iespaidīgu noskaņu. Sapulcējušos priekšā stāvēja viņu Karaliene, gaididama viņu apvienošanos. Pirmais, ko topošie leģionāri darīja, – visi kopā nometās ceļos un nolieca galvas. Viņi piesauca un lūdza Svēto Garu, pēc tam lūdzās Rožukroņa lūgšanu. Kad bija izskanējuši lūgšanas pēdējie vārdi, viņi apsēdās un, piesaucot Marijas aizbildnību, apsvēra, kā vislabāk varētu kalpot Dievam un panākt, lai visi cilvēki pasaulē Viņu mīlētu. Šis apspriedes rezultātā arī izveidojās *Marijas leģions*, kāds tas ir vēl joprojām.

Šī pirmā *Marijas leģiona* sapulce notika Īrijā, Dublinā, 1921. gada 7. septembrī, Dievmātes dzimšanas svētku priekšvakarā.

Tā kā leģionāri par savu aizbildni bija izvēlējušies Žēlsirdības Māti, tad arī *Marijas leģionu* sākuma dēvēja par “Žēlsirdības Mātes apvienību”.

Šis organizācijas dibinātājs ir Frenks Dafs (*Frank Duff*).

Latvijā *Marijas leģions* ir nodibināts 1994. gada 2. augustā, un šobrīd darbojas visās Latvijas Romas katoļu Baznīcas diecēzēs.

Marijas leģionā šobrīd ir iesaistījušies vismaz 3 miljoni aktīvo locekļu un daudz vairāk palīglocekļu, un tas darbojas gandrīz visās pasaules valstīs.

AICINĀJUMS (HARIZMA) UN GARĪGUMS

Marijas leģiona mērķis ir Dieva godināšana, kas izpaužas kā tā locekļu svētums, kas tiek attīstīts lūgšanās un aktīvā darbībā Baznīcas vadībā. *Marijas Leģions* darbojas vietējās diecēzes bīskapa un draudzes prāvesta vadībā, veicot jebkuru sociālās kalpošanas un Baznīcas darbu, ko šīs amatpersonas uzskata par leģionāriem piemērotu un Baznīcai derīgu. *Marijas leģiona* tiešais mērķis ir visas Baznīcas apustuliskais mērķis – cilvēku evaņģelizācija un svētdarīšana.

Marijas leģions ir viena no kustībām, kuras locekļi izjūt personisku aicinājumu uz ticības izplatīšanu un atjaunošanu, vienlaikus izplatot vai atjaunojot arī *Marijas* godināšanu.

Leģionāru atbalsts ir apziņa, ka Dievs, viņu labais Tēvs, līdzdarbojas viņu divkāršajā uzdevumā *svētdarīt pašiem sevi un kalpot tuvākajam* un ka tikai palāvības trūkums traucē gūt sekmes. Taču, ja pietiks ticības, Dievs ar mūsu palīdzību iekaros visu pasauli.

Marijas leģions ir organizēts atbilstoši armijas, galvenokārt Senās Romas karaspēka, paraugam, un no tā ir pārņemta arī terminoloģija. Taču pati *Marijas leģionāru armija* un tās izvēlētie cīņas līdzekļi "*nav no šīs pasaules*".

SASTĀVS

Leģiona locekļi pārsvarā ir laji, bet viņi darbojas absolūtā vienotībā ar priesteriem un viņu vadībā.

Sākotnēji *Marijas leģions* bija izteikta sieviešu organizācija. Taču tas pēc savas būtības var kļūt arī par vīriešiem piemērotu organizāciju, un to pierāda fakts, ka mūsdienās visā pasaulē ir izveidoti gan atsevišķi vīriešu, gan arī jauktie prezidiju. Piemēram, ASV, Āfrikā, Ķīnā pirmie ML prezidiji bija tieši vīriešu prezidiji.¹

IESTĀŠANĀS (FORMĀCIJA)

Marijas leģionā var iestāties ikviens katolis, kurš pastāvīgi praktizē ticību, kurš, darbojoties *leģionā*, vēlas piedalīties Baznīcas apustulātā un kurš ir gatavs veikt jebkuru uzdevumu, kas saistīts ar aktīvu piedalīšanos leģiona darbā.

Kandidātiem, kas vēlas iestāties *Marijas leģionā*, ir jāpiesakās kādā no prezidijiem. Pārbaudes laiks ir vismaz trīs mēneši. Oficiālā uzņemšana sastāv no leģionāra solījuma nolasišanas un kandidāta vārda ierakstīšanas prezidija locekļu sarakstā. *Marijas leģiona* locekļu papildus pakāpe ir *palīglocekļi*. Par palīglocekļiem var kļūt personas, kas nespēj vai nevēlas uzņemties aktīvā leģiona locekļa pienākumus, bet tomēr iesaistās leģiona darbā, uzsākot lūgšanu kalpošanu tā vārdā. Viņu kalpošana izpaužas kā ikdienas lūgšana Svētajam Garam, piecu rožukroņa noslēpumu skaitīšana, *katēnas* (*Catena Legionis*) un t.s. *noslēguma lūgšanas* skaitīšana. Ja par leģiona palīglocekļiem kļūst

1 *Marijas leģiona* apakšvienību sauc par prezidiju. Ar vārdu *praesidium* latīņu valodā apzīmēja Romas leģiona apakšvienību, kurai tika uzticēts īpašs uzdevums – tā darbojās frontes iecirknī, apsargāja nocietinātu posteni vai cietoksni.

personas, kuras ik dienas jau skaita rožukroni kādā nodomā, tām nav pienākums to skaitīt vēlreiz.

DARBĪBA

Marijas leģiona lielais uzdevums ir attīstīt lajos apziņu par viņu īpašo aicinājumu Baznīcā. *Marijas leģiona* apustulāta balsts ir lūgšana un pašizliedzība.

Visa *leģiona* apustulāta pamatā ir atziņa, ka žēlastības mēs galvenokārt saņemam caur Svēto Misi un sakramentiem, bet tas notiek ar priesteru starpniecību. Jebkurai apustulāta darbībai ir tikai viens mērķis – nogādāt šo “garīgo barību” tālāk visiem “slimajiem un izsalkušajiem”. No tā izriet, ka *leģiona* pirmais un galvenais uzdevums ir tuvināt priesteri tautai, lajiem.

ML apakšvienībai – prezidijam ir pakļauti visi tā locekļi, un tiem ir tiesības kontrolēt šī prezidija darbību. Prezidijs sapulcējas katru nedēļu. Šīs saņāksmes galvenais uzdevums ir *kopīga iknedēļas lūgšana*. Leģionāram regulāri jāpiedalās *iknedēļas saņāksmēs*. Bez tam *Marijas leģions* cilvēkam, kurš tajā iesaistījies, kā svarīgu pienākumu uzliek katru nedēļu izpildīt kādu darbu, ko nosaka prezidijs. Darbi, kas tiek uzticēti leģionāriem, ir visai dažādi, piemēram:

- cilvēku apmeklēšana mājās;
- invalīdu, slimu un veco cilvēku apmeklēšana un aprūpe, vajadzības gadījumā arī priestera vizītes organizēšana;
- līdzdalība ikvienā apustuliskajā un misionārajā pasākumā, ko atbalsta vietējā draudze;
- cilvēku evaņģelizācija uz ielas;
- slimnīcu, tai skaitā arī psihiatrisko slimnīcu, apmeklēšana;
- patversmju, kopmītņu un cietumu apmeklēšana;
- bērnu apmeklēšana mājās u.tml.

Leģionāram katru dienu jāskaita *Catena Legionis*, kas burtiskā tulkojumā nozīmē *leģiona lūgšanu ķēde*.

Šī lūgšana kalpo par neredzamu saiti starp *leģionu* un visu tā locekļu (gan aktīvo, gan palīglocekļu) ikdienas dzīvi – par saiti, kas vieno ne tikai šos locekļus vienu ar otru, bet arī viņus ar viņu Vissvēto Māti.

KANONISKAIS STATUSS

Marijas leģions ir *apustuliska laju kopiena*, kura ir cieši vienota ar garīgās kārtas pārstāvjiem.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Latvijas *Marijas leģiona* komīcijas prezidente:

Anele Pelse

Tālr: 7422960

PAPILDINFORMĀCIJA

Vairāk par *Marijas leģionu* var uzzināt grāmatā *Marijas leģions. Marijas leģiona oficiālā rokasgrāmata*. Izdevējs: Marijas leģiona koncils, De Montfort House, Dublin, Ireland, 1998.

Misija "Es esmu"

DIBINĀŠANA

Misijas "Es esmu" pirmsākumi meklējami 1998. gada Kristus Karaļa svētku priekšvakarā. Jau 1999. gada jūnijā tika nodibināta SIA "Es esmu", kuras mērķi sasaucās ar misijas "Es esmu" vēlāk izvirzītajiem mērķiem.

Misijas "Es esmu" motivācija: "Debesu Dievs ir tas, kas dos sekmes mums, un mēs, Viņa kalpi, šeit celsimies un celsim..." (Neh 2,20).

AICINĀJUMS (HARIZMA)

Misijas "Es esmu" mērķis ir pozitīvā veidā pasniegt Evaņģēlija vēsti ikvienam labas gribas cilvēkam, palīdzēt to darīt draudzēs, kuras ir atvērtas atjaunotnei, kā arī ikvienam cilvēkam, kurš ir gatavs iesaistīties evaņģelizācijā, izmantojot jaunas metodes, modernās tehnoloģijas, kā arī savu īpašo talantu, zināšanas un pieredzi.

DARBĪBA

Pašlaik misija darbojas Romas katoļu Baznīcas Siguldas draudzes paspārnē. Kopš 2001. gada novembra tiek būvēts īpašs nams Gaujas senlejā netālu no Krimuldas sanatorijas, kurā koncentrēsies lielākā daļa misijas darbības. Tur paredzēts izveidot gan telpas kopienai (skaistu kapelu, polivalentu zāli un istabiņas), gan blakus esošajās ēkās ierīkot Multimēdiju centru, Re-kolekciju centru ar viesnīcu un pat Evaņģelizācijas un draudžu atjaunotnes skolu ar lekciju zālēm utt.

Savas neilgās pastāvēšanas laikā "Es esmu" grupa ir īstenojusi apmēram desmit J. Kulakova "Mateja pasijas" atskaņojumus visā Latvijā, likusi pamatus Draudzes locekļu reģistru sistēmai (DLRS Pro), sagatavojusi materiālus Draudzes evaņģelizācijas šūniņu sistēmai (DEŠS) u.c.

SASTĀVS

Komanda (kopiena), kas nodrošinās misijas darbu, vēl tikai veidojas, tomēr tajā jau ir iekļāvušies daudzi talantīgi un motivēti kristieši. Ir izveidojies

cieš profesionāļu loks, kuri ir gatavi misiju atbalstīt gan ar padomu, gan kompetentu darbu.

Tomēr tas ir tikai pirmais solis "tūkstots jūdžu ceļojumā". Iespējams, ka misijas "Es esmu" nākotni varat pozitīvi ietekmēt arī jūs – ar savu padomu, materiālu vai finansiālu ziedojumu, idejas popularizēšanu, lūgšanām un/vai (un kāpēc gan ne?) ar personīgu iesaistīšanos tajā!

KONTAKTINFORMĀCIJA

Adrese:

Misija "Es esmu"

Raunas iela 8, Sigulda, LV-2150

Mob.tel: 9257527

Tālrunis/Fakss: 7970835

www.home.lv/misija

Starptautiskā ekumeniskā brālība “Net for God”

Net for God ir starptautisks kristiešu “tīkls” – ekumeniska brālība, kas pārstāv dažādas kristīgās konfesijas un ir izveidota apmēram 40 valstīs. Šī “tīkla” mērķis – iedrošināt cilvēkus padziļināt zināšanas par Bībeli, teoloģiju, ekumenismu, garīgo dzīvi, lai kopīgiem spēkiem labāk spētu atbildēt uz Evaņģēlija aicinājumu: “Mācītāj, (..) uz Tavu vārdu es gribu tīklu izmest.” (Lk 5,5)

DIBINĀŠANA

Šīs lūgšanu, mācību un evaņģelizācijas *tīkls* radies 2000. gadā kā atbilde uz Vispasaules jauniešu dienām Romā, un darbojas saistībā ar kopienu *Chemin Neuf*, kas ir katoļu kopiena ar ekumenisku aicinājumu¹. Šī brālība apvieno kopienas *Chemin Neuf* locekļus, kā arī visus tās apustulāta dalībniekus – jauniešus un pieaugušos, kuri vēlas iesaistīties sekošanā Kristum un īpaši darboties, lai veicinātu vienotību, izlīgumu un mieru starp kristiešiem un dažādām pasaules valstīm. Mūsdienās pastāv vairāk nekā 260 *Net for God* dalībnieku tīkšanās vietu, un šī brālība apvieno ap 7000 cilvēku visā pasaulē.

GARĪGUMS UN AICINĀJUMS:

- veidot pasaulē *Mīlestības civilizāciju*;
- radīt *lūgšanu tīklu* visās valodās;
- radīt jaunu starptautisku brālību (izmantojot arī mūsdienīgus saziņas līdzekļus: internetu u.c.);
- darboties, lai veicinātu Baznīcu vienotību, kā arī mieru un izlīgumu starp visas pasaules valstīm;
- padziļināt zināšanas par Bībeli, ekumenismu un par dažādiem teoloģiskiem jautājumiem.

IESAISTĪŠANĀS

Starptautiskās ekumeniskās brālības dalībnieki uzņemas šādas saistības:

- katru dienu lūgties, veltīt laiku tam, lai ieklausītos Dievā;

1 Skat. šajā izdevumā *Kopiena Chemin Neuf*.

- piedalīties garīgajā formācijā – mācībās, kas notiek vienu vakaru mēnesī un 3 nedēļas nogales gadā;
- reizi gadā piedalīties t.s. garīgās formācijas nedēļā kopā ar citiem brālības locekļiem;
- iesaistīties evaņģelizācijā (misijas darbs draudzēs, evaņģelizācijas vakari, lūgšanu grupas, starptautiskais koris, svētkoļojumi u.c. aktivitātes);
- atvērt ceļus, kas vieno, savā dzīves, darba, studiju vietā, kā arī darīt visu, lai veicinātu vienotību starp baznīcām.

Latvijā notiek regulāras tikšanās jauniešiem (Rīgā), ka arī ģimenēm *Kānas brālības*² ietvaros (dažādos Latvijas reģionos).

KONTAKTPERSONA LATVIJĀ:

Inga Buša

Adrese:

Andromedas gatve 2-49,

Rīga, LV-1080

Tālrunis: 7399367, 9148535

E-pasts: inga_busa@one.lv

www.netforgod.org

2 Skat. šajā izdevumā *Kānas brālība*.

“Rožukronis”

Sv. Jēkaba katedrāles jaunākās paaudzes lūgšanu grupa

Sv. Jēkaba katedrāles draudzē darbojas jaunākās paaudzes lūgšanu grupa “Rožu kronis”, kuru aizsāka m. Ķeirāne un šobrīd koordinē Sandra Prikule.

Bērniem un jauniešiem domātais *Rožukroņa lūdzēju salidojums* notiek *katru mēnesi*.

Jau *piecpadsmīt gadus* bērni ņem rokās rožukroni un dodas mazos misiju ceļojumos pa Māras zemes draudzēm, lai kopīgi lūgtos par mūsu tautu un valsti, tās garīgajiem un laicīgajiem vadītājiem, par saviem vecākiem, brāļiem un māsām, skolotājiem un kaimiņiem.

LŪGŠANU GRUPAS MĒRKIS IR:

- mācīties mīlēt un pazīt Dievu;
- veicināt Latvijas kristīgo jauniešu kopību;
- lūgties par kristiešu vienotību;
- palīdzēt iepazīties ar Bībeli;
- iepazīt kristīgo mākslu;
- pārdomāt svarīgākos dzīves jautājumus;
- iepazīties ar Baznīcas vēsturi.

Arī Tu tiec gaidīts mūsu pulkā!

DARBĪBA

Nodarbības notiek:

Svētdienas skolas telpās M. Pils ielā 2a (ieeja no Pils laukuma puses) katra mēneša pirmajā svētdienā plkst. 16.00. jaunākajai grupai līdz 8 g. vecumam. Mēneša trešajā svētdienā – vecākā grupa no 8 līdz 16 g. vecumam.

Jaunākās paaudzes Rožukroņa lūdzēju *kopējie salidojumi* notiek *katru mēnesi kādā no Latvijas Romas katoļu draudzēm*.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Informāciju par salidojumu vietu un laiku var iegūt, zvanot pa tālr: 7583505 (vakaros) un 6585371. Informācija tiek ievietota arī “Katoļu Baznīcas Vēstnesī” vai arī draudžu informatīvajos stendos.

“Caritas”

Katoļu labdarības organizācija

DIBINĀŠANA

Organizācija *Caritas* ir radusies Vācijā 19. gadsimta beigās, atsaucoties uz nopietnām sociālām problēmām, kas tolaik satrauca visu Eiropu. No Vācijas šī organizācija izplatījās arī citās Eiropas valstīs, pēc tam arī citos kontinentos, un šodien *Caritas* ir pārstāvēta vairāk nekā 180 zemēs. Tās centrs ir Romā, Vatikānā, bez tam ir reģionālie pārvaldes un konsultatīvie orgāni Eiropā, Āzijā, Dienvidamerikā, Āfrikā, musulmaņu zemēs Āzijā un Ziemeļāfrikā, Austrālijā, Ziemeļamerikā. Organizācija *Caritas* veic nozīmīgu darbu visā pasaulē, sadarbojoties ar citām organizācijām un visiem labas gribas cilvēkiem.

AICINĀJUMS

Organizācijas *Caritas* aicinājums ir atsaukties uz tuvākā ikdienas vajadzībām un reāli palīdzēt. *Caritas* aktīvisti veic gan augsti kvalificētu, profesionālu darbu (ārsti, skolotāji, juristi), gan darbojas kā brīvprātīgie, izpildot pienākumus, kas ir pa spēkam ikvienam, kurš vēlas darboties citu labā.

Caritas pārstāv laju sociālā darba aktivitātes katoļu Baznīcā. Katrā zemē *Caritas* atsaucas uz tikai tai raksturīgo situāciju un problēmām. Iesaistišanās darbā notiek, veidojot nelielu aktīvistu grupu draudzē un reāli darbojoties līdzcilvēku labā.

Caritas ir sabiedriska organizācija.

SASTĀVS

Tā kā *Caritas* veic brīvprātīgu sociālu darbu Baznīcā, tai nav nekādu ierobežojumu, vienīgi tie, ko rada pašu tās dalībnieku iespējas. Latvijā nav veikta konkrēta uzskaitē par visiem, kuri darbojas katoļu Baznīcas ietvaros, palīdzēdami citiem. Ar *Caritas* sadarbojas apmēram pussimts cilvēku dažādos veidos.

IESTĀŠANĀS

Iesaistišanās *Caritas* darbā notiek, veidojot nelielu aktīvistu grupu draudzē un strādājot līdzcilvēku labā.

DARBĪBA

Latvijā ar Zviedrijas Caritas atbalstu darba grupa darbojas kopš 1995. gada. Galvenie darbības virzieni – darbs ar bērniem bāreņiem, darbs sieviešu cietumā “Ilģuciems”, darbs draudžu sociālā darba grupās.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Adrese:

Krāslavas 22-18, Rīga, LV-1003

Tāl/Fakss: 7205235

E-pasts: rita-car@neonet.lv

www.caritas.org

Grašu bērnu ciemats

Katoļu labdarības organizācija

KONTAKTINFORMĀCIJA

Sandra Stade

Adrese:

Grašu Bērnu Ciemats
Cesvaine, Latvija

Tāl: (+371) 48 52702

Tāl.mob: (+371) 94 11312

Fakss: (+371) 48 60111

E-pasts: grasi@apollo.lv

Kristīgais kultūras institūts. Edītes Šteinas forums

DIBINĀŠANA

Kristīgais kultūras institūts tika svinīgi atklāts 2000. gada janvārī, tomēr tā darbs ir aizsācis jau iepriekš – kopš 1999. gada regulāri tiek organizēti semināri, lekcijas un dažādi sarīkojumi.

DARBĪBA

Kristīgās kultūras institūta lekcijās tiek skartas visdažādākās jomas – filozofija, teoloģija, kristietības un citu reliģiju vēsture, izglītība, kultūra, ētika un sociālā sfēra.

Rīkotie pasākumi sekmē pieaugušo tālākizglītību dažādos sabiedriskās dzīves jautājumos. Viens no institūta svarīgākajiem uzdevumiem ir ekumenisko kontaktu veicināšana.

Institūtā lekcijas lasa lektori no Latvijas, kā arī ārzemju vieslektori. Mūsu lektoru vidū ir bijuši profesori no Latvijas Universitātes, Daugavpils Universitātes, Katoļu Teoloģijas Institūta, Reliģijas Zinātņu Institūta, Pontifikālā Bībeles Institūta Romā, no Berlīnes un Magdeburgas Katoļu akadēmijām, Parīzes Universitātes, Jiveskilas Universitātes Somijā u.c. augstskolām.

Veiksmīga sadarbība veidojas ar Vācijas katoļu akadēmijām. Kopā ar Berlīnes un Magdeburgas Katoļu akadēmijām tiek regulāri organizēti vācu valodas skolotāju semināri gan Latvijā, gan Vācijā.

Institūta rīkotās lekcijas notiek darbdienu vakaros dažādās Rīgas vietās – Kardināla Julijāna Vaivoda svētdienas skolā, Reliģijas Zinātņu institūtā, Rīgas Katoļu ģimnāzijā, Rīgas Latviešu biedrībā u.c.

Lekciju mērķauditorija ir ļoti plaša – lekcijas paredzētas visiem, kuriem rūp mūsu sabiedrība un valsts. Rīkotie pasākumi ir bezmaksas. Mēs priecājamies par ikvienu, kas ierodas pie mums.

Lekciju un sarīkojumu laiks un temati tiek publicēti laikraksta "Diena" pielikumā "Izklaide", rubrikā "Sarīkojumi"; sludinājumi atrodami arī Rīgas katoļu baznīcās, Lutera akadēmijā, Latvijas Universitātē u.c.

KONTAKTINFORMĀCIJA

Adrese:

O.Vācieša 6, Rīga, LV-1004

Tālr: 9265478

Tālr/Fakss: 7615344

E-pasts: kki@latnet.lv

Katoliskās izglītības iestādes

Aglonas Katoļu ģimnāzija

Adrese: A. Broka iela 6, Aglona,
Preiļu raj., LV-5304

Tālr: 53 81110; 53 81367

E-pasts: akg@aglonasbazilika.lv

[http://www.server.pvg.edu.lv/
izglitiba/skolu_web/
aglonaskatgim/index.html](http://www.server.pvg.edu.lv/izglitiba/skolu_web/aglonaskatgim/index.html)

Laterāna Pontifikālās universitātes Teoloģijas fakultātēs afiliētais

Rīgas Teoloģijas institūts

(Rīgas Metropolijas Romas Katoļu
Garīgais Seminārs)

Adrese:

Katoļu iela 16, Rīga, LV-1003

Tālr: 7223105; 7213898

Fakss: 7820278

E-pasts: rgs@catholic.lv

<http://www.catholic.lv/seminars>

Laterāna Pontifikālās universitātes filiāle Rīgas Augstākais reliģijas zinātņu institūts

Adrese:

Katoļu iela 14, Rīga, LV-1003

Tālr: 7223598

Fakss: 7205016

Rīgas Katoļu ģimnāzija

Adrese:

O. Vācieša iela 6, Rīga, LV-1004

Tālr: 7611206

E-pasts: ecakuls@tl.lv

<http://www.catholic.lv/rkg>

Liepājas Katoļu pamatskola

Adrese:

Peldu iela 17, Liepāja, Tālr: 34 27160

Liepājas Katoļu pamatskolas bērnudārza grupa *Sirsniņskola*

Adrese:

Sv. Meinarda draudzes centrs,
Ganību iela 120, Liepāja

Tālr: 34 27160

Kristīgais kultūras institūts.

Edītes Šteinas forums

Adrese:

O.Vācieša iela 6, Rīga, LV-1004

Tālr: 9265478

Tālr/fakss: 7615344

E - pasts: kki@latnet.lv

Kristīgās dzīves institūts

Pasta adrese:

Katoļu iela 14, Rīga, LV-1003

E-pasts: kdi@catholic.lv

<http://www.catholic.lv/kdi>

TERMINU SKAIDROJUMS

APUSTULIS

Grieķu vārda *apostoloi* nozīme ir "sūtītie". Jēzus ir *Tēva sūtītais*. Jau sava kalpojuma sākumā Jēzus pasauca pie sevis tos, kurus pats gribēja (sal. Mk 3,13-14). Viņš izvēlējās divpadsmit mācekļus, lai tie būtu kopā ar Viņu un lai tos varētu sūtīt sludināt. Kopš tā laika mācekļi kļuva Viņa "sūtītie", Viņa apustuļi. "Kā Tēvs mani ir sūtījis, tā es jūs sūtu" (Jņ 20,21). (Sal. *Katoliskās Baznīcas katehisms*, 858.)

APUSTULĀTS

Par *apustulātu* sauc ikvienu Baznīcas aktivitāti, kuras mērķis ir izplatīt Kristus valstību (Evanģēlija vēsti) visā pasaulē. Visa Baznīca ir *apustuliska*, tāpēc ka caur apustuļa sv. Pētera un apustuļu pēctečiem tā saglabā ticības un dzīves vienotību ar saviem pirmsākumiem.

Visa Baznīca ir apustuliska, jo tā tiek "sūtīta" visā pasaulē; visi Baznīcas locekļi, tomēr dažādos veidos, ir līdzdalīgi šajā sūtībā. Pēc savas būtības kristīgais aicinājums ir arī aicinājums uz apustulātu. (Sal. *Katoliskās Baznīcas katehisms*, 863.)

APUSTULISKĀS DZĪVES APVIENĪBAS

Līdzās dažādajām Dievam veltītās dzīves formām savu vietu ieņem *apustuliskās dzīves apvienības*, kuru locekļi, neizsakot svētsolījumus, cenšas īstenot savu apvienību īpašo apustulisko mērķi, un, dzīvojot brālīgu dzīvi, saskaņā ar savu raksturīgo dzīvesveidu, tiecas uz mīlestības pilnību, ievērojot konstitūcijas. To vidū ir arī apvienības, kuru locekļi saskaņā ar viņu konstitūcijām pieņem evaņģēliskos padomus. (Skat. *Katoliskās Baznīcas katehisms*, 930.)

APUSTULISKĀS LAJU APVIENĪBAS

Baznīcā pastāv apvienības, kas ir atšķirīgas no konsekretās (Dievam veltītās) dzīves institūtiem un apustuliskās dzīves apvienībām. *Laju apvienībās* kristieši – klēriķi, laji, vai klēriķi un laji kopīgi veicina pilnīgākas dzīves veidošanu, sabiedrisku pielūgsmi vai kristīgās mācības izplatīšanos un turpināšanos, kā arī veic citus apustulāta darbus, tādus kā evaņģelizācija, dievbiības vai labdarības darbi, kā arī tos darbus, kas sabiedrībā esošajai kārtībai

piešķir kristīgu garu un tādejādi īpašā veidā veicina ticības un dzīves vienotību (sal. *Kanonisko tiesību kodekss* 298. kanons §1). Laju apvienības ir uzskatāmas par kristiešu apvienību paveidu.

Laju apustulāts ir piedalīšanās pašas Baznīcas pestīšanas misijā. Laji ir aicināti īpašā veidā padarīt Baznīcu klātesošu un darbīgu tajās vietās un apstākļos, kur tikai caur viņiem tā var kļūt par *zemes sāli*. (Laju apustulātam ir veltīts Vatikāna II koncila dokuments *Apostolicam Actuositatem*.)

EVANĢĒLISKIE PADOMI

Evanģēliskie padomi savā daudzveidībā ir piedāvāti ikvienam Kristus māceklim. Mīlestības pilnība, uz kuru ir aicināti visi ticīgie, tiem, kas brīvprātīgi pieņem aicinājumu uz konsekkrēto dzīvi, nozīmē apņemšanos praktizēt *šķīstību* celībā, Dieva valstības dēļ, *nabadzību* un *paklausību*. Svinīgs solījums (svētīsolījums) pildīt šos padomus, īstenojot noteiktu, Baznīcas atzītu dzīvesveidu, raksturo Dievam veltīto (*konsekkrēto*) dzīvi. (*Katoliskās Baznīcas katehisms*, 915.)

HABITS – (lat. *habitus* – tērps) – mūka tērps. Konsekkrācijas ārējā zīme.

HARIZMA – (gr. *charisma*) – dievišķās žēlsirdības dāvana.

KATOLISKĀ IZGLĪTĪBA

Katoliskā izglītība ir vērsta uz cilvēka pilnīgu izglītošanu, kas pievērš cilvēka uzmanību savas dzīves noslēgumam un saturam, kā arī to iesaista sabiedrības kopējā labuma veicināšanā. Bērni un jaunieši tiek izglītoti tādā veidā, ka viņi ir spējīgi harmoniski attīstīt fizisko, garīgo un intelektuālo apdāvinātību, iegūt pilnīgāku atbildības un pareizu brīvības izmantošanas sajūtu, un ir spējīgi aktīvi piedalīties sabiedriskajā dzīvē (Sal. *Kanonisko tiesību kodekss*, 795. kanons). Katoliskās izglītības definīcijas kā tādas nav, bet tomēr ir “patiesas izglītības” (*Educatio vera*) definīcija, kas pielīdzināma katoliskajai izglītībai. *Kanonisko tiesību kodeksa* 3. grāmatas 3. daļa runā par vecāku pienākumiem un tiesībām katoliskas izglītības nodrošināšanā bērniem, kā arī par Baznīcas pienākumiem šajā jomā.

KONGREGĀCIJA

Kongregācija – (lat. *congregatio* – biedrošanās; sabiedriskums)

- 1) vairāku kopienu vai kāda ordeņa vairāku klosteru apvienība;
- 2) pastāvīga kardinālu komisija īpaša uzdevuma pildīšanai.

KONSEKRĒTA DZĪVE

Konsekrēto – Dievam veltīto – dzīvi raksturo publiski svinīgs solījums pildīt *evanģēliskos padomus (svētsolījumus)*: šķīstības, nabadzības un paklausības svētsolījumus, dzīvojot saskaņā ar noteiktu, Baznīcas apstiprinātu dzīvesveidu. (Skat. *Katoliskās Baznīcas katehisms*, 944.)

KLOSTERDZĪVE

Klosterdzīve radusies kristietības pirmajos gadsimtos Austrumos un pieņemta Baznīcas kanoniski dibinātajos institūtos. Klosterdzīve no citām konsekretās dzīves formām atšķiras ar kultu, publisku svinīgu solījumu pildīt *evanģēliskos padomus*, brālīgu dzīvi kopienā, liecību par Kristus un Baznīcas vienotību. (*Katoliskās Baznīcas katehisms*, 925.)

Klosterdzīve attiecas uz Baznīcas noslēpumu. Klosterdzīve tās dažādajās formās ir aicināta būt par redzamu zīmi Dieva mīlestībai, to izsakot mūsdienu valodā. (*Katoliskās Baznīcas katehisms*, 926.)

LABDARĪBAS ORGANIZĀCIJA

Labdarības organizācija ir apvienība, kas nodibināta labdarības mērķiem, un tādas tiesības ir dotas jebkuram kristietim, kā tas ir minēts *Kanonisko tiesību kodeksa* 215. kanonā: “Kristieši var brīvi dibināt un vadīt apvienības labdarības un pielūgsmes mērķiem vai kristīgā aicinājuma pasaulē veicināšanai, kā arī pulcēties šo mērķu kopīgai īstenošanai.” Šī kanona pamatā ir Vatikāna II koncila dokumenti.

LAJS

Ar jēdzienu “lajs” tiek apzīmēti visi kristieši, izņemot Baznīcā atzītās ordinētās un garīgās kārtas locekļus, tas ir, visi kristieši, kas Kristībā uzņemti Kristū, iekļauti Dieva tautā, kas savā veidā ir kļuvuši par Kristus *priesteriskās, pravietiskās un karaliskās* funkcijas līdzdalībniekiem un kas no savas puses Baznīcā un pasaulē pilda visai kristīgajai tautai uzticēto sūtību. (Sal. *Katoliskās Baznīcas katehisms*, 897.)

Baznīcā ticīgo vidū ir ordinēti kalpotāji, kas kanoniskajās tiesībās tiek saukti par *klērikiem* (lat. *clericus*); un citi, kas tiek saukti par lajiem. Visbeidzot, gan vienā, gan otrā kategorijā ietilpst ticīgie, kas ar svinīgiem solījumiem pildīt *evanģēliskos padomus* ir sevi veltījuši Dievam un tādā veidā kalpo Baznīcas sūtībai.

Lajus rakturo tas, ka viņi dzīvo pasaulē laicīgās realitātes vidū; Dievs viņus aicina veikt apustulātu pasaulē, kļūstot par "ieraugu" ar savu kristieša gara spēku. (Skat. *Katoliskās Baznīcas katehisms*, 940.)

ORDENIS

Ordenis ir viena no konkrētās dzīves institūtu organizācijas formām. Jēdziens *ordenis* un *kongregācija* ir sinonīmi kanonisko tiesību ietvaros.

RELIĢISKĀ KOPIENA

Reliģiskā kopiena ir sabiedriska veidojums, kurā apvienojas vienādu interešu cilvēki. Tai raksturīgs tas, ka tās locekļi dzīvo likumīgi nodibinātā kopienas mājā, ievērojot noteiktu iekšējo kārtību. (Sal. *Kanonisko tiesību kodekss*, 608. kanons un Vatikāna II koncila dokuments PC 5-7, kurā tiek pieminētas reliģiskās kopienas.)

SEKULĀRORDENIS

Sekulārie ordeni ir apustuliskās dzīves sabiedrības vai laju konkrētās dzīves institūti kā viena no konkrētās dzīves institūtu formām.

Viduslaikos klosteri un baznīcas veidoja reliģiskās dzīves centrus. Cilvēki pulcējās ap klosteriem, lai tur saņemtu garīgo vadību. Nereti viņi apmetās uz dzīvi klosteru tuvumā – dzīvoja gan atsevišķi, gan kopienās. Dažas no šīm kopienām bija saistītas ar klosteri ciešāk, citas mazāk cieši, kopienas atšķīrās arī dzīves stingrības un svētsoļījumu skaita ziņā. Franciskāņi – viņu piemēram sekoja arī dominikāņi un karmelīti – šīs kopienas sauca par "trešo ordeni", lai uzsvērtu, ka tā locekļi, kurus sauca par "terciāriem" ("trešajiem"), tāpat kā klostera brāļi ("pirmais ordenis") un māsas ("otrais ordenis"), pilnīgi pieder ordeņa "lielajai ģimenei". Kad Vatikāna II koncila laikā (1962-1965) Baznīca no jauna apzinājās laju īpašo aicinājumu, tad apzīmējums "trešais ordenis" tika svītrots no Baznīcas kanoniem. Tas tika aizstāts ar apzīmējumu "sekulārordenis" ("ordenis pasaulē"). Sekulārā ordeņa locekļi tiek saukti par "sekulārfranciskāņiem", "sekulārarmelītiem", "sekulārdominikāņiem" jeb "famiļāriem" (t.i., par ordeņa ģimenei piederīgajiem).

SEKULĀRAIS INSTITŪTS

Sekulārais institūts ir konkrētās (Dievam veltītās) dzīves institūts, kurā ticīgie (vīrieši un sievietes), dzīvojot pasaulē un strādājot savā profesijā, tiecas uz mīlestības pilnību un cenšas sniegt savu ieguldījumu pasaules svētdarīšanā.

Ar savu dzīvi, kas ir pilnībā un pilnīgi veltīta pasaules svētdarīšanai, šo

institūtu locekļi piedalās Baznīcas evaņģelizācijas darbā, un viņu darbība izpaužas kā "raugs". Viņu kristīgās dzīves liecība palīdz sakārtot laicīgās realitātes saskaņā ar Dieva gribu un piepildīt pasauli ar Evaņģēlija spēku. Saisoties ar svētajām saitēm, viņi pieņem *evaņģēliskos padomus* un uztur savstarpēju kopību un brālību, kas raksturīga viņu sekulārajam dzīvesveidam. (Sal. *Kanonisko tiesību kodekss*, 710. kanons; *Katoliskās Baznīcas katehisms*, 928, 928.)

SVĒTSOLIĀJUMS

Svētsoliājums ir apzināti un brīvi dots solījums, kas ir veltīšanās Dievam akts, ar kuru kristietis pats sevi veltī Dievam vai apsola Viņam kādu labu darbu. Izpildīdams savus svētsoliājumus, viņš atdod Dievam apsolīto un veltīto. (Sal. *Katoliskās Baznīcas katehisms*, 2102.)

WEB SAITES RELIĢISKAJIEM VĪRIEŠU UN SIEVIEŠU ORDEŅIEM

VĪRIEŠU ORDEŅI

1. The Order of St. Auhustine
(O.S.Augustinians) www.aug.org
2. The Order of Saint Benedict (O.S.B.) www.osb.org
3. Bethlehem Mission Immensee (S.M.B.) www.bethlehem-mission.ch
4. General Curia of the Capuchin
Friars Minor (OFM Cap) www.ofmcap.org
5. Carthusian Monks and Nuns www.chartreux.org
6. The Carmelites www.ocarm.org
7. Discalced Carmelite Order (O.C.D.) www.ocd.pcn.net
8. Brothers of Charity (F.C.) www.fracarita.org
9. The Conventual Franciscans
(OFM Conv) www.ofmconv.org
10. The Claretians www.claretians.org
11. The World of the Columban Fathers www.columban.org
12. The Order of the Holy Cross (Crosiers) www.crosier.org
13. Divine Word Missionaries (SVD) www.divineword.org
14. Order of Preachers (O.P. Dominicans) www.op.org
15. Escolapios en el Mundo (Sch.p.) www.escolapios.es
16. Mission Etrangeres de Paris (M.E.P.) www.mepasie.org
17. Franciscan Web Page www.wtu.edu/franciskan
18. The Hospitaller Brothers of
St. John of God www.hospitallers.org

19. Jesuit Resources on the World Wide Web (S.J.) www.jesuit.org
20. De la Salle Christian Brothers (F.S.C.) www.lasalle.org
21. Little Brothers of the Good Shepherd (B.G.S.) www.lbgs.org
22. Marianist Mission www.marianistmission.org
23. The Maryknoll Mission Family www.maryknoll.org
24. Missionary Oblates of Mary Immaculate (O.M.I.) www.omibcom.org
25. Confederation of the Oratories of St. Phillio Neri www.oratoriosanfilippo.org
26. Society of St.Paul www.stpauls.it
27. The Paulist Fathers www.paulist.org
28. Mission Ouvriere Saints Pierre et Paul (M.O.P.P.) www.cele-jp.com
29. The International Passionist www.cp.pcn.net
30. Pontificio Istituto Missioni Estere (PIME) www.pime.org
31. Missionaries of the Sacred Heart of Jesus (M.S.C.)
32. Don Bosco in the World (Salesian) www.sdb.org
33. Society of the Divine Saviour (Salvatorians) www.sds.org
34. Scalabrinian Congregation www.scalabrini.org
35. Missionhurst Missionaries (C.I.C.M.) www.missionhurst.org
36. Cistercian order of the Strict Observance (O.C.S.O. Trappists) www.ocso.org

37. St.Viator Catholic Community (C.S.V.) www.stviator.org
38. The World Wide Vincentian Family www.famvin.org
39. Xaverian Brothers www.angelfire.com

SIEVIEŠU KONGREGĀCIJAS

1. Sisters of Charity of the Blessed Virgin Mary (BVMs) www.bvmcong.org
2. Canossian Daughters of Charity (F.D.C.C.) www.fdcc.org
3. Sisters of Saint Joseph of Carondelet (C.S.J.) www.csjsl.org
4. Discalced Carmelite Nuns (O.C.D.) www.ocd.pcn.net
5. Disciples of the Divine Master (P.D.D.M.) www.pddm.org
6. Franciscan Missionaries of Mary in the World (F.M.M.) www.fmm.org
7. Sisters of the Good Samaritan of the Order of St. Benedict (S.G.S.) www.goodsams.org.au
8. Grey Nuns of the Sacred Heart www.greynun.org
9. Handmaids of the Sacred Heart of Jesus (A.C.J.) www.acjusa.org
10. Society of Helpers (S.A.) www.helpers.org
11. Soeurs de l'Enfant Jesus-Nicolas Barre www.nicolas-barre.cef.fr
12. Congregation Notre-Dame (C.N.D.) www.cnd-m.com
13. School Sisters of Notre Dame (S.S.N.D.) www.ssnd.org
14. Sisters of Notre Dame de Namur (S.N.D.) www.sndden.org

15. Notre-Dame de Vie (N.D.V.)	www.cndvj.free.fr
16. Sisters of Charity and Christian Instruction of Nevers (S.C.N.)	www.sainte-bernadette-nevers.com
17. Daughters of St.Paul (Paolines)	www.paoline.org
18. Poor Clare Sisters the second order of St.Francis	www.poorclare.org
19. Sisters Adorers of the Precious Blood (A.P.B)	www.sisterspreciousblood.org
20. Religious of the Sacred Heart of Jesus (R.S.C.J.)	www.rscj.org
21. Daughters of our Lady of the sacred Heart (F.D.N.S.C.)	www.misacor.org
22. Salesian Sisters in the World (F.M.A)	www.cgfma.org
23. The Ursuline Sisters	www.theursulines.org
24. The Sisters of St.Joseph of Wichita (C.S.J.)	www.csjwichita.org

LATVIJAS NACIONĀLA BIBLIOTEKA

0303039132

“Es sapratu, ka Baznīcai ir sirds un ka šī sirds deg mīlestībā.
Es sapratu, ka mīlestība sevī ietver visus aicinājumus.”

Sv. Terēze no Bērna Jēzus

ISBN 998419411-b

9 789984 194110